

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

19. Ο οδηγός (19. Nettippakaraṇapāṭi)

4. Η ενότητα της αντίστροφης επεξήγησης (4. Paṭiniddesavāro)

[Ne 4-35, PTS 6-109]



PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

19. Ο οδηγός

4. Η ενότητα της αντίστροφης πραγμάτευσης

1. Η ανάλυση του τρόπου της διδασκαλίας

5. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διδασκαλίας; «Απόλαυση και κίνδυνος» ο στίχος αυτός είναι η μέθοδος της διδασκαλίας. Τι διδάσκει; Απόλαυση, κίνδυνο, διαφυγή, καρπό, μέσο, διαταγή. Θα σας διδάξω, μοναχοί, τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και θα φανερώσω την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή.

Εκεί ποια είναι η απόλαυση;

«Σε αυτόν που ποθεί την ηδονή, αν αυτή του επιτυγχάνεται·
Σίγουρα έχει χαρούμενο νου, ο θνητός που απέκτησε αυτό που επιθυμεί».

Αυτή είναι η απόλαυση.

Εκεί ποιος είναι ο κίνδυνος;

«Σε αυτόν που ποθεί τις ηδονές, στο ον που έχει γεννηθεί επιθυμία·
Αν αυτές οι ηδονές παρακμάζουν, υποφέρει σαν τρυπημένος από βέλος».

Αυτός είναι ο κίνδυνος.

Εκεί ποια είναι η διαφυγή;

«Όποιος αποφεύγει τις ηδονές, όπως με το πόδι το κεφάλι του φιδιού·
αυτός την κολλώδη στον κόσμο, μνήμων ξεπερνά».

Αυτή είναι η διαφυγή.

Εκεί ποια είναι η απόλαυση;

«Χωράφι, τοποθεσία, ασήμι ή, βόδια και άλογα, δούλους και υπηρέτες·
γυναίκες, συγγενείς, πολλές ηδονές, όποιος άνθρωπος ποθεί».

Αυτή είναι η απόλαυση.

Εκεί ποιος είναι ο κίνδυνος;

«Οι αδύναμοι τον κυριεύουν, οι κίνδυνοι τον καταπατούν·
τότε αυτόν η δυστυχία ακολουθεί, όπως το νερό ένα σπασμένο πλοίο».

Αυτός είναι ο κίνδυνος.

Εκεί ποια είναι η διαφυγή;

«Για αυτό το πλάσμα πάντα μνήμων, τις ηδονές ας αποφεύγει·
αυτές εγκαταλείποντας ας διαβεί τη νοητική πλημμύρα, σαν αυτός που

αδειάζει το πλοίο φτάνει στην άλλη όχθη».

Αυτή είναι η διαφυγή.

Εκεί ποιος είναι ο καρπός;

«Η Διδασκαλία πράγματι προστατεύει αυτόν που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία, όπως μεγάλη ομπρέλα κατά τη βροχερή εποχή· αυτό είναι το όφελος όταν η Διδασκαλία είναι καλά ασκημένη, αυτός που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία δεν πηγαίνει στον κακότυχο κόσμο».

Αυτός είναι ο καρπός.

Εκεί ποιο είναι το μέσο;

«Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές»... κ.λπ...
«Όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... κ.λπ...
«Όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», όταν με σοφία βλέπει·
τότε αποστασιοποιείται από τη δυστυχία, αυτή είναι η οδός για τον
εξαγνισμό».

Αυτό είναι το μέσο.

Εκεί ποια είναι η διαταγή;

«Όπως αυτός που έχει καλή όραση αποφεύγει τα ανώμαλα μέρη, ενώ
προσπαθεί σε αυτό που υπάρχει·
έτσι ο σοφός στον κόσμο των ζωντανών, ας αποφεύγει τα κακά».

Αυτή είναι η διαταγή.

«Ως κενό τον κόσμο παρατήρησε,
Μόγκχαράτζα» είναι η διαταγή, «πάντα μνημών» είναι το μέσο·
«αφού ξεριζώσεις την άποψη περί εαυτού, έτσι θα υπερβείς τον θάνατο»».

Αυτός είναι ο καρπός.

6. Εκεί ο Ευλογημένος διδάσκει τη διαφυγή σε αυτόν που κατανοεί γρήγορα, διδάσκει τον κίνδυνο και τη διαφυγή σε αυτόν που κατανοεί μέσω επεξήγησης, διδάσκει την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή σε αυτόν που χρειάζεται καθοδήγηση.

Εκεί υπάρχουν τέσσερις πρακτικές, τέσσερα άτομα. Αυτός με ιδιοσυγκρασία επιθυμίας, νωθρός, με την ικανότητα της μνήμης, με δύσκολη πρακτική, με βραδεία άμεση γνώση, αναχωρεί με τις εφαρμογές της μνήμης ως πόρους. Αυτός με ιδιοσυγκρασία επιθυμίας, εξαίρετος, με την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, με δύσκολη πρακτική, με ταχεία άμεση γνώση, αναχωρεί με τις διαλογιστικές εκστάσεις ως πόρους. Αυτός με ιδιοσυγκρασία άποψης, νωθρός, με την ικανότητα της ενεργητικότητας, με εύκολη πρακτική, με βραδεία άμεση γνώση, αναχωρεί με τις ορθές επίμονες προσπάθειες ως πόρους. Αυτός με ιδιοσυγκρασία άποψης, εξαίρετος, με την ικανότητα της σοφίας, με εύκολη πρακτική, με ταχεία άμεση γνώση, αναχωρεί με τις αλήθειες ως πόρους.

Και οι δύο με ιδιοσυγκρασία επιθυμίας αναχωρούν με τη διόραση που προηγείται από τη νοητική ηρεμία, προς την απελευθέρωση του νου μέσω της αποστασιοποίησης από το πάθος. Και οι δύο με ιδιοσυγκρασία άποψης αναχωρούν με τη νοητική ηρεμία που προηγείται από τη διόραση, προς την απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της αποστασιοποίησης από την άγνοια.

Εκεί όσοι αναχωρούν με τις πρακτικές που προηγείται η νοητική ηρεμία, αυτοί πρέπει να οδηγηθούν με τη μέθοδο της περιστροφής της απόλαυσης· όσοι αναχωρούν με τις πρακτικές που προηγείται η διόραση, αυτοί πρέπει να οδηγηθούν με τη μέθοδο του παιχνιδιού του λιονταριού.

7. Αυτή η μέθοδος πού προέρχεται; Σε όποιον ο Διδάσκαλος ή κάποιος αξιοσέβαστος σύντροφος στην άγια ζωή διδάσκει τη Διδασκαλία, αυτός αφού ακούσει εκείνη τη Διδασκαλία αποκτά πίστη. Εκεί όποια είναι η διερεύνηση, η προσπάθεια, η κριτική εξέταση, η εξέταση, αυτή είναι η σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης. Ομοίως με τη μάθηση ως υποστήριξη όποια είναι η διερεύνηση, η κριτική εξέταση, η εξέταση, η νοητική παρατήρηση, αυτή είναι η σοφία αποκτημένη μέσω του στοχασμού. Σε αυτόν που είναι συνδεδεμένος με την προσοχή μέσω αυτών των δύο σοφιών, όποια γνώση εγείρεται είτε στο επίπεδο της ενόρασης είτε στο επίπεδο της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτή είναι η σοφία αποκτημένη μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης.

8. Από τη φωνή άλλου είναι η σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης. Από την ατομικά εγερθείσα συνετή προσοχή είναι η σοφία αποκτημένη μέσω του στοχασμού. Όποια γνώση εγείρεται και από τη φωνή άλλου και από την ατομικά εγερθείσα συνετή προσοχή, αυτή είναι η σοφία αποκτημένη μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης. Σε όποιον υπάρχουν αυτές οι δύο σοφίες, η αποκτημένη μέσω της μάθησης και η αποκτημένη μέσω του στοχασμού, αυτός είναι αυτός που κατανοεί γρήγορα. Σε όποιον υπάρχει η σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης, αλλά δεν υπάρχει η αποκτημένη μέσω του στοχασμού, αυτός είναι αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης. Σε όποιον ούτε η σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης υπάρχει ούτε η αποκτημένη μέσω του στοχασμού, αυτός είναι αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση.

9. Αυτή η διδαχή της Διδασκαλίας τι διδάσκει; Τέσσερις αλήθειες: τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Ο κίνδυνος και ο καρπός είναι ο υπαρξιακός πόνος, η απόλαυση είναι η προέλευση, η διαφυγή είναι η παύση, το μέσο και η διαταγή είναι η οδός. Αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες. Αυτός είναι ο τροχός της Διδασκαλίας.

Όπως είπε ο Ευλογημένος - «Αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», από εμένα, μοναχοί, στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών, ο ανυπέρβλητος τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση, μη αναστρέψιμος από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο, ολόκληρος ο τροχός της Διδασκαλίας.

Εκεί υπάρχουν αμέτρητοι όροι, αμέτρητα γράμματα, αμέτρητες φράσεις, αμέτρητοι τρόποι, γλώσσες, επεξηγήσεις. Αυτού ακριβώς του νοήματος η επεξήγηση, η διασαφήνιση, η αποκάλυψη, η ανάλυση, η διασαφήνιση, η περιγραφή, έτσι και αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου.

«Αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», από εμένα, μοναχοί, στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών, ο ανυπέρβλητος τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση... κ.λπ... «Αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», από εμένα, μοναχοί... κ.λπ... «Αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», από εμένα, μοναχοί, στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών, ο ανυπέρβλητος τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση, μη αναστρέψιμος από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο.

Εκεί υπάρχουν αμέτρητοι όροι, αμέτρητα γράμματα, αμέτρητες φράσεις, αμέτρητοι τρόποι, γλώσσες, επεξηγήσεις. Αυτού ακριβώς του νοήματος η επεξήγηση, η διασαφήνιση, η αποκάλυψη, η ανάλυση, η διασαφήνιση, η περιγραφή, έτσι και αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

Εκεί ο Ευλογημένος με τα γράμματα επεξηγεί, με τους όρους διασαφηνίζει, με τις φράσεις αποκαλύπτει, με τους τρόπους αναλύει, με τις γλώσσες διασαφηνίζει, με τις επεξηγήσεις περιγράφει. Εκεί ο Ευλογημένος με τα γράμματα και τους όρους εκθέτει, με τις φράσεις και τους τρόπους αναπτύσσει, με τις γλώσσες και τις επεξηγήσεις επεκτείνει. Εκεί η έκθεση είναι η αρχή, η ανάπτυξη είναι η μέση, η επέκταση είναι το τέλος. Αυτή η Διδασκαλία και διαγωγή όταν εκτίθεται καθοδηγεί αυτόν που κατανοεί γρήγορα, γι' αυτό την αποκαλούν «καλή στην αρχή». Όταν αναπτύσσεται καθοδηγεί αυτόν που κατανοεί μέσω επεξήγησης, γι' αυτό την αποκαλούν «καλή στη μέση». Όταν επεκτείνεται καθοδηγεί αυτόν που χρειάζεται καθοδήγηση, γι' αυτό την αποκαλούν «καλή στο τέλος».

10. Εκεί έξι όροι είναι το νόημα: επεξήγηση, διασαφήνιση, αποκάλυψη, ανάλυση, διασαφήνιση, περιγραφή· αυτοί οι έξι όροι είναι το νόημα. Έξι όροι είναι η φρασεολογία: γράμμα, όρος, φράση, τρόπος, γλώσσα, έκθεση· αυτοί οι έξι όροι είναι η φρασεολογία. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία».

«Ολοκληρωμένη» σημαίνει υπερκόσμια, μη αναμειγμένη με εγκόσμιες καταστάσεις. «Πλήρης» σημαίνει πλήρης, χωρίς έλλειψη, χωρίς περίσσεια. «Αγνή» σημαίνει άσπιλη, απαλλαγμένη από κάθε ρύπο, λαμπερή, βάση όλων των διακρίσεων· αυτή ονομάζεται η πορεία του Τατχάγκατα, επιδιωκόμενη από τον Τατχάγκατα, χαραγμένη από τον Τατχάγκατα· και γι' αυτό αυτή η άγια ζωή γίνεται γνωστή. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «Θα φανερώσω την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή».

Σε ποιους απευθύνεται αυτή η διδαχή της Διδασκαλίας; Στους ασκούμενους. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε -

«Απόλαυση και κίνδυνος, διαφυγή και επίσης καρπός και μέσο· και διαταγή του Ευλογημένου, για τους ασκούμενους η μέθοδος της διδασκαλίας».

Αφοσιωμένη η μέθοδος της διδασκαλίας.

2. Η ανάλυση του τρόπου της διερεύνησης

11. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διερεύνησης; «Ό,τι ερωτήθηκε και ό,τι απαντήθηκε» ο στίχος, αυτή είναι η μέθοδος της διερεύνησης.

Τι διερευνά; Διερευνά τον όρο, διερευνά την ερώτηση, διερευνά την απάντηση, διερευνά το πρότερο και το μεταγενέστερο, διερευνά την απόλαυση, διερευνά τον κίνδυνο, διερευνά τη διαφυγή, διερευνά τον καρπό, διερευνά το μέσο, διερευνά τη διαταγή, διερευνά την επαναληπτική ωδή, διερευνά όλες τις εννέα ομιλίες. Όπως τι θα ήταν; Όπως ο σεβάσμιος Ατζίτα στο Παραγιόνα ρωτά τον Ευλογημένο μια ερώτηση -

«Από τι είναι εμποδισμένος ο κόσμος, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα,]
από τι δεν φωτίζεται;
Τι λες ότι είναι η κόλλα του, τι είναι ο μεγάλος φόβος του;»

Αυτοί οι τέσσερις όροι ερωτήθηκαν, αυτή είναι μία ερώτηση. Γιατί; Επειδή αφορά ένα θέμα· έτσι λοιπόν είπε «από τι είναι εμποδισμένος ο κόσμος» ρωτά για τη θέση του κόσμου, «από τι δεν φωτίζεται» ρωτά για τη μη φώτιση του κόσμου, «τι λες ότι είναι η κόλλα του» ρωτά για την επικάλυψη του κόσμου, «τι είναι ο μεγάλος φόβος του» ρωτά για τον μεγάλο φόβο αυτού ακριβώς του κόσμου. Ο κόσμος είναι τριών ειδών: ο κόσμος των νοητικών μολύνσεων, ο κόσμος της ύπαρξης, ο κόσμος των ικανοτήτων.

Εκεί η απάντηση -

«Από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος,]
από τη σκεπτικιστική αμφιβολία και την αμέλεια δεν φωτίζεται·
η δίψα είναι η επικάλυψή του, λέω, η δυστυχία είναι ο μεγάλος φόβος του».

Αυτοί οι τέσσερις όροι απαντήθηκαν με αυτούς τους τέσσερις όρους, ο πρώτος με τον πρώτο, ο δεύτερος με τον δεύτερο, ο τρίτος με τον τρίτο, ο τέταρτος με τον τέταρτο.

Στην ερώτηση «από τι είναι εμποδισμένος ο κόσμος» η απάντηση είναι «από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος». Από τα νοητικά εμπόδια είναι εμποδισμένος ο κόσμος, διότι όλα τα όντα έχουν το νοητικό εμπόδιο της άγνοιας. Όπως είπε ο Ευλογημένος: «Για όλα τα όντα, μοναχοί, για όλα τα έμβια όντα, για όλα τα δημιουργήματα, κατά μία έννοια λέω ότι υπάρχει ένα μόνο νοητικό εμπόδιο, δηλαδή η άγνοια· διότι όλα τα όντα έχουν το νοητικό εμπόδιο της άγνοιας. Εξολοκλήρου, μοναχοί, με την παύση της άγνοιας, με την εγκατάλειψη, με την παραίτηση, δεν υπάρχει νοητικό εμπόδιο για τα όντα, λέω». Και με αυτό η απάντηση του πρώτου όρου είναι κατάλληλη.

Στην ερώτηση «από τι δεν φωτίζεται» η απάντηση είναι «από τη σκεπτικιστική αμφιβολία και την αμέλεια δεν φωτίζεται». Όποιο άτομο είναι εμποδισμένο από τα νοητικά εμπόδια, αυτό αμφιβάλει σκεπτικιστικά. Η σκεπτικιστική αμφιβολία ονομάζεται βιβίτσα. Αυτός αμφιβάλλοντας σκεπτικιστικά δεν πιστεύει, μη πιστεύοντας δεν ξεκινά ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την πραγμάτωση των καλών νοητικών καταστάσεων. Αυτός εδώ αφοσιωμένος στην αμέλεια διαμένει αμελής, δεν αναλαμβάνει τις καλές νοητικές καταστάσεις, αυτές μη αναλαμβανόμενες δεν φωτίζουν, όπως είπε ο Ευλογημένος -

«Οι γαλήνιοι λάμπουν από μακριά, όπως το όρος Χιμαβάντα·
οι μη γαλήνιοι εδώ δεν φαίνονται, όπως βέλη ριγμένα τη νύχτα·
Αυτοί λάμπουν με τις αρετές, και με τη δόξα και τη φήμη».

Και με αυτό η απάντηση του δεύτερου εδαφίου είναι κατάλληλη.

Στην ερώτηση «τι λες ότι είναι η κόλλα του», η απάντηση είναι «η δίψα είναι η κόλλα του, λέω». Δίψα ονομάζεται η επιθυμία. Αυτή πώς κολλάει; Όπως είπε ο Ευλογημένος -

«Ο παθιασμένος δεν γνωρίζει το όφελος, ο παθιασμένος δεν βλέπει τη
Διδασκαλία·
τότε υπάρχει πυκνό σκοτάδι, όταν η λαγνεία κυριεύει τον άνθρωπο».

Αυτή η επιθυμία, κάνοντας «έτσι λαχτάρα» στο άτομο που έχει πολλή προσκόλληση, εκεί ο κόσμος ονομάζεται κολλημένος, και με αυτό η απάντηση του τρίτου εδαφίου είναι κατάλληλη.

Στην ερώτηση «τι είναι ο μεγάλος φόβος του», η απάντηση είναι «η δυστυχία είναι ο μεγάλος φόβος του». Διπλή είναι η δυστυχία - σωματική και νοητική. Αυτό που είναι σωματικό είναι πόνος, αυτό που είναι νοητικό είναι δυσαρέσκεια. Όλα τα όντα πράγματι τρομάζουν από τη δυστυχία, δεν υπάρχει φόβος ίσος με τη δυστυχία, από πού λοιπόν κάτι ανώτερο από αυτήν; Τρεις μορφές πόνου - πόνος ως πόνος, πόνος των δραστηριοτήτων, πόνος της μεταβολής. Εκεί ο κόσμος κατά περίπτωση κάποτε απελευθερώνεται από τον πόνο ως πόνο. Ομοίως από τον πόνο της μεταβολής. Για ποιο λόγο; Υπάρχουν στον κόσμο και με λίγες ασθένειες και μακρόβιοι. Από τον πόνο των δραστηριοτήτων όμως ο κόσμος απελευθερώνεται με το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης, γι' αυτό θεωρώντας ότι ο πόνος των δραστηριοτήτων είναι η δυστυχία του κόσμου, η δυστυχία είναι ο μεγάλος φόβος του. Και με αυτό η απάντηση του τέταρτου εδαφίου είναι κατάλληλη. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε «από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος».

Ρέουν παντού τα ρεύματα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα,]
Ποια είναι η αποτροπή των ρευμάτων;
Πες μας την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων, με τι τα ρεύματα κλείνονται;

Αυτά τα τέσσερα εδάφια ρωτήθηκαν. Αυτές είναι δύο ερωτήσεις. Γιατί; Με αυτά ρωτήθηκαν με όρο που αναφέρεται σε πολλά. Για τον κόσμο που έτσι έχει περιπέσει, που έτσι έχει μολυνθεί, ποια είναι η κάθαρση του κόσμου, η ανάδυση; έτσι πράγματι είπε.

«Ρέουν παντού τα ρεύματα»: Ρέουν σε αυτόν που είναι μη-αυτοσυγκεντρωμένος, που είναι γεμάτος πλεονεξία, θυμό και αμέλεια. Εκεί όποια είναι η πλεονεξία, αυτή είναι η απληστία, η φαύλη ρίζα· όποιος είναι ο θυμός, αυτό είναι το μίσος, η φαύλη ρίζα· όποια είναι η αμέλεια, αυτή είναι η αυταπάτη, η φαύλη ρίζα. Σε αυτόν λοιπόν τον μη-αυτοσυγκεντρωμένο, στις έξι αισθητήριες βάσεις ρέουν οι επιθυμίες: η επιθυμία για ορατή μορφή, η επιθυμία για ήχο, η επιθυμία για οσμή, η επιθυμία για γεύση, η επιθυμία για από αντικείμενο, η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα, όπως είπε ο Ευλογημένος -

«Ρέει», μοναχοί, αυτή είναι ονομασία των έξι εσωτερικών αισθητήριων βάσεων. Το μάτι ρέει προς τις ευχάριστες υλικές μορφές, στις δυσάρεστες χτυπιέται. Το αυτί... κ.λπ... η μύτη... η γλώσσα... το σώμα... ο νους ρέει προς τα ευχάριστα νοητικά φαινόμενα, στα δυσάρεστα χτυπιέται. Έτσι από παντού ρέει, με κάθε τρόπο ρέει. Γι' αυτό είπε «ρέουν παντού τα ρεύματα».

«Ποια είναι η αποτροπή των ρευμάτων;» ρωτά για την καταστροφή της προδιάθεσης· αυτή είναι η κάθαρση. «Πες μας την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων, με τι τα ρεύματα κλείνονται;» ρωτά για την εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων· αυτή είναι η ανάδυση.

Εκεί η απάντηση -

«Όσα ρεύματα υπάρχουν στον κόσμο, (Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος)
η μνήμη είναι η αποτροπή τους·
την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων λέω, με τη σοφία αυτά κλείνονται».

Όταν η μνήμη επί του σώματος έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, το μάτι δεν τραβά προς τις ευχάριστες υλικές μορφές, στις δυσάρεστες δεν χτυπιέται· το αυτί... κ.λπ... η μύτη... η γλώσσα... το σώμα... ο νους δεν τραβά προς τα ευχάριστα νοητικά φαινόμενα, στα δυσάρεστα δεν χτυπιέται. Για ποιον λόγο; Επειδή οι ικανότητες είναι συγκρατημένες και αποτρεπόμενες. Με τι είναι αυτές συγκρατημένες και αποτρεπόμενες; Με τη διαφύλαξη της μνήμης. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος - «η μνήμη είναι η αποτροπή τους».

Με τη σοφία οι υπολανθάνουσες τάσεις εγκαταλείπονται, όταν οι υπολανθάνουσες τάσεις έχουν εγκαταλειφθεί, οι προδιαθέσεις εγκαταλείπονται. Λόγω τίνος, λόγω της εγκατάλειψης της υπολανθάνουσας τάσης; Αυτό είναι όπως όταν ενός δέντρου με κορμό γίνει πλήρης εκρίζωση χωρίς υπόλειμμα, η συνεχής ροή των ανθών, καρπών, φύλλων και βλαστών εκριζώνεται. Έτσι όταν οι υπολανθάνουσες τάσεις έχουν εγκαταλειφθεί, η συνεχής ροή των προδιαθέσεων εκριζώνεται, κλείνεται, καλύπτεται. Από τι; Από τη σοφία. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «με τη σοφία αυτά κλείνονται».

«Η σοφία και η μνήμη επίσης, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα,]
και η νοητικότητα και υλικότητα, αγαπητέ·
αυτό σε μένα, ερωτηθείς, εξήγησε, πού αυτό παύει;»

«Αυτή την ερώτηση που ρώτησες, Ατζίτα, σου απαντώ·
Όπου η νοητικότητα και η υλικότητα, παύουν εντελώς·
Με την παύση της συνείδησης, εδώ αυτό παύει».

Αυτός στην ερώτηση ρωτά τη σύνδεση. Ρωτώντας τη σύνδεση τι ρωτά; Το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. Και τρεις αλήθειες είναι συνθηκοκρατημένες, έχουν τη φύση της παύσης: ο υπαρξιακός πόνος, η προέλευση, η οδός· η παύση είναι μη συνθηκοκρατημένη. Εκεί η προέλευση εγκαταλείπεται σε δύο επίπεδα: στο επίπεδο της ενόρασης και στο επίπεδο της διαλογιστικής ανάπτυξης. Με την ενόραση τρεις νοητικοί δεσμοί εγκαταλείπονται: η άποψη περί ταυτότητας, η σκεπτικιστική αμφιβολία, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες· με τη διαλογιστική ανάπτυξη επτά νοητικοί δεσμοί εγκαταλείπονται: η ηδονική επιθυμία, ο θυμός, το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία,

η ανησυχία, το υπόλειμμα της άγνοιας. Στα τρία στοιχεία αυτοί οι δέκα νοητικοί δεσμοί είναι πέντε κατώτεροι και πέντε ανώτεροι.

12. Εκεί τρεις νοητικοί δεσμοί - η άποψη περί ταυτότητας, η σκεπτικιστική αμφιβολία, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες - έχοντας καθορίσει την ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο» καταπαύουν. Επτά νοητικοί δεσμοί - η ηδονική επιθυμία, ο θυμός, το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, το υπόλειμμα της άγνοιας - έχοντας καθορίσει την ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης καταπαύουν. Επειδή όμως έτσι γνωρίζει «η γέννησή μου έχει εξαλειφθεί», αυτή είναι η γνώση της εξάλειψης. Κατανοεί «δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης», αυτή είναι η γνώση της μη-έγερσης. Αυτές οι δύο γνώσεις είναι η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης. Εκεί και η ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο» και η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, αυτές καταπαύουν σε αυτόν που φτάνει στον υπέρτατο καρπό, την Αξιότητα· εκεί και η γνώση της εξάλειψης και η γνώση της μη-έγερσης, αυτές οι δύο γνώσεις είναι μία σοφία.

Επιπλέον όμως με τη συνάντηση του αντικειμένου δύο ονόματα αποκτώνται· σε αυτόν που κατανοεί «η γέννησή μου έχει εξαλειφθεί» αποκτάται το όνομα γνώση της εξάλειψης· σε αυτόν που κατανοεί «δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης» αποκτάται το όνομα γνώση της μη-έγερσης. Αυτή με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία, με την έννοια της μη απόρριψης αυτού που έχει ιδωθεί είναι μνήμη.

13. Εκεί όποια είναι τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης, αυτή είναι η νοητικότητα και υλικότητα. Εκεί όποιες νοητικές καταστάσεις έχουν την επαφή ως πέμπτη, αυτή είναι η νοητικότητα. Όποια είναι τα πέντε υλικά φαινόμενα των ικανοτήτων, αυτή είναι η υλικότητα. Και τα δύο αυτά, η νοητικότητα και υλικότητα σχετιζόμενη με τη συνείδηση, ρωτώντας τον Ευλογημένο για την παύση της, ο σεβάσμιος Ατζίτα στο Παραγιάνα είπε έτσι -

«Η σοφία και η μνήμη επίσης, και η νοητικότητα και υλικότητα, αγαπητέ· αυτό σε μένα, ερωτηθείς, εξήγησε, πού αυτό παύει;»

Εκεί η μνήμη και η σοφία είναι τέσσερις ικανότητες· η μνήμη είναι δύο ικανότητες, η ικανότητα της μνήμης και η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· η σοφία είναι δύο ικανότητες, η ικανότητα της σοφίας και η ικανότητα της ενεργητικότητας. Όποια πεποίθηση και εμπιστοσύνη υπάρχει σε αυτές τις τέσσερις ικανότητες, αυτή είναι η ικανότητα της πίστης. Εκεί όποια ενιαία εστίαση του νου κυριαρχούμενη από πίστη, αυτή είναι η αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης. Όταν η συνείδηση είναι αυτοσυγκεντρωμένη, για την καταστολή των νοητικών μολύνσεων με τη δύναμη του αναστοχασμού ή με τη δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτή είναι η εγκατάλειψη. Εκεί όποιες είναι η εισπνοή και εκπνοή, ο λογισμός και συλλογισμός, η αντίληψη και το αίσθημα, οι λογισμοί που τρέχουν μαζί, αυτές είναι οι δραστηριότητες. Έτσι η προηγούμενη αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης, και η εγκατάλειψη για την καταστολή των νοητικών μολύνσεων, και αυτές οι δραστηριότητες, και τα δύο αυτά - αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλευτικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση. Εκεί όποια ενιαία εστίαση του νου κυριαρχούμενη

από ενεργητικότητα, αυτή είναι η αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... εκεί όποια ενιαία εστίαση του νου κυριαρχούμενη από τον νου, αυτή είναι η αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... εκεί όποια ενιαία εστίαση του νου κυριαρχούμενη από διερεύνηση, αυτή είναι η αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης. Όταν η συνείδηση είναι αυτοσυγκεντρωμένη, για την καταστολή των νοητικών μολύνσεων με τη δύναμη του αναστοχασμού ή με τη δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτή είναι η εγκατάλειψη. Εκεί όποιες είναι η εισπνοή και εκπνοή, ο λογισμός και συλλογισμός, η αντίληψη και το αίσθημα, οι λογισμοί που τρέχουν μαζί, αυτές είναι οι δραστηριότητες. Έτσι η προηγούμενη αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης, και η εγκατάλειψη για την καταστολή των νοητικών μολύνσεων, και αυτές οι δραστηριότητες, και τα δύο αυτά - αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση.

14. Κάθε αυτοσυγκέντρωση έχει τη γνώση ως ρίζα, έχει τη γνώση ως προπομπό, ακολουθεί τη γνώση.

Όπως το πριν έτσι και το μετά, όπως το μετά έτσι και το πριν·
Όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα.

Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Οι πέντε καλές πνευματικές ικανότητες που συνυπάρχουν με τη συνείδηση, όταν η συνείδηση εγείρεται εγείρονται, όταν η συνείδηση καταπαύει καταπαύουν. Και η νοητικότητα και υλικότητα που έχει τη συνείδηση ως αιτία, που γεννήθηκε με τη συνείδηση ως συνθήκη, αυτής η αιτία διακόπηκε με την οδό· η συνείδηση χωρίς τροφή, χωρίς να απολαμβάνεται, χωρίς επανασύνδεση, εκείνη καταπαύει. Και η νοητικότητα και υλικότητα χωρίς αιτία, χωρίς συνθήκη, δεν γεννά επαναγέννηση. Έτσι με την παύση της συνείδησης, η σοφία και η μνήμη και η νοητικότητα και υλικότητα καταπαύουν. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Αυτή την ερώτηση που ρώτησες, Ατζίτα, σου απαντώ·
Όπου η νοητικότητα και η υλικότητα, παύουν εντελώς·
Με την παύση της συνείδησης, εδώ αυτό παύει».

«Και εκείνοι που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα]
Και εκείνοι οι πολλοί που ασκούνται εδώ·
Τη συμπεριφορά τους σε μένα, συνετέ, ερωτηθείς εξήγησε, αγαπητέ".

15. Αυτοί οι τρεις όροι ερωτήθηκαν, αυτές είναι τρεις ερωτήσεις. Λόγω τίνος; Λόγω της μεθόδου ερώτησης για τον ασκούμενο, τον μη ασκούμενο και την εγκατάλειψη που προηγείται από τη διόραση· έτσι λοιπόν είπε. «Και εκείνοι που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα» ρωτά για την Αξιότητα, «και εκείνοι οι πολλοί που ασκούνται εδώ» ρωτά για τον ασκούμενο, «τη συμπεριφορά τους σε μένα, συνετέ, ερωτηθείς εξήγησε, αγαπητέ» ρωτά για την εγκατάλειψη που προηγείται από τη διόραση.

Εκεί η απάντηση -

«Στις ηδονές ας μην είναι άπληστος, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος]
με νου ας είναι αθόλωτος·

επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα, μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται».

Κάθε σωματική πράξη του Ευλογημένου έχει τη γνώση ως προπομπό και ακολουθεί τη γνώση, κάθε λεκτική πράξη έχει τη γνώση ως προπομπό και ακολουθεί τη γνώση, κάθε νοητική πράξη έχει τη γνώση ως προπομπό και ακολουθεί τη γνώση. Στα παρελθοντικά γεγονότα έχει ανεμπόδιστη γνώση και ενόραση, στα μελλοντικά γεγονότα έχει ανεμπόδιστη γνώση και ενόραση, στα παροντικά γεγονότα έχει ανεμπόδιστη γνώση και ενόραση.

Και ποιο είναι το εμπόδιο της γνώσης και ενόρασης; Όποια αγνωσία και μη ενόραση στο παροδικό, στον υπαρξιακό πόνο και στον μη-εαυτό, αυτό είναι το εμπόδιο της γνώσης και ενόρασης. Όπως εδώ ένας άνθρωπος θα έβλεπε τα σχήματα των άστρων, αλλά δεν θα τα γνώριζε με αριθμητική σύμβαση, αυτό είναι το εμπόδιο της γνώσης και ενόρασης.

Αλλά ο Ευλογημένος έχει ανεμπόδιστη γνώση και ενόραση, διότι οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, έχουν γνώση και ενόραση χωρίς παρεμπόδιση. Εκεί από τον ασκούμενο η συνείδηση πρέπει να προστατεύεται σε δύο φαινόμενα: από την απληστία στα φαινόμενα που προκαλούν πάθος, και από το μίσος στα φαινόμενα που προκαλούν προδιάθεση. Εκεί όποια επιθυμία, μέθη, πόθος, αγάπη, παιχνίδι, αυτό ο Ευλογημένος αποτρέποντας είπε έτσι «στις ηδονές ας μην είναι άπληστος».

«Με νου ας είναι αθόλωτος» είπε για την καταστροφή της προδιάθεσης. Διότι πράγματι ο ασκούμενος που είναι άπληστος εγείρει τη μη εγερμένη νοητική μόλυνση, και κάνει την εγερμένη νοητική μόλυνση να ευημερεί. Αλλά αυτός που με αθόλωτους λογισμούς, μη άπληστος, προσπαθεί, αυτός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτός για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτός για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτός για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται.

16. Ποιες είναι οι μη εγερμένες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις; Ο ηδονικός λογισμός, ο λογισμός του θυμού, ο λογισμός της βίας, αυτές είναι οι μη εγερμένες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις. Ποιες είναι οι εγερμένες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις; Οι υπολανθάνουσες τάσεις, οι φαύλες ρίζες, αυτές είναι οι εγερμένες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις. Ποιες είναι οι μη εγερμένες καλές νοητικές καταστάσεις; Όποιες είναι οι ικανότητες του εισερχόμενου στο ρεύμα, αυτές είναι οι μη εγερμένες καλές νοητικές καταστάσεις. Ποιες είναι οι εγερμένες καλές νοητικές καταστάσεις; Όποιες είναι οι ικανότητες του όγδοου-επιτυχάνοντος-την-οδό, αυτές είναι οι εγερμένες καλές νοητικές καταστάσεις.

Με ό,τι εμποδίζει τον ηδονικό λογισμό, αυτή είναι η ικανότητα της μνήμης. Με ό,τι εμποδίζει τον λογισμό του θυμού, αυτή είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης. Με ό,τι εμποδίζει τον λογισμό της βίας, αυτή είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας.

Με ό,τι εγκαταλείπει, απομακρύνει, τερματίζει, οδηγεί στην εξαφάνιση, δεν αποδέχεται τις κάθε φορά εγειρόμενες κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις, αυτή είναι η ικανότητα της σοφίας. Όποια πεποίθηση και εμπιστοσύνη υπάρχει σε αυτές τις τέσσερις ικανότητες, αυτή είναι η ικανότητα της πίστης.

Εκεί η ικανότητα της πίστης πού πρέπει να αντιληφθεί; Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα. Η ικανότητα της ενεργητικότητας πού πρέπει να αντιληφθεί; Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες. Η ικανότητα της μνήμης πού πρέπει να αντιληφθεί; Στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης. Η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης πού πρέπει να αντιληφθεί; Στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις. Η ικανότητα της σοφίας πού πρέπει να αντιληφθεί; Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Έτσι ο ασκούμενος δηλώθηκε από τον Ευλογημένο ως επιμελής σε όλες τις καλές νοητικές καταστάσεις, με αθόλωτο νου. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «με αθόλωτο νου».

17. «Επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα»: ο κόσμος είναι τριών ειδών - ο κόσμος των νοητικών μολύνσεων, ο κόσμος της ύπαρξης, ο κόσμος των ικανοτήτων. Εκεί μέσω του κόσμου των νοητικών μολύνσεων προέρχεται ο κόσμος της ύπαρξης, αυτός παράγει τις ικανότητες, όταν οι ικανότητες αναπτύσσονται υπάρχει πλήρης κατανόηση αυτού που χρειάζεται καθοδήγηση. Αυτή πρέπει να εξεταστεί με δύο τρόπους: με την πλήρη κατανόηση μέσω ενόρασης και με την πλήρη κατανόηση μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης. Όταν πράγματι ο ασκούμενος κατανοεί πλήρως το γνωστό, τότε με αντιλήψεις και προσοχές συνοδευόμενες από αποστασιοποίηση το γνωστό γίνεται πλήρως κατανοημένο. Σε αυτόν δύο φαινόμενα πηγάζουν στην επιδεξιότητα - η επιδεξιότητα της ενόρασης και η επιδεξιότητα της διαλογιστικής ανάπτυξης.

Αυτή η γνώση πρέπει να γίνει γνωστή με πέντε τρόπους: άμεση γνώση, πλήρης κατανόηση, εγκατάλειψη, διαλογιστική ανάπτυξη, πραγμάτωση. Εκεί ποια είναι η άμεση γνώση; Όποια γνώση υπάρχει για το ίδιο χαρακτηριστικό των φαινομένων, η αναλυτική γνώση των φαινομένων και η αναλυτική γνώση του νοήματος, αυτή είναι η άμεση γνώση.

Εκεί ποια είναι η πλήρης κατανόηση; Έχοντας γνωρίσει άμεσα έτσι, όποια πλήρης κατανόηση υπάρχει ότι «αυτό είναι καλό, αυτό είναι φάυλο, αυτό είναι επιλήψιμο, αυτό είναι ανεπίληπτο, αυτό είναι σκοτεινό, αυτό είναι φωτεινό, αυτό πρέπει να ακολουθείται, αυτό δεν πρέπει να ακολουθείται, αυτά τα φαινόμενα όταν υιοθετούνται έτσι, παράγουν αυτόν τον καρπό, αυτών που υιοθετούνται έτσι αυτό είναι το νόημα», αυτή είναι η πλήρης κατανόηση.

Έχοντας κατανοήσει πλήρως έτσι, τρία φαινόμενα απομένουν: που πρέπει να εγκαταλειφθούν, που πρέπει να αναπτυχθούν και που πρέπει να συνειδητοποιηθούν. Εκεί ποια φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν; Αυτά που είναι φάυλα. Εκεί ποια φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν; Αυτά που είναι καλά. Εκεί ποια φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν; Αυτό που είναι μη συνθηκοκρατημένο. Όποιος έτσι γνωρίζει, αυτός ονομάζεται επιδέξιος στο νόημα, επιδέξιος στη Διδασκαλία, επιδέξιος στην καλοσύνη, επιδέξιος στον καρπό, επιδέξιος στην προσέγγιση, επιδέξιος στην αποχώρηση, επιδέξιος στη μέθοδο, προικισμένος με μεγάλη επιδεξιότητα· γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε «επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα».

«Μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται»: με αυτό, για σκοπό ευχάριστης διαμονής στην παρούσα ζωή, όταν προχωρεί, όταν επιστρέφει, όταν κοιτάζει μπροστά, όταν

κοιτάζει γύρω, όταν λυγίζει, όταν τεντώνει, όταν φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα, όταν τρώει, πίνει, μασά και γεύεται, όταν αφοδεύει και ουρεί, όταν περπατά, στέκεται, κάθεται, κοιμάται, είναι ξύπνιος, μιλά και σιωπά, πρέπει να διαμένει με μνήμη και ενσυνειδητότητα. Αυτές οι δύο συμπεριφορές επιτράπηκαν από τον Ευλογημένο: μία για τους καθαρούς, μία για αυτούς που εξαγνίζονται. Ποιοι είναι οι καθαροί; Οι Άξιοι. Ποιοι είναι αυτοί που εξαγνίζονται; Οι ασκούμενοι. Διότι οι ικανότητες του Άξιου έχουν εκπληρώσει το έργο τους. Αυτό που πρέπει να γνωσθεί, αυτό είναι τεσσάρων ειδών: με την πλήρη συνειδητοποίηση της πλήρους κατανόησης του υπαρξιακού πόνου, με την πλήρη συνειδητοποίηση της εγκατάλειψης της προέλευσης, με την πλήρη συνειδητοποίηση της διαλογιστικής ανάπτυξης της οδού, με την πλήρη συνειδητοποίηση της πραγμάτωσης της πάυσης· αυτό το τετραπλό γνωστό όποιος έτσι γνωρίζει, αυτός ονομάζεται μνήμων προχωρεί, μνήμων οπισθοχωρεί, με την εξάλειψη της λαγνείας, με την εξάλειψη του μίσους, με την εξάλειψη της αυταπάτης. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε «μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται», γι' αυτό είπε -

«Στις ηδονές ας μην είναι άπληστος, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος]
με νου ας είναι αθόλωτος·
επιδέξιός σε όλα τα φαινόμενα, μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται».

Έτσι πρέπει να ερωτάται, έτσι πρέπει να απαντάται. Και η επαναληπτική ωδή της ομιλίας πρέπει να εναρμονίζεται τόσο ως προς το νόημα όσο και ως προς τη φρασεολογία. Διότι η φρασεολογία που στερείται νοήματος γίνεται φλυαρία. Όταν οι όροι και η φρασεολογία είναι εσφαλμένα τοποθετημένα, το νόημα επίσης ερμηνεύεται εσφαλμένα· γι' αυτό πρέπει να απαγγέλλεται από κοινού με νόημα και φρασεολογία. Και η ομιλία πρέπει να εξετάζεται. Είναι αυτή η ομιλία άμεση ρήση ή συνδετική ρήση, με ερμηνευμένο νόημα ή με νόημα που χρειάζεται ερμηνεία, που οδηγεί στη μόλυνση ή που οδηγεί στη διείσδυση ή που ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης; Πού σε αυτή την ομιλία πρέπει να διακρίνονται όλες οι αλήθειες, στην αρχή, στη μέση και στο τέλος; Έτσι πρέπει να εξετάζεται η ομιλία. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε - «Ό,τι ερωτήθηκε και ό,τι απαντήθηκε, και η επαναληπτική ωδή της ομιλίας».

Αφοσιωμένη η μέθοδος της διερεύνησης.

3. Η ανάλυση του τρόπου της συνάφειας

18. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της σύνδεσης; «Όλων των μεθόδων», αυτή είναι η μέθοδος της σύνδεσης. Τι συνδέει; Τέσσερις μεγάλες αναφορές: η αναφορά στον Βούδα, η αναφορά στην Κοινότητα, η αναφορά σε πολλούς πρεσβύτερους μοναχούς, η αναφορά σε έναν πρεσβύτερο μοναχό. Αυτές οι τέσσερις μεγάλες αναφορές, εκείνοι οι όροι και οι φράσεις πρέπει να συγκρίνονται με τις ομιλίες, να ελέγχονται με τη μοναστική διαγωγή, να τοποθετούνται στη φύση των φαινομένων.

Σε ποια ομιλία πρέπει να συγκρίνονται; Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Σε ποια μοναστική διαγωγή πρέπει να ελέγχονται; Στην απομάκρυνση του πάθους, στην απομάκρυνση του μίσους, στην απομάκρυνση της αυταπάτης. Σε ποια φύση των φαινομένων πρέπει να τοποθετούνται; Στην Εξαρτώμενη Γένεση. Αν εισέρχεται στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες, αν συμφωνεί με την απομάκρυνση των νοητικών

μολύνσεων, και αν δεν αντικρούει τη φύση των φαινομένων, έτσι δεν γεννά νοητικές διαφορές. Με τις τέσσερις μεγάλες αναφορές ό,τι συνδέεται, με ό,τι συνδέεται, με όποιον τρόπο συνδέεται, αυτό πρέπει να γίνεται αποδεκτό.

19. Όταν τίθεται μια ερώτηση, πόσα εδάφια αποτελούν την ερώτηση που πρέπει να διερευνηθεί και να εξεταστεί εδάφιο προς εδάφιο; Αν όλα τα εδάφια ισχυρίζονται ένα νόημα, είναι μία ερώτηση. Αν τέσσερα εδάφια ισχυρίζονται ένα νόημα, είναι μία ερώτηση. Αν τρία εδάφια ισχυρίζονται ένα νόημα, είναι μία ερώτηση. Αν δύο εδάφια ισχυρίζονται ένα νόημα, είναι μία ερώτηση. Αν ένα εδάφιο ισχυρίζεται ένα νόημα, είναι μία ερώτηση. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό από αυτόν που το εξετάζει: αυτά τα φαινόμενα έχουν διαφορετικό νόημα και διαφορετική φρασεολογία, ή αυτά τα φαινόμενα έχουν ένα νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική; Όπως τι θα ήταν; Όπως εκείνη η θεότητα ρωτά τον Ευλογημένο μια ερώτηση.

«Από τι πλήττεται ο κόσμος, από τι περιστοιχίζεται;
Από ποιο βέλος διαπερνάται, από τι καπνίζει πάντα;»

Αυτά τα τέσσερα εδάφια ρωτήθηκαν. Αυτές είναι τρεις ερωτήσεις· πώς γίνεται γνωστό; Διότι ο Ευλογημένος απαντά στη θεότητα.

«Από τον θάνατο πλήττεται ο κόσμος, από το γήρας περιστοιχίζεται·
Από το βέλος της επιθυμίας διαπερνάται, από τον πόθο καπνίζει πάντα.»

20. Εκεί το γήρας και ο θάνατος, αυτά τα δύο είναι τα χαρακτηριστικά του συνθηκοκρατημένου φαινομένου. Το γήρας είναι η μεταβολή κατά τη διάρκεια, ο θάνατος είναι η παρακμή. Εκεί του γήρατος και του θανάτου υπάρχει ποικιλομορφία ως προς το νόημα. Για ποιον λόγο; Διότι πράγματι και αυτοί που βρίσκονται στη μήτρα πεθαίνουν, και αυτοί δεν γίνονται γερασμένοι. Και υπάρχει θάνατος των θεών, αλλά τα σώματά τους δεν γηράσκουν. Είναι δυνατόν να γίνει αντίκρουση του γήρατος, αλλά δεν είναι δυνατόν να γίνει αντίκρουση του θανάτου, εκτός μόνο από το εύρος υπερφυσικής δύναμης των κατόχων υπερφυσικής δύναμης. Αυτό όμως που είπε «διαπερνάται από το βέλος της επιθυμίας», φαίνονται αυτοί που είναι χωρίς πάθος να γηράσκουν και να πεθαίνουν. Και αν όπως το γήρας και ο θάνατος, έτσι θα ήταν και η επιθυμία. Αν αυτό ήταν έτσι, όλοι ακόμη και στη νεότητα θα ήταν χωρίς επιθυμία. Και όπως η επιθυμία είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου, έτσι και το γήρας και ο θάνατος θα ήταν η προέλευση του υπαρξιακού πόνου, και η επιθυμία δεν θα ήταν η προέλευση του υπαρξιακού πόνου· διότι το γήρας και ο θάνατος δεν είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου, η επιθυμία είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου. Και όπως η επιθυμία πρέπει να σκοτωθεί από την οδό, έτσι και το γήρας και ο θάνατος θα έπρεπε να σκοτωθούν από την οδό. Με αυτή τη λογική πρέπει να αναζητηθεί με αμοιβαίους λόγους. Και αν φαίνεται βασισμένο στη λογική και διαφορετικό ως προς το νόημα, πρέπει να αναζητηθεί και ως προς τη φρασεολογία.

«Βέλος» ή «κάπνισμα», αυτών των φαινομένων υπάρχει ενότητα ως προς το νόημα. Διότι δεν συνδέεται η διαφορά ως προς το νόημα μεταξύ του πόθου και της επιθυμίας. Όταν η πρόθεση της επιθυμίας δεν εκπληρώνεται, στις εννέα αφορμές μνησικακίας εγείρονται η οργή και η εχθρότητα. Με αυτή τη λογική υπάρχει διαφορά ως προς το νόημα μεταξύ του γήρατος και του θανάτου και της επιθυμίας.

Αυτό όμως που εκφράστηκε από τον Ευλογημένο με δύο ονόματα, και ως «πόθος» και ως «επιθυμία», αυτό εκφράστηκε από τον Ευλογημένο με δύο ονόματα λόγω των

εξωτερικών αντικειμένων ως αντικείμενα, και ως «πόθος» και ως «επιθυμία»· διότι κάθε επιθυμία έχει ένα χαρακτηριστικό μέσω του χαρακτηριστικού της αγκίστρωσης. Όπως κάθε φωτιά έχει ένα χαρακτηριστικό μέσω του χαρακτηριστικού της θερμότητας, αλλά λόγω της προσκόλλησης αποκτά διαφορετικά ονόματα, και «φωτιά από ξύλα» και «φωτιά από χόρτα» και «φωτιά από σπλίθρες» και «φωτιά από κοπριά» και «φωτιά από άχυρα» και «φωτιά από απορρίμματα»· διότι κάθε φωτιά έχει μόνο το χαρακτηριστικό της θερμότητας. Έτσι κάθε επιθυμία έχει ένα χαρακτηριστικό μέσω του χαρακτηριστικού της αγκίστρωσης, αλλά λόγω της προσκόλλησης στο αντικείμενο εκφράζεται με διαφορετικά ονόματα, και ως «πόθος» και ως «επιθυμία» και ως «βέλος» και ως «κάπνισμα» και ως «ρεύμα» και ως «προσκόλληση» και ως «στοργή» και ως «κούραση» και ως «αναρριχητικό φυτό» και ως «φαντασία» και ως «δεσμός» και ως «ελπίδα» και ως «δίψα» και ως «ευχαρίστηση»· έτσι κάθε επιθυμία έχει ένα χαρακτηριστικό μέσω του χαρακτηριστικού της αγκίστρωσης. Και όπως ειπώθηκε στα συνώνυμα:

«Η ελπίδα και η λαχτάρα και η ευχαρίστηση, σε πολλά στοιχεία τα ρεύματα εδραιωμένα·

Προερχόμενες από τη ρίζα της αγνωσίας, οι επιθυμητικές σκέψεις, όλες τερματίστηκαν από μένα μαζί με τη ρίζα τους».

Αυτό είναι συνώνυμο της επιθυμίας. Όπως είπε ο Ευλογημένος - στην ύλη, Τίσσα, σε αυτόν που δεν έχει απαλλαγεί από το πάθος, που δεν έχει απαλλαγεί από τη θέληση, που δεν έχει απαλλαγεί από την αγάπη, που δεν έχει απαλλαγεί από τη δίψα, που δεν έχει απαλλαγεί από τον πυρετό. Έτσι στο αίσθημα, στην αντίληψη, στις δραστηριότητες, στη συνείδηση, σε αυτόν που δεν έχει απαλλαγεί από το πάθος, που δεν έχει απαλλαγεί από τη θέληση, που δεν έχει απαλλαγεί από την αγάπη, που δεν έχει απαλλαγεί από τη δίψα, που δεν έχει απαλλαγεί από τον πυρετό, πρέπει να αναπτυχθεί ολόκληρη η ομιλία. Αυτό είναι συνώνυμο της επιθυμίας. Έτσι συνδέεται.

21. Κάθε πρόσβαση στον υπαρξιακό πόνο έχει ως ρίζα τις δραστηριότητες της ηδονικής επιθυμίας, αλλά δεν συνδέεται ότι κάθε πρόσβαση στην αποστασιοποίηση έχει ως ρίζα τα συμπληρώματα της ηδονικής επιθυμίας. Με αυτή τη λογική πρέπει να αναζητηθεί με αμοιβαίους λόγους.

Όπως πράγματι ο Ευλογημένος διδάσκει τη ρυπαρότητα του σώματος στο άτομο με ιδιοσυγκρασία λαγνείας, ο Ευλογημένος διδάσκει τη φιλικότητα στο άτομο με ιδιοσυγκρασία μίσους. Ο Ευλογημένος διδάσκει την Εξαρτώμενη Γένεση στο άτομο με ιδιοσυγκρασία αυταπάτης. Αν πράγματι ο Ευλογημένος δίδασκε στο άτομο με ιδιοσυγκρασία λαγνείας την απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας. Ή αν δίδασκε την ευχάριστη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση ή την ευχάριστη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση ή την εγκατάλειψη που προηγείται από τη διόραση, δεν συνδέεται η διδασκαλία. Έτσι οτιδήποτε είναι εγκατάλειψη σύμφωνη με τη λαγνεία, εγκατάλειψη σύμφωνη με το μίσος, εγκατάλειψη σύμφωνη με την αυταπάτη. Όλο αυτό, αφού διερευνηθεί με τη μέθοδο της διερεύνησης, πρέπει να συνδεθεί με τη μέθοδο της εγκυρότητας. Όσο είναι το επίπεδο της γνώσης.

Ότι σε αυτόν που διαμένει στη φιλικότητα, όντας μνήμων, ο θυμός θα κατακυριεύσει τη συνείδηση, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι η εγκατάλειψη του θυμού παρέρχεται, συνδέεται η διδασκαλία. Ότι σε αυτόν που διαμένει στη συμπόνια, όντας μνήμων, η βλάβη θα κατακυριεύσει τη συνείδηση, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι η

εγκατάλειψη της βλάβης παρέρχεται, συνδέεται η διδασκαλία. Ότι σε αυτόν που διαμένει στην αλτρουιστική χαρά, όντας μνήμων, η δυσαρέσκεια θα κατακυριεύσει τη συνείδηση, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι η εγκατάλειψη της δυσαρέσκειας παρέρχεται, συνδέεται η διδασκαλία. Ότι σε αυτόν που διαμένει στην αταραξία, όντας μνήμων, το πάθος θα κατακυριεύσει τη συνείδηση, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι η εγκατάλειψη του πάθους παρέρχεται, συνδέεται η διδασκαλία. Ότι σε αυτόν που διαμένει χωρίς σημάδι, όντας μνήμων, ακολουθώντας το σημάδι με εκείνο ακριβώς η συνείδηση λειτουργεί, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι η εγκατάλειψη του σημαδιού παρέρχεται, συνδέεται η διδασκαλία. Το «είμαι» έχει εξαφανιστεί, δεν θεωρώ «αυτός είμαι εγώ». Και όμως ότι σε μένα το «σε τι;» και «πώς;», η σκεπτικιστική αμφιβολία, το αγκάθι της σύγχυσης θα κατακυριεύσει τη συνείδηση, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι η εγκατάλειψη της σκεπτικιστικής αμφιβολίας και του αγκαθίου της σύγχυσης παρέρχεται, συνδέεται η διδασκαλία.

Ή όπως σε αυτόν που έχει επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, όντας μνήμων, ότι το ηδονικό πάθος και ο θυμός οδηγούν στην υπεροχή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην παρακμή, συνδέεται η διδασκαλία. Ή ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από λογισμό οδηγούν στην παρακμή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην υπεροχή, συνδέεται η διδασκαλία. Σε αυτόν που έχει επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, όντας μνήμων, ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από λογισμό και συλλογισμό οδηγούν στην υπεροχή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην παρακμή, συνδέεται η διδασκαλία. Ή ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από αταραξία και ευχαρίστηση οδηγούν στην παρακμή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην υπεροχή, συνδέεται η διδασκαλία. Σε αυτόν που έχει επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, όντας μνήμων, ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από αγαλλίαση και ευχαρίστηση οδηγούν στην υπεροχή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην παρακμή, συνδέεται η διδασκαλία· ή ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από αταραξία και πλήρη εξάγνιση της μνήμης οδηγούν στην παρακμή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην υπεροχή, συνδέεται η διδασκαλία. Σε αυτόν που έχει επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, όντας μνήμων, ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από αταραξία οδηγούν στην υπεροχή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην παρακμή, συνδέεται η διδασκαλία. Ή ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο του άπειρου χώρου οδηγούν στην παρακμή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην υπεροχή, συνδέεται η διδασκαλία.

Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, όντας μνήμων, ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από υλική μορφή οδηγούν στην υπεροχή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην παρακμή, συνδέεται η διδασκαλία. Ή ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο της άπειρης συνείδησης οδηγούν στην παρακμή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην υπεροχή, συνδέεται η διδασκαλία. Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, όντας μνήμων, ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο του άπειρου χώρου οδηγούν στην υπεροχή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην παρακμή, συνδέεται η διδασκαλία. Ή ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο της μηδαμινότητας οδηγούν στην παρακμή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην υπεροχή, συνδέεται η διδασκαλία.

Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, όντας μνήμων, ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο της άπειρης συνείδησης οδηγούν στην υπεροχή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην παρακμή, συνδέεται η διδασκαλία. Ή ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης οδηγούν στην παρακμή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην υπεροχή, συνδέεται η διδασκαλία. Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, όντας μνήμων, ότι οι προσπάθειες της αντίληψης οδηγούν στην υπεροχή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην παρακμή, συνδέεται η διδασκαλία. Ή ότι οι αντιλήψεις και η προσοχή συνοδευόμενες από την παύση της αντίληψης και του αισθήματος οδηγούν στην παρακμή, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι οδηγούν στην υπεροχή, συνδέεται η διδασκαλία. Ότι η συνείδηση εξασκημένη στην ευκαμψία δεν δέχεται τη σταθερή απόφαση, δεν συνδέεται η διδασκαλία· ότι η συνείδηση εξασκημένη στην ευκαμψία και όμως δέχεται τη σταθερή απόφαση, συνδέεται η διδασκαλία.

Έτσι όλες οι νέες ομιλίες πρέπει να εξεταστούν ολοκληρωτικά με τη μέθοδο της διερεύνησης σύμφωνα με τη Διδασκαλία, σύμφωνα με τη μοναστική διαγωγή, σύμφωνα με τη διδασκία του Δασκάλου, και να συνδεθούν με τη μέθοδο της λογικής. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε: «Όλων των μεθόδων, ποιο είναι το επίπεδο και ποιο το πεδίο τους».

Αφοσιωμένη η μέθοδος της εγκυρότητας.

4. Η ανάλυση του τρόπου της εγγύτατης αιτίας

22. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της εγγύτατης αιτίας; «Ο νικητής διδάσκει τη Διδασκαλία», αυτή είναι η μέθοδος της εγγύτατης αιτίας. Τι διδάσκει; Η άγνοια έχει ως χαρακτηριστικό τη μη βαθύτατη κατανόηση όλων των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· οι ψευδαισθήσεις είναι η εγγύτατη αιτία της. Η επιθυμία έχει ως χαρακτηριστικό την αγκίστρωση· αυτό που έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση είναι η εγγύτατη αιτία της. Η απληστία έχει ως χαρακτηριστικό τον πόθο· η λήψη του μη δοσμένου είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη του ωραίου έχει ως χαρακτηριστικό τη σύλληψη του χρώματος, του σχήματος και των σημαδιών· η αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη της ευτυχίας έχει ως χαρακτηριστικό την προσέγγιση της επαφής με νοητικές διαθροές· η απόλαυση είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη του μόνιμου έχει ως χαρακτηριστικό τη μη εξέταση των φαινομένων που έχουν τα χαρακτηριστικά του συνθηκοκρατημένου· η συνείδηση είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη του εαυτού έχει ως χαρακτηριστικό τη μη εξέταση της αντίληψης της παροδικότητας και της αντίληψης του υπαρξιακού πόνου· το σύνολο της νοητικότητας είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αληθινή γνώση έχει ως χαρακτηριστικό τη βαθύτατη κατανόηση όλων των φαινομένων· όλο το γνωστό είναι η εγγύτατη αιτία της. Η νοητική ηρεμία έχει ως χαρακτηριστικό τη συγκέντρωση του νοητικού περισπασμού· η ρυπαρότητα του σώματος είναι η εγγύτατη αιτία της. Η μη-απληστία έχει ως χαρακτηριστικό τη συγκέντρωση της σφαίρας του πόθου· η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου είναι η εγγύτατη αιτία της. Το μη-μίσος έχει ως χαρακτηριστικό τη μη κακοβουλία· η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων είναι η εγγύτατη αιτία του. Η μη αυταπάτη έχει ως χαρακτηριστικό τη μη λανθασμένη πρακτική ως προς το αντικείμενο· η ορθή πρακτική είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη της ρυπαρότητας έχει ως

χαρακτηριστικό τη σύλληψη του μελανιασμένου και του πυώδους· η αποστασιοποίηση είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου έχει ως χαρακτηριστικό την πλήρη κατανόηση της επαφής με νοητικές διαφθορές· το αίσθημα είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη της παροδικότητας έχει ως χαρακτηριστικό την εξέταση των φαινομένων που έχουν τα χαρακτηριστικά του συνθηκοκρατημένου· η έγερση και η παρακμή είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αντίληψη του μη-εαυτού έχει ως χαρακτηριστικό τη μη προσκόλληση σε όλα τα φαινόμενα· η αντίληψη των φαινομένων είναι η εγγύτατη αιτία της.

Τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής είναι η εγγύτατη αιτία του ηδονικού πάθους· οι πέντε υλικές ικανότητες είναι η εγγύτατη αιτία του πάθους για υλική μορφή· η έκτη αισθητήρια βάση είναι η εγγύτατη αιτία του πάθους για ύπαρξη· η παρατήρηση της γεννημένης ύπαρξης είναι η εγγύτατη αιτία των πέντε συναθροισμάτων της προσκόλλησης και της γνώσης και ενόρασης της ανάμνησης προηγούμενων ζωών. Η πίστη έχει ως χαρακτηριστικό την εμπιστοσύνη και ως εκδήλωση τη διάθεση· η πεποίθηση έχει ως χαρακτηριστικό τη μη θολότητα και ως εκδήλωση τη γαλήνευση. Η πίστη έχει ως χαρακτηριστικό την επιθυμία· η ακλόνητη πεποίθηση είναι η εγγύτατη αιτία της. Η πεποίθηση έχει ως χαρακτηριστικό τη μη θολότητα· η πίστη είναι η εγγύτατη αιτία της. Η ενεργητικότητα έχει ως χαρακτηριστικό την έναρξη· η ορθή επίμονη προσπάθεια είναι η εγγύτατη αιτία της. Η μνήμη έχει ως χαρακτηριστικό τη μη λησμόνηση· η εφαρμογή της μνήμης είναι η εγγύτατη αιτία της. Η αυτοσυγκέντρωση έχει ως χαρακτηριστικό την πλήρη εστίαση· οι διαλογιστικές εκστάσεις είναι η εγγύτατη αιτία της. Η σοφία έχει ως χαρακτηριστικό την κατανόηση· οι αλήθειες είναι η εγγύτατη αιτία της.

Μια άλλη μέθοδος: η μη-σοφή προσοχή έχει ως χαρακτηριστικό την προσοχή στην απόλαυση· η άγνοια είναι η εγγύτατη αιτία της. Η άγνοια έχει ως χαρακτηριστικό τη σύγχυση ως προς τις αλήθειες· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία των δραστηριοτήτων. Οι δραστηριότητες έχουν ως χαρακτηριστικό τη βλάβιση της επαναγέννησης· αυτές είναι η εγγύτατη αιτία της συνείδησης. Η συνείδηση έχει ως χαρακτηριστικό τη γέννηση εξαρτώμενη από συνθήκες· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της νοητικότητας και υλικότητας. Η νοητικότητα και υλικότητα έχει ως χαρακτηριστικό τη συνάθροιση του συνόλου της νοητικότητας και του συνόλου της υλικότητας· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία των έξι αισθητήριων βάσεων. Οι έξι αισθητήριες βάσεις έχουν ως χαρακτηριστικό τον καθορισμό των ικανοτήτων· αυτές είναι η εγγύτατη αιτία της επαφής. Η επαφή έχει ως χαρακτηριστικό τη σύγκλιση του ματιού, της υλικής μορφής και της συνείδησης· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία του αισθήματος. Το αίσθημα έχει ως χαρακτηριστικό τη βίωση του επιθυμητού και του μη επιθυμητού· αυτό είναι η εγγύτατη αιτία της επιθυμίας. Η επιθυμία έχει ως χαρακτηριστικό την αγκίστρωση· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της προσκόλλησης. Η προσκόλληση εξαρτάται από συνθήκες· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία του γίνεσθαι. Το γίνεσθαι έχει ως χαρακτηριστικό την εμφάνιση του συνόλου της νοητικότητας και του συνόλου της υλικότητας· αυτό είναι η εγγύτατη αιτία της γέννησης. Η γέννηση έχει ως χαρακτηριστικό την εμφάνιση των συναθροισμάτων· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία του γήρατος. Το γήρας έχει ως χαρακτηριστικό την ωρίμανση της προσκόλλησης· αυτό είναι η εγγύτατη αιτία του θανάτου. Ο θάνατος έχει ως χαρακτηριστικό τη διακοπή της ζωτικής ικανότητας· αυτός είναι η εγγύτατη αιτία της λύπης. Η λύπη προκαλεί ανησυχία· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία του θρήνου. Ο θρήνος προκαλεί οδυρμό· αυτός είναι η εγγύτατη αιτία του πόνου. Ο πόνος είναι η καταπίεση του

σώματος· αυτός είναι η εγγύτατη αιτία της δυσαρέσκειας. Η δυσαρέσκεια είναι η καταπίεση της συνείδησης· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία του άγχους. Το άγχος προκαλεί κατάθλιψη· αυτό είναι η εγγύτατη αιτία του γίνεσθαι. Αυτοί οι παράγοντες του γίνεσθαι, όταν είναι ενωμένοι και έχουν παραχθεί, αυτό είναι το γίνεσθαι· αυτό είναι η εγγύτατη αιτία της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Η οδός έχει ως χαρακτηριστικό το να οδηγεί στην απελευθέρωση· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της παύσης.

Η γνώση του πόρου είναι η εγγύτατη αιτία της γνώσης του ικανοποιητικού, η γνώση του ικανοποιητικού είναι η εγγύτατη αιτία της γνώσης του επιτευχθέντος, η γνώση του επιτευχθέντος είναι η εγγύτατη αιτία της γνώσης του εαυτού, η γνώση του εαυτού είναι η εγγύτατη αιτία των αξιέπαινων πράξεων που έγιναν στο παρελθόν, οι αξιέπαινες πράξεις που έγιναν στο παρελθόν είναι η εγγύτατη αιτία της διαμονής σε κατάλληλο μέρος, η διαμονή σε κατάλληλο μέρος είναι η εγγύτατη αιτία της καθοριστικής υποστήριξης ενάρετων ατόμων, η καθοριστική υποστήριξη ενάρετων ατόμων είναι η εγγύτατη αιτία της ορθής κατεύθυνσης του εαυτού, η ορθή κατεύθυνση του εαυτού είναι η εγγύτατη αιτία των ηθικών αρχών, οι ηθικές αρχές είναι η εγγύτατη αιτία της απουσίας μεταμέλειας, η απουσία μεταμέλειας είναι η εγγύτατη αιτία της χαράς, η χαρά είναι η εγγύτατη αιτία της αγαλλίασης, η αγαλλίαση είναι η εγγύτατη αιτία της γαλήνης, η γαλήνη είναι η εγγύτατη αιτία της ευτυχίας, η ευτυχία είναι η εγγύτατη αιτία της αυτοσυγκέντρωσης, η αυτοσυγκέντρωση είναι η εγγύτατη αιτία της γνώσης και ενόρασης των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι είναι η εγγύτατη αιτία της αποστασιοποίησης, η αποστασιοποίηση είναι η εγγύτατη αιτία του μη πάθους, το μη πάθος είναι η εγγύτατη αιτία της απελευθέρωσης. Η απελευθέρωση είναι η εγγύτατη αιτία της γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης. Έτσι οποιαδήποτε καθοριστική υποστήριξη, οποιαδήποτε συνθήκη, όλη αυτή είναι εγγύτατη αιτία. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε: «Ο νικητής διδάσκει τη Διδασκαλία».

Αφοσιωμένη η μέθοδος της εγγύτατης αιτίας.

5. Η ανάλυση του τρόπου του χαρακτηριστικού

23. Εκεί ποια είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού; «Όταν ένα φαινόμενο έχει ειπωθεί», αυτή είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού. Τι χαρακτηρίζει; Όποια φαινόμενα έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό, αυτών των φαινομένων όταν ένα φαινόμενο έχει ειπωθεί, τα υπόλοιπα φαινόμενα θεωρούνται ειπωμένα. Όπως τι θα ήταν; Όπως είπε ο Ευλογημένος -

«Το μάτι, μοναχοί, είναι ασταθές, εφήμερο, περιορισμένο, εύθραυστο, από άλλον, υπαρξιακός πόνος, καταστροφή, ταλάντευση, καυτή στάχτη, δραστηριότητα, φονιάς, ανάμεσα σε εχθρούς. Όταν αυτό το μάτι έχει ειπωθεί, οι υπόλοιπες εσωτερικές αισθητήριες βάσεις θεωρούνται ειπωμένες. Για ποιον λόγο; Διότι όλες οι έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό με την έννοια του φονιά. Και όπως είπε ο Ευλογημένος -

«Στην παρελθοντική ύλη, Ράντχα, να είσαι χωρίς προσκόλληση, τη μέλλουσα ύλη μην απολαμβάνεις, για την παρούσα ύλη άσκησε για την αποστασιοποίηση, για το μη πάθος, για την παύση, για την απόρριψη, για την παραίτηση. Όταν αυτό το

συνάθροισμα της ύλης έχει ειπωθεί, τα υπόλοιπα συναθροίσματα θεωρούνται ειπωμένα. Για ποιον λόγο; Διότι όλα τα πέντε συναθροίσματα στην ομιλία της νουθεσίας προς τον Γιάμακα έχουν ειπωθεί με το ίδιο χαρακτηριστικό με την έννοια του φονιά. Και όπως είπε ο Ευλογημένος -

«Αυτών που η μνήμη επί του σώματος είναι καλά ξεκινήμενη, πάντα· αυτοί δεν κάνουν αυτό που δεν πρέπει, σε αυτό που πρέπει με ακατάπαυστη προσπάθεια».

Έτσι όταν η μνήμη επί του σώματος έχει ειπωθεί, θεωρούνται ειπωμένες η μνήμη επί του αισθήματος, η μνήμη επί της συνείδησης και η μνήμη επί των νοητικών φαινομένων. Ομοίως όταν έχει ειπωθεί «ό,τι έχει ιδωθεί ή ακουστεί ή αισθανθεί», θεωρείται ειπωμένο το συνειδητό. Και όπως είπε ο Ευλογημένος -

Γι' αυτό λοιπόν εσύ, μοναχέ, διαμένε παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσaréσκεια για τον κόσμο. «Ενεργητικός» σημαίνει η ικανότητα της ενεργητικότητας, «με πλήρη επίγνωση» σημαίνει η ικανότητα της σοφίας, «μνήμων» σημαίνει η ικανότητα της μνήμης, «έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσaréσκεια για τον κόσμο» σημαίνει η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· έτσι σε αυτόν που διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Για ποιον λόγο; Επειδή οι τέσσερις ικανότητες έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό.

24. Όταν οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης αναπτύσσονται, οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης· όταν οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες αναπτύσσονται, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης αναπτύσσονται, οι πέντε ικανότητες φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης· όταν οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης· όταν οι πέντε ικανότητες αναπτύσσονται, οι πέντε δυνάμεις φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης· όταν οι πέντε δυνάμεις αναπτύσσονται, οι επτά παράγοντες της φώτισης φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης· όταν οι επτά παράγοντες της φώτισης αναπτύσσονται, η ευγενής οκταμελής οδός φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης· όλα τα φαινόμενα που οδηγούν στη φώτιση, που ανήκουν στην πλευρά της φώτισης, φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Για ποιον λόγο; Διότι όλα τα φαινόμενα που οδηγούν στη φώτιση, που ανήκουν στην πλευρά της φώτισης, έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό με το χαρακτηριστικό της απελευθέρωσης· επειδή έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό, φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

Έτσι και οι φαύλες νοητικές καταστάσεις, επειδή έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό, η εγκατάλειψή τους παρέρχεται. Όταν οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης αναπτύσσονται, οι ψευδαισθήσεις εγκαταλείπονται, οι τροφές του φτάνουν στην πλήρη κατανόηση, από τις προσκολλήσεις γίνεται χωρίς προσκόλληση, από τις νοητικές δεσμεύσεις γίνεται αποδεσμευμένος, από τους νοητικούς κόμβους γίνεται αποσυνδεδεμένος, από τις νοητικές διαφθορές γίνεται χωρίς νοητικές διαφθορές, από τις νοητικές πλημμύρες γίνεται αυτός που έχει διασχίσει, από τα βέλη γίνεται

χωρίς βέλος, οι σταθμοί συνείδησής του φτάνουν στην πλήρη κατανόηση, με τις πορείες προκατάληψης δεν πηγαίνει σε προκατάληψη· έτσι και οι φαύλες νοητικές καταστάσεις, επειδή έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό, η εγκατάλειψή τους παύει να υπάρχει.

Ή όπου η υλική ικανότητα διδάχθηκε, εκεί ακριβώς διδάχθηκε το υλικό στοιχείο, το συνάθροισμα του υλικού σώματος και η υλική αισθητήρια βάση. Ή όπου το ευχάριστο αίσθημα διδάχθηκε, εκεί διδάχθηκε η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα ευαρέσκειας και η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου. Ή όπου το δυσάρεστο αίσθημα διδάχθηκε, εκεί διδάχθηκε η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα δυσαρέσκειας και η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου. Ή όπου το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα διδάχθηκε, εκεί διδάχθηκε η ικανότητα αταραξίας και ολόκληρη η Εξαρτώμενη Γένεση. Για ποιον λόγο; Διότι στο ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα η άγνοια υπολανθάνει. Με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα, με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις, με τις έξι αισθητήριες βάσεις ως συνθήκη υπάρχει επαφή, με την επαφή ως συνθήκη υπάρχει αίσθημα, με το αίσθημα ως συνθήκη υπάρχει επιθυμία, με την επιθυμία ως συνθήκη υπάρχει προσκόλληση, με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίνεσθαι, με το γίνεσθαι ως συνθήκη υπάρχει γέννηση, με τη γέννηση ως συνθήκη προκύπτουν γήρας και θάνατος, λύπη, θρήνος, πόνος, δυσαρέσκεια και άγχος· έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. Και αυτό πρέπει να εγκαταλειφθεί μέσω της πλευράς της μόλυνσης με πάθος, με μίσος και με αυταπάτη· πρέπει να εγκαταλειφθεί μέσω των ευγενών διδασκαλιών χωρίς πάθος, χωρίς μίσος και χωρίς αυταπάτη.

Έτσι όποια φαινόμενα έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό από τη λειτουργία και από το χαρακτηριστικό και από την ομοιότητα και από τον θάνατο και την επαναγέννηση, αυτών των φαινομένων όταν ένα φαινόμενο έχει ειπωθεί, τα υπόλοιπα φαινόμενα θεωρούνται ειπωμένα. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε: «Όταν ένα φαινόμενο έχει ειπωθεί».

Αφοσιωμένη η μέθοδος του χαρακτηριστικού.

6. Η ανάλυση του τρόπου της τετραπλής διάταξης

25. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης; «Ετυμολογία και πρόθεση» αυτή είναι. Μέσω της φρασεολογίας της ομιλίας πρέπει να αναζητηθούν η ετυμολογία και η πρόθεση και η αιτιότητα και η σύνδεση του πριν και του μετά. Εκεί ποια είναι η ετυμολογία; Αυτή που είναι η σύνθεση γλώσσας και όρων, η γνώση των φαινομένων κατ' όνομα. Όταν πράγματι ένας μοναχός γνωρίζει το όνομα του νοήματος και γνωρίζει το όνομα του φαινομένου, με τον ίδιο τρόπο το εφαρμόζει. Και αυτός ονομάζεται επιδέξιος στο νόημα, επιδέξιος στη Διδασκαλία, επιδέξιος στη φρασεολογία, επιδέξιος στη γλώσσα, επιδέξιος στο πριν και το μετά, επιδέξιος στη διδασκαλία, επιδέξιος στην ονομασία του παρελθόντος, επιδέξιος στην ονομασία του μέλλοντος, επιδέξιος στην ονομασία του παρόντος, επιδέξιος στην ονομασία του θηλυκού, επιδέξιος στην ονομασία του αρσενικού, επιδέξιος στην ονομασία του ουδέτερου, επιδέξιος στην ονομασία του ενικού, επιδέξιος στην ονομασία του πληθυντικού· έτσι όλες οι τοπικές γλωσσικές εκφράσεις πρέπει να χρησιμοποιούνται και όλες οι τοπικές γλώσσες. Αυτή είναι η σύνθεση γλώσσας και όρων.

26. Εκεί ποια είναι η πρόθεση;

«Η Διδασκαλία πράγματι προστατεύει αυτόν που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία, όπως μεγάλη ομπρέλα κατά τη βροχερή εποχή· αυτό είναι το όφελος όταν η Διδασκαλία είναι καλά ασκημένη, αυτός που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία δεν πηγαίνει στον κακότυχο κόσμο».

Εδώ ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι θα επιθυμούν να απελευθερωθούν από τους κόσμους της αθλιότητας, αυτοί θα ζουν σύμφωνα με τη Διδασκαλία - αυτή είναι εδώ η πρόθεση του Ευλογημένου.

«Όπως ο κλέφτης που πιάστηκε στο άνοιγμα της διάρρηξης, τιμωρείται και δένεται για τις πράξεις του· έτσι αυτή η γενιά πεθαίνοντας στην επόμενη ζωή, τιμωρείται και δένεται για τις πράξεις της».

Εδώ ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Θα βιώσει το ανεπιθύμητο, δυσάρεστο επακόλουθο των εσκεμμένων πράξεων που έγιναν και συσσωρεύτηκαν, που βιώνονται ως δυσάρεστες - αυτή είναι εδώ η πρόθεση του Ευλογημένου.

«Τα πλάσματα που επιθυμούν την ευτυχία, όποιος με ραβδί τα κακοποιεί· αναζητώντας την ευτυχία για τον εαυτό του, πεθαίνοντας αυτός δεν αποκτά ευτυχία».

Εδώ ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι θα επιθυμούν την ευτυχία, αυτοί δεν θα κάνουν κακόβουλη πράξη - αυτή είναι εδώ η πρόθεση του Ευλογημένου.

«Όταν είναι νωθρός και αδηφάγος, κοιμάται και ξαπλώνει στριφογυρίζοντας· σαν μεγάλος χοίρος ταϊσμένος με τροφή, ξανά και ξανά ο ανόητος μπαίνει στη μήτρα».

Εδώ ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι θα επιθυμούν να απαλλαγούν από το γήρας και τον θάνατο, αυτοί θα γνωρίζουν το μέτρο στην τροφή, θα έχουν φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, θα είναι αφοσιωμένοι στην επιδίωξη της εγρήγορσης το πρώτο και το τελευταίο μέρος της νύχτας, παρατηρητικοί στις καλές νοητικές καταστάσεις, και ευσεβείς προς τους συντρόφους στην άγια ζωή, τους πρεσβύτερους, τους νέους και τους μεσαίους - αυτή είναι εδώ η πρόθεση του Ευλογημένου.

«Η επιμέλεια είναι η πορεία προς την αθανασία, η αμέλεια είναι η πορεία προς τον θάνατο· οι επιμελείς δεν πεθαίνουν, όσοι αμελείς είναι σαν νεκροί».

Εδώ ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι θα επιθυμούν να αναζητήσουν την αναζήτηση της αθανασίας, αυτοί θα διαμένουν επιμελείς - αυτή είναι εδώ η πρόθεση του Ευλογημένου. Αυτή είναι η πρόθεση.

27. Εκεί ποια είναι η πηγή; Όπως εκείνος ο βοσκός Ντανίγια είπε στον Ευλογημένο -

«Χαίρεται με τους γιους αυτός που έχει γιους, αυτός που έχει αγελάδες· χαίρεται επίσης με τις αγελάδες».

οι προσκολλήσεις είναι η χαρά του ανθρώπου, διότι αυτός που είναι χωρίς προσκολλήσεις δεν χαίρεται».

Ο Ευλογημένος είπε -

«Θλίβεται με τους γιους αυτός που έχει γιους, ο βοσκός θλίβεται επίσης με τις αγελάδες·

οι προσκολλήσεις είναι η θλίψη του ανθρώπου, διότι αυτός που είναι χωρίς προσκολλήσεις δεν θλίβεται.»

Με αυτό το θέμα, με αυτή την πηγή, έτσι γίνεται γνωστό: «εδώ ο Ευλογημένος είπε ότι η εξωτερική κατοχή είναι προσκόλληση». Και όπως ο Μάρα ο Κακός έριξε έναν μεγάλο βράχο από το όρος Γκιτζτζακούτα, ο Ευλογημένος είπε -

«Ακόμη κι αν ολόκληρο το Γκιτζτζακούτα σείσεις·
δεν υπάρχει διαταραχή για τους ορθά απελευθερωμένους Βούδες.

Κι αν ο ουρανός σχιστεί και η γη σειστεί, κι αν όλα τα έμβια όντα τρομάξουν·
ακόμη κι αν καρφώσουν βέλος στο στήθος, οι Βούδες δεν αναζητούν στέγη στις προσκολλήσεις».

Με αυτό το θέμα, με αυτή την πηγή, έτσι γίνεται γνωστό: «εδώ ο Ευλογημένος είπε ότι το σώμα είναι προσκόλληση». Και όπως είπε -

«Δεν το αποκαλούν σταθερό δεσμό οι σοφοί, αυτό που είναι από σίδηρο, από ξύλο ή από σχοινί·
η βαθιά λαγνεία για πολύτιμα σκουλαρίκια, η προσκόλληση σε γιους και συζύγους».

Με αυτό το θέμα, με αυτή την πηγή, έτσι γίνεται γνωστό: «εδώ ο Ευλογημένος είπε ότι η επιθυμία για εξωτερικά αντικείμενα». Και όπως είπε -

«Αυτό το αποκαλούν σταθερό δεσμό οι σοφοί, που σέρνει κάτω, χαλαρό,
δύσκολο να λυθεί·
κόβοντας και αυτό, αναχωρούν, χωρίς προσκόλληση, εγκαταλείποντας την ηδονική ευτυχία».

Με αυτό το θέμα, με αυτή την πηγή, έτσι γίνεται γνωστό: «εδώ ο Ευλογημένος είπε την εγκατάλειψη της επιθυμίας που έχει ως αντικείμενο τα εξωτερικά». Και όπως είπε -

«Άρρωστο, ακάθαρμο, δύσοσμο, βρωμερό, εξαρτώμενο από το σώμα·
που στάζει μέρα και νύχτα, αγαπητό στους αδαείς».

Με αυτό το θέμα, με αυτή την πηγή, έτσι γίνεται γνωστό: «εδώ ο Ευλογημένος είπε την εγκατάλειψη της επιθυμίας που έχει ως αντικείμενο τα εσωτερικά». Και όπως είπε -

«Κόψε τη στοργή για τον εαυτό σου, όπως το φθινοπωρινό νούφαρο με το χέρι·
καλλιέργησε μόνο την οδό της ειρήνης, τη Νιμπάνα που διδάχθηκε από τον Καλότυχο».

Με αυτό το θέμα, με αυτή την πηγή, έτσι γίνεται γνωστό: «εδώ ο Ευλογημένος είπε την εγκατάλειψη της επιθυμίας που έχει ως αντικείμενο τα εσωτερικά». Αυτή είναι η αιτιότητα.

Εκεί ποια είναι η σύνδεση του πριν και του μετά; Όπως είπε -

«Τυφλωμένοι από τις ηδονές, καλυμμένοι από δίχτυ, σκεπασμένοι από το κάλυμμα της επιθυμίας·
δεμένοι από τον δεσμό της απροσεξίας, όπως τα ψάρια στο στόμα της παγίδας·
ακολουθούν το γήρας και τον θάνατο, όπως το μοσχάρι που θηλάζει γάλα ακολουθεί τη μητέρα του».

Αυτή η ηδονική επιθυμία δηλώθηκε. Αυτή με ποιο πριν και μετά συνδέεται; Όπως είπε -

«Ο παθιασμένος δεν γνωρίζει το όφελος, ο παθιασμένος δεν βλέπει τη Διδασκαλία·
τότε υπάρχει πυκνό σκοτάδι, όταν η λαγνεία κυριεύει τον άνθρωπο».

Έτσι με την τύφλωση και με την κάλυψη αυτή ακριβώς η επιθυμία εκφράστηκε. Και αυτό που είπε «τυφλωμένοι από τις ηδονές, καλυμμένοι από δίχτυ, σκεπασμένοι από το κάλυμμα της επιθυμίας». Και αυτό που είπε «ο παθιασμένος δεν γνωρίζει το όφελος, ο παθιασμένος δεν βλέπει τη Διδασκαλία», με αυτούς τους όρους που δηλώνουν προδιάθεση αυτή ακριβώς η επιθυμία εκφράστηκε. Αυτό το σκοτάδι, αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου, και η επιθυμία που οδηγεί σε επαναγέννηση, και αυτό που είπε «ηδονές» - αυτές είναι οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης. Και αυτό που είπε «καλυμμένοι από δίχτυ» δείχνει την προδιάθεση μέσω της εφαρμογής αυτών ακριβώς των ηδονών· για αυτό υπό την εξουσία της νοητικής μόλυνσης και υπό την εξουσία της προδιάθεσης δηλώθηκε ο δεσμός της επιθυμίας. Όσοι είναι τέτοιοι, αυτοί ακολουθούν το γήρας και τον θάνατο· αυτό δείχθηκε από τον Ευλογημένο με τη δύναμη της στροφής όπως τοποθετήθηκε: «ακολουθούν το γήρας και τον θάνατο».

«Αυτός που δεν έχει εμμονές και διάρκεια, που υπερέβη την αλυσίδα και τον μοχλό·
αυτόν τον χωρίς επιθυμία σοφό που περιφέρεται, δεν τον συνειδητοποιεί ούτε ο κόσμος μαζί με τους θεούς».

Εμμονές ονομάζονται η επιθυμία, η λανθασμένη άποψη και η αλαζονεία, και οι δραστηριότητες που παράγονται από αυτές. Διάρκεια ονομάζονται οι υπολανθάνουσες τάσεις. Αλυσίδα ονομάζεται η προδιάθεση της επιθυμίας, οι περιπλανήσεις του δικτύου των τριάντα έξι επιθυμιών. Μοχλός ονομάζεται η αυταπάτη. Και όποιες εμμονές είναι δραστηριότητες και όποια διάρκεια και όποια αλυσίδα και όποιος μοχλός, όποιος έχει υπερβεί όλα αυτά, αυτός ονομάζεται χωρίς επιθυμία.

28. Εκεί οι δραστηριότητες της προδιάθεσης είναι είτε βιωμένες στην παρούσα ζωή είτε βιωμένες στην επόμενη ζωή είτε βιωμένες από μια ζωή στην άλλη· έτσι η επιθυμία δίνει τριπλό καρπό, είτε στην παρούσα ζωή είτε κατά την επαναγέννηση είτε σε άλλη περίπτωση. Έτσι ο Ευλογημένος είπε: «Όποια πράξη διαπράττει κάποιος

που έχει κυριευθεί από απληστία με το σώμα ή με την ομιλία ή με τον νου, αυτός βιώνει το επακόλουθό της είτε στην παρούσα ζωή είτε κατά την επαναγέννηση είτε σε άλλη περίπτωση». Αυτό του Ευλογημένου συνδέεται με το πριν και το μετά. Εκεί η προδιάθεση είναι είτε πράξη βιωμένη στην παρούσα ζωή είτε πράξη βιωμένη στην επόμενη ζωή είτε πράξη βιωμένη από μια ζωή στην άλλη· έτσι η πράξη ωριμάζει τριπλά, είτε στην παρούσα ζωή είτε κατά την επαναγέννηση είτε σε άλλη περίπτωση. Όπως είπε -

«Αν ο αδαής εδώ σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... έχει λανθασμένες απόψεις, αυτός βιώνει το επακόλουθο είτε στην παρούσα ζωή είτε κατά την επαναγέννηση είτε σε άλλη περίπτωση». Αυτό του Ευλογημένου συνδέεται με το πριν και το μετά. Εκεί η προδιάθεση πρέπει να εγκαταλειφθεί με τη δύναμη του αναστοχασμού, οι δραστηριότητες με τη δύναμη της ενόρασης, οι τριάντα έξι περιπλανήσεις της επιθυμίας πρέπει να εγκαταλειφθούν με τη δύναμη της διαλογιστικής ανάπτυξης· έτσι και η επιθυμία εγκαταλείπεται τριπλά. Η κατάσταση χωρίς επιθυμία, αυτό είναι το στοιχείο του Νιμπάνα με υπόλειμμα προσκόλλησης. Με την κατάρρευση του σώματος, αυτό είναι το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης.

Η εμμονή ονομάζεται συνέχεια. Και αυτό που είπε ο Ευλογημένος: «Εμμένει σχετικά με την παρελθοντική, μελλοντική και παρούσα ορατή μορφή αντιληπτή με το μάτι». Και αυτό που είπε ο Ευλογημένος - «Στην παρελθοντική ύλη, Ράντχα, να είσαι χωρίς προσκόλληση, τη μέλλουσα ύλη μην απολαμβάνεις, για την παρούσα ύλη άσκησε για την αποστασιοποίηση, για το μη πάθος, για την παύση, για την παραίτηση». Αυτό του Ευλογημένου συνδέεται με το πριν και το μετά. Και η εμμονή και οι δραστηριότητες και η ευχαρίστηση για το παρελθόν, το μέλλον και το παρόν, αυτό έχει το ίδιο νόημα. Επιπλέον όμως με διαφορετικούς όρους, με διαφορετικά γράμματα, με διαφορετικές φράσεις, αμέτρητη διδασχή της Διδασκαλίας δηλώθηκε από τον Ευλογημένο. Έτσι αφού συγκρίνει ομιλία με ομιλία και αφού τη συνδέσει με το πριν και το μετά, η ομιλία γίνεται εκτεθειμένη.

Και αυτή η σύνδεση του πριν και του μετά είναι τετραπλή: σύνδεση νοήματος, σύνδεση φρασεολογίας, σύνδεση διδασκαλίας, σύνδεση έκθεσης.

Εκεί η σύνδεση νοήματος έχει έξι όρους: επεξήγηση, διασαφήνιση, αποκάλυψη, ανάλυση, διασαφήνιση, περιγραφή.

Η σύνδεση φρασεολογίας έχει έξι όρους: γράμμα, όρος, φράση, τρόπος, γλώσσα, έκθεση.

Η σύνδεση διδασκαλίας: ούτε σε εξάρτηση από τη γη διαλογίζεται ο διαλογιστής, και όμως διαλογίζεται. Ούτε σε εξάρτηση από το νερό διαλογίζεται ο διαλογιστής, και όμως διαλογίζεται· ούτε σε εξάρτηση από τη φωτιά διαλογίζεται ο διαλογιστής, και όμως διαλογίζεται· ούτε σε εξάρτηση από τον αέρα διαλογίζεται ο διαλογιστής, και όμως διαλογίζεται. Ούτε σε εξάρτηση από το επίπεδο του άπειρου χώρου... κ.λπ... ούτε σε εξάρτηση από το επίπεδο άπειρης συνείδησης... κ.λπ... ούτε σε εξάρτηση από το επίπεδο της μηδαμινότητας... κ.λπ... ούτε σε εξάρτηση από το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης... κ.λπ... ούτε σε εξάρτηση από αυτόν τον κόσμο... κ.λπ... ούτε σε εξάρτηση από τον μεταθανάτιο κόσμο διαλογίζεται ο διαλογιστής, και όμως διαλογίζεται. Και αυτό που ανάμεσα στα δύο έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, σκεφτεί, συλλογιστεί, στοχαστεί με τον νου, και σε αυτό δεν διαλογίζεται σε εξάρτηση ο διαλογιστής, και όμως διαλογίζεται. Αυτός

στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, με ανεξάρτητη συνείδηση δεν γίνεται γνωστός ενώ διαλογίζεται.

Όπως ο Μάρα ο Κακός αναζητώντας τη συνείδηση του γιου καλής οικογένειας Γκοντίκα δεν γνωρίζει, δεν βλέπει. Αυτός πράγματι έχει υπερβεί την εμμονή μέσω της εγκατάλειψης της επιθυμίας και η εξάρτηση από την άποψη δεν υπάρχει σε αυτόν. Και όπως του Γκοντίκα, έτσι και του Βάκκαλι, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, με ανεξάρτητη συνείδηση δεν γίνονται γνωστοί ενώ διαλογίζονται. Αυτή είναι η σύνδεση της διδασκαλίας.

Εκεί ποια είναι η σύνδεση της ανάλυσης; Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με τη φαύλη πλευρά, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την καλή πλευρά. Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με τη νοητική μόλυνση, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την κάθαρση. Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με τη συνέχιση της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την παύση της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την επιθυμία και με την άγνοια, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με τη νοητική ηρεμία και με τη διόραση. Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την αδιαντροπιά και με τον μη ηθικό φόβο, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με τη ντροπή και με τον ηθικό φόβο. Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την έλλειψη μνήμης και με την έλλειψη ενσυνειδητότητας, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με τη μνήμη και με την ενσυνειδητότητα. Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με τη μη-σοφή μέθοδο και με τη μη-σοφή προσοχή, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με τη σοφή μέθοδο και με τη συνετή προσοχή. Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την οκνηρία και με τη δυστροπία, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με τη διέγερση της ενεργητικότητας και με την ευπείθεια. Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την απιστία και με την αμέλεια, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την πίστη και με την επιμέλεια. Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με τη μη ακοή της Άριστης Διδασκαλίας και με τη μη-αυτοσυγκράτηση, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την ακοή της Άριστης Διδασκαλίας και με την αυτοσυγκράτηση. Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την πλεονεξία και με τον θυμό, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με τη μη πλεονεξία και με τον μη θυμό. Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με τα νοητικά εμπόδια και με τα υποκείμενα σε νοητικούς δεσμούς, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την απελευθέρωση του νου μέσω της αποστασιοποίησης από το πάθος και με την απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της αποστασιοποίησης από την άγνοια. Αυτοί με εξαρτημένη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με την εκμηδενιστική άποψη και με την αιωνιοκρατική άποψη, αυτοί με ανεξάρτητη συνείδηση πρέπει να αναλυθούν με το στοιχείο του Νιμπάνα με υπόλειμμα προσκόλλησης και χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. Αυτή είναι η σύνδεση της ανάλυσης. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε: «Ετυμολογία και πρόθεση».

7. Η ανάλυση του τρόπου της επιστροφής

29. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της περιστροφής; «Σε μία εγγύτατη αιτία», αυτή είναι.

«Ξεκινήστε, προχωρήστε, αφοσιωθείτε στη Διδαχή του Βούδα·

Τινάξτε τον στρατό του θανάτου, όπως ο ελέφαντας ένα καλαμένιο σπίτι».

«Ξεκινήστε, προχωρήστε» είναι η εγγύτατη αιτία της ενεργητικότητας.

«Αφοσιωθείτε στη Διδαχή του Βούδα» είναι η εγγύτατη αιτία της αυτοσυγκέντρωσης. «Τινάξτε τον στρατό του θανάτου, όπως ο ελέφαντας ένα καλαμένιο σπίτι» είναι η εγγύτατη αιτία της σοφίας. «Ξεκινήστε, προχωρήστε» είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας της ενεργητικότητας. «Αφοσιωθείτε στη Διδαχή του Βούδα» είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης. «Τινάξτε τον στρατό του θανάτου, όπως ο ελέφαντας ένα καλαμένιο σπίτι» είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας της σοφίας. Αυτές οι εγγύτατες αιτίες είναι η διδασκαλία.

Για τα όντα που δεν αφοσιώνονται στη συνεχή προσπάθεια ή για αυτούς που αφοσιώνονται, υπάρχει η έναρξη.

Εκεί αυτοί που δεν αφοσιώνονται, αυτοί δεν αφοσιώνονται επειδή έχουν ως ρίζα την αμέλεια. Αυτή η αμέλεια είναι διπλή: με ρίζα την επιθυμία και με ρίζα την άγνοια. Εκεί αυτή με ρίζα την άγνοια είναι αυτή με την οποία, εμποδισμένος από την αγνωσία, δεν κατανοεί το γνωστέο, ότι τα πέντε συναθροίσματα έχουν τη φύση της έγερσης και της παρακμής· αυτή είναι με ρίζα την άγνοια. Αυτή με ρίζα την επιθυμία είναι τριών ειδών: αναζητώντας για την απόκτηση μη αποκτημένων πλούτων περιπίπτει σε αμέλεια, για τη διαφύλαξη και την απόλαυση των αποκτημένων πλούτων περιπίπτει σε αμέλεια· αυτή η αμέλεια στον κόσμο είναι τεσσάρων ειδών: ενός είδους λόγω της άγνοιας, τριών ειδών λόγω της επιθυμίας. Εκεί το σύνολο της νοητικότητας είναι η εγγύτατη αιτία της άγνοιας. Το σύνολο της υλικότητας είναι η εγγύτατη αιτία της επιθυμίας. Για ποιο λόγο; Στα υλικά είδη ύπαρξης υπάρχει αγκίστρωση, στα άυλα υπάρχει σύγχυση. Εκεί το σύνολο της υλικότητας είναι το συναθροίσμα του υλικού σώματος, το σύνολο της νοητικότητας είναι τα τέσσερα άυλα συναθροίσματα. Αυτά τα πέντε συναθροίσματα με ποια προσκόλληση είναι με προσκόλληση, με την επιθυμία και με την άγνοια; Εκεί η επιθυμία είναι δύο προσκολλήσεις: η προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις και η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες. Η άγνοια είναι δύο προσκολλήσεις: η προσκόλληση στις απόψεις και η προσκόλληση στη διδαχή για μόνιμο εαυτό. Με αυτές τις τέσσερις προσκολλήσεις όποια συναθροίσματα είναι με προσκόλληση, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Οι τέσσερις προσκολλήσεις, αυτή είναι η προέλευση. Τα πέντε συναθροίσματα είναι ο υπαρξιακός πόνος. Ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία για την πλήρη κατανόηση και την εγκατάλειψη αυτών, για την πλήρη κατανόηση του υπαρξιακού πόνου και για την εγκατάλειψη της προέλευσης.

30. Εκεί αυτή η τριών ειδών αμέλεια με ρίζα την επιθυμία αναζητεί για την απόκτηση μη αποκτημένων πλούτων, και κάνει τη διαφύλαξη και την απόλαυση των αποκτημένων πλούτων· η προστασία και η απόσυρση αυτής μέσω της βαθύτατης κατανόησης, αυτή είναι η νοητική ηρεμία.

Αυτή πώς γίνεται; Όταν γνωρίζει την απόλαυση των ηδονών ως απόλαυση και τον κίνδυνο ως κίνδυνο και τη διαφυγή ως διαφυγή και την ταπεινότητα και τη μόλυνση και την κάθαρση και το όφελος στην απάρνηση. Εκεί όποια είναι η διερεύνηση, η εξέταση, αυτή είναι η διόραση. Αυτά τα δύο φαινόμενα φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, η νοητική ηρεμία και η διόραση. Όταν αυτά τα δύο φαινόμενα αναπτύσσονται, δύο φαινόμενα εγκαταλείπονται, η επιθυμία και η άγνοια· όταν αυτά τα δύο φαινόμενα έχουν εγκαταλειφθεί, οι τέσσερις προσκολλήσεις καταπαύουν. Από την παύση της προσκόλλησης υπάρχει η παύση του γίνεσθαι, από την παύση του γίνεσθαι υπάρχει η παύση της γέννησης, από την παύση της γέννησης καταπαύουν τα γηρατειά και ο θάνατος, η λύπη, ο θρήνος, ο πόνος, η δυσaréσκεια και το άγχος. Έτσι υπάρχει η παύση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. Έτσι οι δύο προηγούμενες αλήθειες είναι ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση, και η νοητική ηρεμία και η διόραση είναι η οδός. Η παύση του γίνεσθαι είναι το Νιμπάνα· αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «Ξεκινήστε, προχωρήστε».

Όπως όταν η ρίζα είναι αβλαβής και γερή, ακόμα κι αν κοπεί το δέντρο,
ξαναφυτρώνει·
έτσι επίσης όταν η υπολανθάνουσα τάση της επιθυμίας δεν έχει εκκριζωθεί,
αυτή η δυστυχία γεννιέται ξανά και ξανά.

Αυτή είναι η υπολανθάνουσα τάση της επιθυμίας. Ποιας επιθυμίας; Της επιθυμίας για ύπαρξη. Αυτό που είναι η συνθήκη αυτού του φαινομένου, αυτή είναι η άγνοια. Διότι με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχει η επιθυμία για ύπαρξη. Αυτές είναι οι δύο νοητικές μολύνσεις, η επιθυμία και η άγνοια. Αυτές οι τέσσερις προσκολλήσεις, με αυτές τις τέσσερις προσκολλήσεις όποια συναθροίσματα είναι με προσκόλληση, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Οι τέσσερις προσκολλήσεις, αυτή είναι η προέλευση. Τα πέντε συναθροίσματα είναι ο υπαρξιακός πόνος. Ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία για την πλήρη κατανόηση και την εγκατάλειψη αυτών, για την πλήρη κατανόηση του υπαρξιακού πόνου και για την εγκατάλειψη της προέλευσης.

Με ό,τι καταργεί την υπολανθάνουσα τάση της επιθυμίας, αυτή είναι η νοητική ηρεμία. Με ό,τι εμποδίζει την άγνοια, τη συνθήκη της υπολανθάνουσας τάσης της επιθυμίας, αυτή είναι η διόραση. Αυτά τα δύο φαινόμενα φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, η νοητική ηρεμία και η διόραση. Εκεί ο καρπός της νοητικής ηρεμίας είναι η απελευθέρωση του νου μέσω της φθίσης της λαγνείας, ο καρπός της διόρασης είναι η απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της φθίσης της άγνοιας. Έτσι οι δύο προηγούμενες αλήθειες είναι ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση, η νοητική ηρεμία και η διόραση είναι η οδός, και οι δύο απελευθερώσεις είναι η παύση. Αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «Όπως όταν η ρίζα».

«Η μη-εκτέλεση κάθε κακού, η απόκτηση του καλού·
η εξαγνισμός του νου του, αυτή είναι η διδασκαλία των Βουδών».

Κάθε κακό σημαίνει τις τρεις κακές συμπεριφορές - την κακή σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά· αυτές είναι οι δέκα φαύλες πορείες πράξεων - ο φόνος έμβιων όντων, η λήψη του μη δοσμένου, η

λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, η ψευδολογία, η διχαστική ομιλία, η σκληρή ομιλία, η φλυαρία, η πλεονεξία, ο θυμός, η λανθασμένη άποψη· αυτές είναι δύο είδη πράξεων - η βούληση και ο νοητικός παράγοντας. Εκεί και ο φόβος έμβιων όντων και η διχαστική ομιλία και η σκληρή ομιλία, αυτό έχει προέλευση το μίσος. Και η λήψη του μη δοσμένου και η λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά και η ψευδολογία, αυτό έχει προέλευση την απληστία· η φλυαρία, αυτό έχει προέλευση την αυταπάτη. Αυτές οι επτά αιτίες είναι πράξη βούλησης. Όποια είναι η πλεονεξία, αυτή είναι η απληστία, η φαύλη ρίζα. Όποιος είναι ο θυμός, αυτό είναι το μίσος, η φαύλη ρίζα. Όποια είναι η λανθασμένη άποψη, αυτή είναι η λανθασμένη οδός. Αυτές οι τρεις αιτίες είναι νοητική πράξη. Γι' αυτό είπε «πράξη βούλησης και νοητική πράξη».

Η φαύλη ρίζα που πηγαίνει σε δράση πηγαίνει σε τετραπλή προκατάληψη - λόγω επιθυμίας, λόγω μίσους, λόγω φόβου, λόγω αυταπάτης. Εκεί αυτό που λόγω επιθυμίας πηγαίνει σε προκατάληψη, αυτό έχει προέλευση την απληστία. Αυτό που λόγω μίσους πηγαίνει σε προκατάληψη, αυτό έχει προέλευση το μίσος. Αυτό που λόγω φόβου και λόγω αυταπάτης πηγαίνει σε προκατάληψη, αυτό έχει προέλευση την αυταπάτη. Εκεί η απληστία εγκαταλείπεται με τη ρυπαρότητα. Το μίσος με τη φιλικότητα. Η αυταπάτη με τη σοφία. Ομοίως η απληστία εγκαταλείπεται με την αταραξία. Το μίσος με τη φιλικότητα και τη συμπόνια. Η εγκατάλειψη της αυταπάτης παρέρχεται με την αλτρουιστική χαρά. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε «η μη-εκτέλεση κάθε κακού».

31. Κάθε κακό σημαίνει τις οκτώ λανθασμένες πορείες: λανθασμένη άποψη, λανθασμένος λογισμός, λανθασμένη ομιλία, λανθασμένη πράξη, λανθασμένος βιοπορισμός, λανθασμένη προσπάθεια, λανθασμένη μνήμη, λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση· αυτό ονομάζεται κάθε κακό. Αυτών των οκτώ λανθασμένων πορειών η μη-πράξη, η μη-εκτέλεση, η μη-παράβαση, αυτό ονομάζεται η μη-εκτέλεση κάθε κακού.

Όταν οι οκτώ λανθασμένες πορείες έχουν εγκαταλειφθεί, οι οκτώ ορθές πορείες επιτυγχάνονται. Των οκτώ ορθών πορειών η πράξη, η εκτέλεση, η επίτευξη, αυτή ονομάζεται η απόκτηση του καλού. «Ο εξαγνισμός της συνείδησης του εαυτού» δείχνει τη λειτουργία της διαλογιστικής ανάπτυξης της παρελθούσας οδού· όταν η συνείδηση έχει εξαγνιστεί, τα πέντε συναθροίσματα έχουν εξαγνιστεί· διότι έτσι πράγματι ο Ευλογημένος είπε: «Για τον σκοπό του εξαγνισμού του νου, μοναχοί, η άγια ζωή ασκείται στον Τατχάγκατα». Διότι ο εξαγνισμός είναι διπλός: η εγκατάλειψη των νοητικών εμποδίων και η εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων. Δύο είναι τα επίπεδα εξαγνισμού: το επίπεδο της ενόρασης και το επίπεδο της διαλογιστικής ανάπτυξης· εκεί αυτό που εξαγνίζει με τη διείσδυση, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Από όπου εξαγνίζει, αυτή είναι η προέλευση. Με ό,τι εξαγνίζει, αυτή είναι η οδός. Αυτό που έχει εξαγνιστεί, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε «η μη-εκτέλεση κάθε κακού».

«Η Διδασκαλία πράγματι προστατεύει αυτόν που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία, όπως μεγάλη ομπρέλα κατά τη βροχερή εποχή· αυτό είναι το όφελος όταν η Διδασκαλία είναι καλά ασκημένη, αυτός που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία δεν πηγαίνει στον κακότυχο κόσμο».

Η Διδασκαλία είναι διπλή: η αυτοσυγκράτηση των αισθητηρίων ικανοτήτων και η οδός. Ο κακότυχος κόσμος είναι διπλός: σε σύγκριση με τους θεούς και τους ανθρώπους, οι κόσμοι της αθλιότητας είναι κακότυχος κόσμος· σε σύγκριση με το Νιμπάνα, όλες οι επαναγεννήσεις είναι κακότυχος κόσμος. Εκεί η αδιάσπαστη τήρηση της ηθικής της αυτοσυγκράτησης, αυτή η Διδασκαλία καλά ασκημένη προστατεύει από τους κόσμους της αθλιότητας. Έτσι ο Ευλογημένος είπε -αυτοί οι δύο, μοναχοί, είναι οι προορισμοί του ηθικού: οι θεοί και οι άνθρωποι. Και έτσι στην κωμόπολη Ναλάντα ο Ασιμπαντακαπούττα, ο αρχηγός του χωριού, είπε στον Ευλογημένο:

«Οι βραχμάνοι, σεβάσμιε κύριε, από τις δυτικές χώρες, που κρατούν δοχεία νερού, που φορούν γιρλάντες από φύκια, που βυθίζονται στο νερό, που υπηρετούν τη φωτιά, αυτοί τον νεκρό, τον πεθαμένο, τον ανυψώνουν λέγεται, τον ενημερώνουν λέγεται, τον εισάγουν στον ευδαιμονικό κόσμο λέγεται. Ο Ευλογημένος όμως, σεβάσμιε κύριε, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, είναι ικανός να κάνει έτσι ώστε όλος ο κόσμος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο να επαναγεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο;»

«Τότε λοιπόν, αρχηγέ του χωριού, θα σε ρωτήσω κάτι σχετικά με αυτό. Όπως σου αρέσει, έτσι να απαντήσεις.

«Τι νομίζεις, αρχηγέ του χωριού, ας υποθέσουμε ότι υπήρχε εδώ ένας άνθρωπος που σκοτώνει έμβια όντα, που παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, που συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, που λέει ψέματα, που μιλάει διχαστικά, που μιλάει σκληρά, που φλυαρεί, που είναι πλεονέκτης, που έχει κακόβουλο νου, που έχει λανθασμένες απόψεις. Αν ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, αφού συγκεντρωνόταν και συναθροιζόταν, τον παρακαλούσε, τον επαινούσε, τον περιτριγύριζε με ενωμένες παλάμες: 'Αυτός ο άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο ας επαναγεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο'. Τι νομίζεις, αρχηγέ του χωριού, θα μπορούσε άραγε εκείνος ο άνθρωπος εξαιτίας της παράκλησης του μεγάλου πλήθους ανθρώπων ή εξαιτίας του επαίνου ή εξαιτίας του περιτριγυρίσματος με ενωμένες παλάμες, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο να επαναγεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Όπως, αρχηγέ του χωριού, ένας άνθρωπος θα έριχνε έναν μεγάλο βράχο σε μια βαθιά λίμνη νερού. Αν ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, αφού συγκεντρωνόταν και συναθροιζόταν, τον παρακαλούσε, τον επαινούσε, τον περιτριγύριζε με ενωμένες παλάμες: 'Ανάδυσε, αγαπητέ βράχε, επίπλευσε, αγαπητέ βράχε, επίπλευσε στη στεριά, αγαπητέ βράχε'. Τι νομίζεις, αρχηγέ του χωριού, θα μπορούσε άραγε εκείνος ο μεγάλος βράχος εξαιτίας της παράκλησης του μεγάλου πλήθους ανθρώπων ή εξαιτίας του επαίνου ή εξαιτίας του περιτριγυρίσματος με ενωμένες παλάμες να αναδυθεί ή να επιπλεύσει ή να επιπλεύσει στη στεριά;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Ακριβώς έτσι, αρχηγέ του χωριού, εκείνος ο άνθρωπος που σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... που έχει λανθασμένες απόψεις, αν και ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, αφού συγκεντρωνόταν και συναθροιζόταν, τον παρακαλούσε, τον επαινούσε, τον περιτριγύριζε με ενωμένες παλάμες: 'Αυτός ο άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο ας επαναγεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο'. Ωστόσο εκείνος ο άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννιόταν στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Τι νομίζεις, αρχηγέ του χωριού, ας υποθέσουμε ότι υπήρχε εδώ ένας άνθρωπος που απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία, δεν είναι πλεονέκτης, δεν έχει κακόβουλο νου, έχει ορθή άποψη. Αν ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, αφού συγκεντρωνόταν και συναθροιζόταν, τον παρακαλούσε, τον επαινούσε, τον περιτριγύριζε με ενωμένες παλάμες - "Αυτός ο άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο ας επαναγεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση". Τι νομίζεις, αρχηγέ του χωριού, θα μπορούσε άραγε εκείνος ο άνθρωπος εξαιτίας της παράκλησης του μεγάλου πλήθους ανθρώπων ή εξαιτίας του επαίνου ή εξαιτίας του περιτριγυρίσματος με ενωμένες παλάμες, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο να επαναγεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Όπως, αρχηγέ του χωριού, ένας άνθρωπος αφού βύθιζε ένα δοχείο με βουτυρέλαιο ή ένα δοχείο με λάδι σε μια βαθιά λίμνη νερού, θα το έσπαγε. Εκεί ό,τι θα ήταν χαλίκι ή κεραμικό, αυτό θα πήγαινε προς τα κάτω. Και ό,τι θα ήταν εκεί βουτυρέλαιο ή λάδι, αυτό θα πήγαινε προς τα πάνω. Αν ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, αφού συγκεντρωνόταν και συναθροιζόταν, το παρακαλούσε, το επαινούσε, το περιτριγύριζε με ενωμένες παλάμες - "Βυθίσου, αγαπητό βουτυρέλαιο, καταβυθίσου, αγαπητό βουτυρέλαιο, πήγαινε κάτω, αγαπητό βουτυρέλαιο". Τι νομίζεις, αρχηγέ του χωριού, θα μπορούσε άραγε εκείνο το βουτυρέλαιο εξαιτίας της παράκλησης του μεγάλου πλήθους ανθρώπων ή εξαιτίας του επαίνου ή εξαιτίας του περιτριγυρίσματος με ενωμένες παλάμες να βυθιστεί ή να καταβυθιστεί ή να πάει κάτω;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Ακριβώς έτσι, αρχηγέ του χωριού, εκείνος ο άνθρωπος που απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... έχει ορθή άποψη, ακόμη κι αν ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, αφού συγκεντρωνόταν και συναθροιζόταν, τον παρακαλούσε, τον επαινούσε, τον περιτριγύριζε με ενωμένες παλάμες - "Αυτός ο άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο ας επαναγεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση"». Ωστόσο εκείνος ο άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννιόταν στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Έτσι η Διδασκαλία καλά ασκημένη προστατεύει από τους κόσμους της αθλιότητας. Εκεί όποια είναι η οξύτητα της οδού, η υπερβολική ένταση, αυτή η Διδασκαλία καλά ασκημένη προστατεύει από όλες τις επαναγεννήσεις. Έτσι ο Ευλογημένος είπε -

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό·
με την ορθή άποψη μπροστά, γνωρίζοντας την έγερση και την παρακμή·
ο μοναχός που υπερνικά τη νωθρότητα και την υπνηλία, ας εγκαταλείψει όλους τους κακότυχους κόσμους».

32. Εκεί η αιτία των κακότυχων κόσμων είναι η επιθυμία και η άγνοια, αυτές είναι οι τέσσερις προσκολλήσεις, με αυτές τις τέσσερις προσκολλήσεις όποια συναθροίσματα είναι με προσκόλληση, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Οι τέσσερις προσκολλήσεις, αυτή είναι η προέλευση. Τα πέντε συναθροίσματα είναι ο υπαρξιακός

πόνος, ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία για την πλήρη κατανόηση και την εγκατάλειψη αυτών, για την πλήρη κατανόηση του υπαρξιακού πόνου και για την εγκατάλειψη της προέλευσης. Εκεί οι πέντε υλικές ικανότητες είναι η εγγύτατη αιτία της επιθυμίας. Η νοητική ικανότητα είναι η εγγύτατη αιτία της άγνοιας. Προστατεύοντας τις πέντε υλικές ικανότητες αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, και συγκρατεί την επιθυμία. Προστατεύοντας τη νοητική ικανότητα αναπτύσσει τη διόραση, και συγκρατεί την άγνοια. Με την αναίρεση της επιθυμίας δύο προσκολλήσεις εγκαταλείπονται, η προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις και η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες. Με την αναίρεση της άγνοιας δύο προσκολλήσεις εγκαταλείπονται, η προσκόλληση στις απόψεις και η προσκόλληση στη διδαχή για μόνιμο εαυτό. Όταν οι τέσσερις προσκολλήσεις έχουν εγκαταλειφθεί, δύο φαινόμενα φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, η νοητική ηρεμία και η διόραση. Αυτή ονομάζεται η άγια ζωή.

Εκεί ο καρπός της άγιας ζωής είναι οι τέσσερις καρποί του ασκητισμού: ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα, ο καρπός της άπαξ επιστροφής, ο καρπός της μη-επιστροφής, η Αξιότητα ως υπέρτατος καρπός. Αυτοί είναι οι τέσσερις καρποί της άγιας ζωής. Έτσι οι δύο προηγούμενες αλήθειες είναι ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση. Η νοητική ηρεμία και η διόραση και η άγια ζωή είναι η οδός, οι καρποί της άγιας ζωής και η καταγραφή τους και το μη συνθηκοκρατημένο στοιχείο είναι η παύση. Αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «Η Διδασκαλία πράγματι προστατεύει».

Εκεί αυτό που προστατεύει με τη διείσδυση, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Από όπου προστατεύει, αυτή είναι η προέλευση. Με ό,τι προστατεύει, αυτή είναι η οδός. Αυτό που προστατεύει, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακασάγιανα είπε: «Σε μία εγγύτατη αιτία».

Αφοσιωμένη η μέθοδος της περιστροφής.

8. Η ανάλυση του τρόπου της διάκρισης

33. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διαίρεσης; «Το φαινόμενο και την εγγύτατη αιτία και το επίπεδο».

Δύο ομιλίες, αυτή που οδηγεί στην καλλιέργεια και αυτή που οδηγεί στη διείσδυση. Δύο πρακτικές, αυτή που μετέχει στην αξιέπαινη πράξη και αυτή που μετέχει στον καρπό. Δύο ηθικές, η ηθική της αυτοσυγκράτησης και η ηθική της εγκατάλειψης· εκεί ο Ευλογημένος διδάσκει την ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια για την πρακτική που μετέχει στην αξιέπαινη πράξη, αυτός που είναι εδραιωμένος στην ηθική της αυτοσυγκράτησης γίνεται ασκούμενος στην άγια ζωή με αυτή την άγια ζωή· εκεί ο Ευλογημένος διδάσκει την ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση για την πρακτική που μετέχει στον καρπό, αυτός που είναι εδραιωμένος στην ηθική της εγκατάλειψης γίνεται ασκούμενος στην άγια ζωή με αυτή την άγια ζωή.

Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια; Η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια ονομάζεται η συζήτηση για τη δωρεά, η συζήτηση για την ηθική, η συζήτηση για τον ευδαιμονικό κόσμο, ο κίνδυνος των ηδονών, το όφελος στην απάρνηση.

Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση; Η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση ονομάζεται η φανέρωση των τεσσάρων αληθειών· στην ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια δεν υπάρχει κατανόηση, δεν υπάρχει οδός, δεν υπάρχει καρπός. Στην ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση υπάρχει κατανόηση, υπάρχει οδός, υπάρχει καρπός. Αυτές είναι οι τέσσερις ομιλίες. Με τη διδασκαλία αυτών των τεσσάρων ομιλιών, με τον καρπό, με την ηθική, με την άγια ζωή, αφού εξεταστούν ολοκληρωτικά με τη μέθοδο της διερεύνησης, πρέπει να συνδεθούν με τη μέθοδο της λογικής, όσο είναι το επίπεδο της γνώσης.

34. Εκεί ποια φαινόμενα είναι κοινά; Δύο φαινόμενα είναι κοινά: κοινά ως προς το όνομα και κοινά ως προς τη βάση. Ή οτιδήποτε άλλο τέτοιου είδους, οι νοητικές μολύνσεις που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της ενόρασης είναι κοινές στα όντα με οριστική πορεία της λανθασμένης οδού και στα όντα με ακαθόριστη πορεία, το ηδονικό πάθος και ο θυμός είναι κοινά στον κοινό άνθρωπο και στον εισερχόμενο στο ρεύμα, τα ανώτερα νοητικά δεσμά είναι κοινά στον κοινό άνθρωπο και στον μη-επιστρέφοντα, οποιαδήποτε εγκόσμια διαλογιστική επίτευξη επιτυγχάνει ένας ευγενής μαθητής, όλη αυτή είναι κοινή με αυτούς που δεν είναι χωρίς πάθος, διότι τα κοινά φαινόμενα έτσι αμοιβαία δεν υπερβαίνουν το ένα το άλλο, το δικό τους το καθένα πεδίο. Και αυτός που διακατέχεται από αυτά τα φαινόμενα δεν υπερβαίνει εκείνο το φαινόμενο. Αυτά τα φαινόμενα είναι κοινά.

Εκεί ποια φαινόμενα είναι μη-κοινά; Μέχρι τη διδασκαλία πρέπει να αναζητηθούν οι ασκούμενοι και οι πέραν της άσκησης, οι ικανοί και οι ανίκανοι· το ηδονικό πάθος και ο θυμός είναι κοινά στον όγδοο-επιτυγχάνοντα-την-οδό και στον εισερχόμενο στο ρεύμα, αλλά η φυσική τάξη είναι μη-κοινή· τα ανώτερα νοητικά δεσμά είναι κοινά στον όγδοο-επιτυγχάνοντα-την-οδό και στον μη-επιστρέφοντα, αλλά η φυσική τάξη είναι μη-κοινή. Όλων των ασκούμενων το όνομα είναι κοινό, αλλά η φυσική τάξη είναι μη-κοινή. Όλων των ασκούμενων στην οδό το όνομα είναι κοινό, αλλά η φυσική τάξη είναι μη-κοινή. Όλων των ασκούμενων η ηθική του ασκούμενου είναι κοινή, αλλά η φυσική τάξη είναι μη-κοινή. Έτσι από αυτόν που παρατηρεί τη διάκριση πρέπει να αναζητηθεί αναφορικά με το κατώτερο, το ανώτερο και το μεσαίο.

Το επίπεδο της ενόρασης είναι η εγγύτατη αιτία της εισόδου στην οριστική πορεία, το επίπεδο της διαλογιστικής ανάπτυξης είναι η εγγύτατη αιτία της επίτευξης των ανώτερων καρπών, η δύσκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση είναι η εγγύτατη αιτία της νοητικής ηρεμίας, η εύκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση είναι η εγγύτατη αιτία της διόρασης, ο τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης που συνίσταται στη δωρεά είναι η κοινή εγγύτατη αιτία της φωνής από άλλον, ο τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης που συνίσταται στην ηθική είναι η κοινή εγγύτατη αιτία της σοφίας αποκτημένης μέσω του στοχασμού, ο τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης που συνίσταται στον διαλογισμό είναι η κοινή εγγύτατη αιτία της σοφίας αποκτημένης μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης. Ο τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης που συνίσταται στη δωρεά είναι η κοινή εγγύτατη αιτία και της φωνής από άλλον και της σοφίας αποκτημένης μέσω της ακρόασης, ο τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης που συνίσταται στην ηθική είναι η κοινή εγγύτατη αιτία και της σοφίας αποκτημένης μέσω του στοχασμού και της συνετής προσοχής, ο τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης που συνίσταται στον διαλογισμό είναι η κοινή εγγύτατη αιτία και της σοφίας αποκτημένης μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης και της ορθής άποψης. Η διαμονή σε κατάλληλο μέρος είναι η κοινή εγγύτατη αιτία και της

απομόνωσης και της αυτοσυγκέντρωσης, η καθοριστική υποστήριξη ενάρξεων ατόμων είναι η κοινή εγγύτατη αιτία και των τριών ακλόνητων πεποιθήσεων και της νοητικής ηρεμίας, η ορθή κατεύθυνση του εαυτού είναι η κοινή εγγύτατη αιτία και της ντροπής και της διόρασης, η απάρνηση του φαύλου είναι η κοινή εγγύτατη αιτία και της διερεύνησης του καλού και της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, το ότι η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη είναι η κοινή εγγύτατη αιτία και της φύτευσης των καλών ριζών και της επίτευξης του καρπού, το ότι η Κοινότητα ασκεί καλά είναι η κοινή εγγύτατη αιτία της ευταξίας της Κοινότητας, η τελειότητα του Διδασκάλου είναι η κοινή εγγύτατη αιτία και της πεποίθησης αυτών που δεν έχουν πεποίθηση και της αύξησης αυτών που έχουν πεποίθηση, το ότι ο κύριος μοναστικός κώδικας είναι ανεμπόδιστος είναι η κοινή εγγύτατη αιτία και της αναίρεσης των ατόμων με κακή συμπεριφορά και της άνετης διαμονής των ευπρεπών ατόμων. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε: «το φαινόμενο και την εγγύτατη αιτία».

Αφοσιωμένη η μέθοδος της διαίρεσης.

9. Ανάλυση της μεθόδου της μετατροπής

35. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της αντιστροφής; «Τις καλές και τις φαύλες νοητικές καταστάσεις». Σε αυτόν που έχει ορθή άποψη, σε ένα τέτοιο αρσενικό άτομο, η λανθασμένη άποψη έχει διαβρωθεί. Και οι πολλές κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις που θα εγείρονταν σε αυτόν εξαιτίας της λανθασμένης άποψης, αυτές έχουν διαβρωθεί σε αυτόν. Και εξαιτίας της ορθής άποψης πολλές καλές νοητικές καταστάσεις προκύπτουν σε αυτόν, αυτές φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης σε αυτόν. Σε αυτόν που έχει ορθό λογισμό, σε ένα τέτοιο αρσενικό άτομο, ο λανθασμένος λογισμός έχει διαβρωθεί. Και οι πολλές κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις που θα εγείρονταν σε αυτόν εξαιτίας του λανθασμένου λογισμού, αυτές έχουν διαβρωθεί σε αυτόν. Και εξαιτίας του ορθού λογισμού πολλές καλές νοητικές καταστάσεις προκύπτουν σε αυτόν. Αυτές φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης σε αυτόν. Έτσι σε αυτόν που έχει ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθό βιοπορισμό, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση, ορθή απελευθέρωση, ορθή γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, σε ένα τέτοιο αρσενικό άτομο, η λανθασμένη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης έχει διαβρωθεί. Και οι πολλές κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις που θα εγείρονταν σε αυτόν εξαιτίας της λανθασμένης γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης, αυτές έχουν διαβρωθεί σε αυτόν. Και εξαιτίας της ορθής γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης πολλές καλές νοητικές καταστάσεις προκύπτουν σε αυτόν, αυτές φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης σε αυτόν.

36. Ή σε αυτόν που απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, ο φόνος έμβιων όντων έχει εγκαταλειφθεί. Σε αυτόν που απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, η λήψη του μη δοσμένου έχει εγκαταλειφθεί. Σε αυτόν που ασκείται στην άγια ζωή, η μη-άγια ζωή έχει εγκαταλειφθεί. Σε αυτόν που λέει την αλήθεια, η ψευδολογία έχει εγκαταλειφθεί. Σε αυτόν που δεν μιλά διχαστικά, η διχαστική ομιλία έχει εγκαταλειφθεί. Σε αυτόν που μιλά απαλά, η σκληρή ομιλία έχει εγκαταλειφθεί. Σε αυτόν που μιλά την κατάλληλη ώρα, η φλυαρία έχει εγκαταλειφθεί. Σε αυτόν που δεν είναι πλεονέκτης, η πλεονεξία έχει εγκαταλειφθεί. Σε αυτόν που δεν έχει θυμωμένη συνείδηση, ο θυμός έχει εγκαταλειφθεί. Σε αυτόν που έχει ορθή άποψη, η λανθασμένη άποψη έχει εγκαταλειφθεί.

Όποιοι όμως επικρίνουν την ευγενή οκταμελή οδό, σε αυτούς έρχονται ορατές εδώ και τώρα, εύλογες, αξιόμεμπτες επικρίσεις και κατηγορίες. Και αυτοί οι αξιότιμοι επικρίνουν την ορθή άποψη ως Διδασκαλία. Τότε λοιπόν εκείνοι που έχουν λανθασμένες απόψεις, είναι αξιοσέβαστοι και αξιέπαινοι για αυτούς τους αξιότιμους. Έτσι αυτοί οι αξιότιμοι επικρίνουν ως Διδασκαλία τον ορθό λογισμό, την ορθή ομιλία, την ορθή πράξη, τον ορθό βιοπορισμό, την ορθή προσπάθεια, την ορθή μνήμη, την ορθή αυτοσυγκέντρωση, την ορθή απελευθέρωση και την ορθή γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Τότε λοιπόν εκείνοι που έχουν λανθασμένη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, είναι αξιοσέβαστοι και αξιέπαινοι για αυτούς τους αξιότιμους.

Και όποιοι λένε έτσι: «Οι ηδονές πρέπει να απολαμβάνονται, οι ηδονές πρέπει να καταναλώνονται, οι ηδονές πρέπει να ακολουθούνται, οι ηδονές πρέπει να επιδιώκονται, οι ηδονές πρέπει να αναπτύσσονται, οι ηδονές πρέπει να καλλιεργούνται». Η αποχή από τις ηδονές είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία για αυτούς.

Ή πάλι όποιοι λένε έτσι: «Η επιδίωξη της αυτοταπείνωσης είναι Διδασκαλία». Η Διδασκαλία που οδηγεί στην απελευθέρωση είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία για αυτούς. Και όποιοι λένε έτσι: «Η Διδασκαλία είναι οδυνηρή». Η ευτυχία ως Διδασκαλία είναι μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία για αυτούς. Ή όπως σε έναν μοναχό που διαμένει παρατηρώντας τη ρυπαρότητα σε όλες τις δραστηριότητες, οι αντιλήψεις του ωραίου εγκαταλείπονται. Σε αυτόν που διαμένει παρατηρώντας τον υπαρξιακό πόνο, οι αντιλήψεις της ευτυχίας εγκαταλείπονται. Σε αυτόν που διαμένει παρατηρώντας το παροδικό, οι αντιλήψεις του μόνιμου εγκαταλείπονται. Σε αυτόν που διαμένει παρατηρώντας τον μη-εαυτό, οι αντιλήψεις του εαυτού εγκαταλείπονται. Ή πάλι όποια Διδασκαλία ευχαριστεί ή προσεγγίζει, αυτής της Διδασκαλίας όποιο είναι το αντίθετο, αυτό γίνεται ανεπιθύμητο για αυτόν. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακασάγιανα είπε: «Τις καλές και φάυλες νοητικές καταστάσεις».

Αφοσιωμένη η μέθοδος της αντιστροφής.

10. Ανάλυση της μεθόδου των συνωνύμων

37. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της συνωνυμίας; «Τα συνώνυμα είναι πολλά». Όπως ο Ευλογημένος υποδεικνύει ένα φαινόμενο με αμοιβαία συνώνυμα. Όπως είπε ο Ευλογημένος -

«Η ελπίδα και η λαχτάρα και η ευχαρίστηση, σε πολλά στοιχεία τα ρεύματα εδραιωμένα·
προερχόμενες από τη ρίζα της αγνωσίας, οι επιθυμητικές σκέψεις, όλες τερματίστηκαν από μένα μαζί με τη ρίζα τους».

Η ελπίδα ονομάζεται η ευχή για μελλοντικό όφελος· «σίγουρα θα έρθει» - έτσι εγείρεται η ελπίδα. Η λαχτάρα ονομάζεται ο πόθος για παρόν όφελος, ή βλέποντας κάτι καλύτερο «να γινόμεουν τέτοιος» - έτσι εγείρεται η λαχτάρα. Η αναμονή για την επίτευξη του οφέλους ονομάζεται ευχαρίστηση· ή απολαμβάνει έναν αγαπημένο συγγενή, ή απολαμβάνει ένα αγαπημένο φαινόμενο, ή απολαμβάνει από μη αποστροφή.

«Σε πολλά στοιχεία» σημαίνει στοιχείο του ματιού, υλικό στοιχείο, στοιχείο της οφθαλμικής συνείδησης· στοιχείο του αυτιού, στοιχείο του ήχου, στοιχείο της ωτικής συνείδησης· στοιχείο της μύτης, στοιχείο της οσμής, στοιχείο ρινικής συνείδησης· στοιχείο της γλώσσας, στοιχείο της γεύσης, στοιχείο γλωσσικής συνείδησης· στοιχείο του σώματος, στοιχείο της αφής, στοιχείο σωματικής συνείδησης· στοιχείο του νου, στοιχείο των φαινομένων, στοιχείο της νοητικής συνείδησης.

«Ρεύματα» σημαίνει κάποιοι είναι προσκολλημένοι στην ύλη, κάποιοι είναι προσκολλημένοι στον ήχο, κάποιοι είναι προσκολλημένοι στην οσμή, κάποιοι είναι προσκολλημένοι στη γεύση, κάποιοι είναι προσκολλημένοι στην αφή, κάποιοι είναι προσκολλημένοι στα νοητικά φαινόμενα. Εκεί οι έξι δυσaréσκειες που βασίζονται στην οικογενειακή ζωή και οι έξι ευaréσκειες που βασίζονται στην οικογενειακή ζωή και οι έξι δυσaréσκειες που βασίζονται στην απάρνηση και οι έξι ευaréσκειες που βασίζονται στην απάρνηση, αυτοί οι είκοσι τέσσερις όροι είναι η πλευρά της επιθυμίας· αυτό είναι συνώνυμο της επιθυμίας. Οι έξι ουδετερότητες που βασίζονται στην οικογενειακή ζωή, αυτή είναι η πλευρά της λανθασμένης άποψης.

38. Αυτή ακριβώς με τον τρόπο του πόθου η απόλαυση της Διδασκαλίας, η αγάπη της Διδασκαλίας, η αγκίστρωση στη Διδασκαλία· αυτό είναι συνώνυμο της επιθυμίας. Συνείδηση, νους, συνείδηση· αυτό είναι συνώνυμο της συνείδησης. Νοητική ικανότητα, στοιχείο του νου, αισθητήρια βάση του νου, συνειδητοποίηση· αυτό είναι συνώνυμο του νου. Ικανότητα της σοφίας, δύναμη της σοφίας, ανώτερη σοφία, εξάσκηση στη σοφία, συνάθροισμα της σοφίας, παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, γνώση, ορθή άποψη, κρίση, διόραση, γνώση για τη Διδασκαλία, γνώση για το νόημα, επαγωγική γνώση, γνώση της εξάλειψης, γνώση της μη-έγερσης, ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο», ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, όραση, αληθινή γνώση, ανώτερη νοημοσύνη, ευρεία κατανόηση, νοημοσύνη, φως, ή οτιδήποτε άλλο τέτοιου είδους· αυτό είναι συνώνυμο της σοφίας. Οι πέντε υπερκόσμιες ικανότητες, όλες είναι σοφία. Επιπλέον όμως, με την έννοια της κυριαρχίας η πίστη, με την έννοια της έναρξης η ενεργητικότητα, με την έννοια της μη απόρριψης η μνήμη, με την έννοια του μη περισπασμού η αυτοσυγκέντρωση, με την έννοια της κατανόησης η σοφία.

Και όπως στην ανάμνηση του Βούδα ειπώθηκε: πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος. Αυτός που έφτασε στην επίτευξη των δυνάμεων, που έφτασε στις βάσεις αυτοπεποίθησης, που επέτυχε τις αναλυτικές γνώσεις, που εγκατέλειψε τις τέσσερις νοητικές δεσμεύσεις, που ξεπέρασε την πορεία της προκατάληψης, που έβγαλε το βέλος, που επούλωσε την πληγή, που συνέτριψε το αγκάθι, που έσβησε τις προδιαθέσεις, που ξεπέρασε τους δεσμούς, που ξεμπερδέψε τους νοητικούς κόμβους, που ξεπέρασε τις προθέσεις, που έσπασε το σκοτάδι, που έχει καλή όραση, που υπερέβη τις κοσμικές αντιξοότητες, που είναι ασυσχέτιστος με τη συμφωνία και την εναντίωση, που δεν περιορίζεται στα επιθυμητά και ανεπιθύμητα φαινόμενα, που ξεπέρασε τους δεσμούς, που σταμάτησε τη μάχη, που είναι ανώτερος, που κρατά τη δάδα, που δημιουργεί φως, που δημιουργεί

λαμπρότητα, που διαλύει το σκοτάδι, που εγκαταλείπει τη διαμάχη, με απεριόριστη ομορφιά, με αμέτρητη ομορφιά, με αναρίθμητη ομορφιά, που δημιουργεί ακτινοβολία, που δημιουργεί φως, που δημιουργεί τη λάμψη και τη λαμπρότητα της Διδασκαλίας· και οι Βούδες, οι Ευλογημένοι· αυτό είναι συνώνυμο της ανάμνησης του Βούδα.

Και όπως στην ανάμνηση της Διδασκαλίας ειπώθηκε: η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες. Δηλαδή η κατάπαυση της μέθης, η απομάκρυνση της δίψας, η εκρίζωση της προσκόλλησης, η οριστική διακοπή του κύκλου της ύπαρξης, η κενότητα, το εξαιρετικά δυσεύρετο, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα.

«Το μη συνθηκοκρατημένο, το ανέγγιχτο, το χωρίς νοητικές διαφθορές, η αλήθεια και το υπερέραν, το λεπτό, το πολύ δυσδιάκριτο· το αγέραστο, το σταθερό, το μη αποσυντεθειμένο, το μη-εμφανές, το χωρίς εμμονή και το γαλήνιο.

«Το αθάνατο και το εξαίσιο και το ειρηνικό και το ασφαλές, η εξάλειψη της επιθυμίας και το θαυμαστό και το εκπληκτικό· το απαλλαγμένο από δυστυχία, αυτό που έχει τη φύση του απαλλαγμένου από δυστυχία, αυτό το Νιμπάνα διδάχθηκε από τον Καλότυχο.

«Το αγέννητο, το μη-γενόμενο, το χωρίς κίνδυνο, το άπρακτο, το χωρίς λύπη και επίσης το απαλλαγμένο από λύπη· το χωρίς εμπόδιο, αυτό που έχει τη φύση του χωρίς εμπόδιο, αυτό το Νιμπάνα διδάχθηκε από τον Καλότυχο.

«Το βαθύ και το δυσδιάκριτο, το ανώτερο και το ανυπέρβλητο· το ασύγκριτο, το χωρίς όμοιο, το πρεσβύτερο, το άριστο ονομάζεται.

«Το καταφύγιο και η στέγη, το χωρίς διαμάχη, το χωρίς νοητική κηλίδα, το χωρίς ελάττωμα, αυτό ονομάζεται αμόλυντο· το νησί, η ευτυχία, το απεριόριστο, η εδραίωση, ο μη κατέχων τίποτα, το χωρίς εμμονή ειπώθηκε».

Αυτό είναι συνώνυμο της ανάμνησης της Διδασκαλίας.

Και όπως στην ανάμνηση της Κοινότητας ειπώθηκε: η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά, ασκεί ευθέως, ασκεί με την πραγματική μέθοδο, ασκεί σωστά, δηλαδή τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα· αυτή η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου είναι άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο, τέλεια στην ηθική, τέλεια στην αυτοσυγκέντρωση, τέλεια στη σοφία, τέλεια στην απελευθέρωση, τέλεια στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, η ουσία των όντων, η κρέμα των όντων, η ανύψωση των όντων, ο στύλος των όντων, το ευωδιαστό άνθος των όντων, άξια τιμής από θεούς και ανθρώπους· αυτό είναι συνώνυμο της ανάμνησης της Κοινότητας.

Και όπως στην ανάμνηση της ηθικής διαγωγής ειπώθηκε: εκείνες οι ηθικές αρχές που

είναι άθραυστες, αδιάτρητες, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, ευγενείς, αρεστές στους ευγενείς, απελευθερωτικές, επαινεμένες από τους νοήμονες, μη προσκολλημένες, οδηγούσες στην αυτοσυγκέντρωση, και η ηθική είναι στολίδι λόγω του ότι ομορφαίνει το ανώτατο μέλος, και η ηθική είναι θησαυρός με την έννοια της υπέρβασης κάθε κακοτυχίας, και η ηθική είναι τέχνη λόγω της ακρίβειας στο στόχο, και η ηθική είναι όριο με την έννοια της μη υπέρβασης, και η ηθική είναι σιτηρά με την έννοια της εξάλειψης της φτώχειας, και η ηθική είναι καθρέφτης λόγω της παρατήρησης της Διδασκαλίας, και η ηθική είναι παλάτι με την έννοια της παρατήρησης, και η ηθική ακολουθεί όλα τα επίπεδα με τελικό στόχο το αθάνατο· αυτό είναι συνώνυμο της ανάμνησης της ηθικής διαγωγής.

Και όπως στην ανάμνηση της γενναιοδωρίας ειπώθηκε: όταν ένας ευγενής μαθητής κατοικεί εντός οικίας, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή· αυτό είναι συνώνυμο της ανάμνησης της γενναιοδωρίας. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε: «Τα συνώνυμα είναι πολλά».

Αφοσιωμένη η μέθοδος της συνωνυμίας.

11. Ανάλυση της μεθόδου της περιγραφής

39. Εκεί ποια είναι η μέθοδος του προσδιορισμού; «Ο Ευλογημένος διδάσκει ένα φαινόμενο με ποικίλους προσδιορισμούς».

Η διδασκαλία της φυσικής ομιλίας. Αυτός είναι ο προσδιορισμός της κατάθεσης. Και ποια είναι η διδασκαλία της φυσικής ομιλίας; Οι τέσσερις αλήθειες. Όπως ο Ευλογημένος είπε «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», αυτός ο προσδιορισμός είναι ο προσδιορισμός της κατάθεσης των πέντε συναθροισμάτων, των έξι στοιχείων, των δεκαοκτώ στοιχείων, των δώδεκα αισθητήριων βάσεων, των δέκα ικανοτήτων.

Αν, μοναχοί, στη φαγώσιμη τροφή υπάρχει πάθος, υπάρχει απόλαυση, υπάρχει επιθυμία, η συνείδηση είναι εδραιωμένη εκεί και έχει αναπτυχθεί. Όπου η συνείδηση είναι εδραιωμένη και έχει αναπτυχθεί, υπάρχει εκεί σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας. Όπου υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας, υπάρχει εκεί ανάπτυξη των δραστηριοτήτων. Όπου υπάρχει ανάπτυξη των δραστηριοτήτων, υπάρχει εκεί επαναγέννηση στο μέλλον. Όπου υπάρχει επαναγέννηση στο μέλλον, υπάρχει εκεί γέννηση, γήρας και θάνατος στο μέλλον. Όπου υπάρχει γέννηση, γήρας και θάνατος στο μέλλον, αυτό, μοναχοί, λέω ότι συνοδεύεται από λύπη, συνοδεύεται από οδύνη, συνοδεύεται από άγχος.

Αν στην επαφή... κ.λπ... αν, μοναχοί, στη νοητική βούληση ως τροφή. Αν, μοναχοί, στη συνείδηση ως τροφή υπάρχει πάθος, υπάρχει απόλαυση, υπάρχει επιθυμία, η συνείδηση είναι εδραιωμένη εκεί και έχει αναπτυχθεί. Όπου η συνείδηση είναι εδραιωμένη και έχει αναπτυχθεί, υπάρχει εκεί σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας. Όπου υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας, υπάρχει εκεί ανάπτυξη των δραστηριοτήτων. Όπου υπάρχει ανάπτυξη των δραστηριοτήτων, υπάρχει εκεί επαναγέννηση στο μέλλον. Όπου υπάρχει επαναγέννηση στο μέλλον, υπάρχει εκεί γέννηση, γήρας και θάνατος στο μέλλον. Όπου υπάρχει γέννηση, γήρας και θάνατος στο μέλλον, αυτό, μοναχοί, λέω ότι συνοδεύεται από λύπη, συνοδεύεται από οδύνη, συνοδεύεται από άγχος. Αυτός είναι ο προσδιορισμός της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου και της προέλευσης.

Αν, μοναχοί, στη φαγώσιμη τροφή δεν υπάρχει πάθος, δεν υπάρχει απόλαυση, δεν υπάρχει επιθυμία, εκεί η συνείδηση είναι μη εδραιωμένη και μη αναπτυγμένη. Όπου η συνείδηση είναι μη εδραιωμένη και μη αναπτυγμένη, εκεί δεν υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας. Όπου δεν υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας, εκεί δεν υπάρχει ανάπτυξη των δραστηριοτήτων. Όπου δεν υπάρχει ανάπτυξη των δραστηριοτήτων, εκεί δεν υπάρχει επαναγέννηση στο μέλλον. Όπου δεν υπάρχει επαναγέννηση στο μέλλον, εκεί δεν υπάρχει στο μέλλον γέννηση, γήρας και θάνατος. Όπου δεν υπάρχει στο μέλλον γέννηση, γήρας και θάνατος, αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι χωρίς λύπη, χωρίς οδύνη, χωρίς άγχος.

Αν στην επαφή... κ.λπ... αν, μοναχοί, στη νοητική βούληση ως τροφή. Αν, μοναχοί, στη συνείδηση ως τροφή δεν υπάρχει πάθος, δεν υπάρχει απόλαυση, δεν υπάρχει επιθυμία, εκεί η συνείδηση είναι μη εδραιωμένη και μη αναπτυγμένη. Όπου η συνείδηση είναι μη εδραιωμένη και μη αναπτυγμένη, εκεί δεν υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας. Όπου δεν υπάρχει σύλληψη της νοητικότητας και υλικότητας, εκεί δεν υπάρχει ανάπτυξη των δραστηριοτήτων. Όπου δεν υπάρχει ανάπτυξη των δραστηριοτήτων, εκεί δεν υπάρχει επαναγέννηση στο μέλλον. Όπου δεν υπάρχει επαναγέννηση στο μέλλον, εκεί δεν υπάρχει στο μέλλον γέννηση, γήρας και θάνατος. Όπου δεν υπάρχει στο μέλλον γέννηση, γήρας και θάνατος, αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι χωρίς λύπη, χωρίς οδύνη, χωρίς άγχος.

Αυτός είναι ο προσδιορισμός της πλήρους κατανόησης της δυστυχίας, ο προσδιορισμός της εγκατάλειψης της προέλευσης, ο προσδιορισμός της διαλογιστικής ανάπτυξης της οδού, ο προσδιορισμός της πραγμάτωσης της παύσης.

40. Αναπτύσσετε, μοναχοί, την αυτοσυγκέντρωση. Ένας επιμελής, συνετός, μνήμων, αυτοσυγκεντρωμένος μοναχός, μοναχοί, κατανοεί όπως πραγματικά είναι. Και τι κατανοεί όπως πραγματικά είναι; Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «το μάτι είναι παροδικό». Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «οι υλικές μορφές είναι παροδικές». Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «η οφθαλμική συνείδηση είναι παροδική». Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «η οφθαλμική επαφή είναι παροδική». Ό,τι εγείρεται με την οφθαλμική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό κατανοεί όπως πραγματικά είναι ως παροδικό.

Το αυτί... η μύτη... κ.λπ... η γλώσσα... κ.λπ... το σώμα... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «ο νους είναι παροδικός». Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «τα νοητικά φαινόμενα είναι παροδικά». Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «η νοητική συνείδηση είναι παροδική». Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «η νοητική επαφή είναι παροδική». Ό,τι εγείρεται με τη νοητική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό κατανοεί όπως πραγματικά είναι ως παροδικό.

Αυτός είναι ο προσδιορισμός της διαλογιστικής ανάπτυξης της οδού, ο προσδιορισμός της πλήρους κατανόησης του υπαρξιακού πόνου, ο προσδιορισμός της εγκατάλειψης της προέλευσης, ο προσδιορισμός της πραγμάτωσης της παύσης.

Την ύλη, Ράντχα, σκορπίστε, διαλύστε, καταστρέψτε, κάντε την άχρηστη για παιχνίδι, με τη σοφία ακολουθήστε τον δρόμο για την εξάλειψη της επιθυμίας. Με την εξάλειψη της επιθυμίας η εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου· με την εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου το Νιμπάνα. Το αίσθημα... κ.λπ... Την αντίληψη... κ.λπ... τις δραστηριότητες, τη συνείδηση σκορπίστε, διαλύστε, καταστρέψτε, κάντε την

άχρηστη για παιχνίδι, με τη σοφία ακολουθήστε τον δρόμο για την εξάλειψη της επιθυμίας. Με την εξάλειψη της επιθυμίας η εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου· με την εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου το Νιμπίνα.

Αυτός είναι ο προσδιορισμός της παύσης της παύσης, ο προσδιορισμός της αποστασιοποίησης από την απόλαυση, ο προσδιορισμός της πλήρους κατανόησης του υπαρξιακού πόνου, ο προσδιορισμός της εγκατάλειψης της προέλευσης, ο προσδιορισμός της διαλογιστικής ανάπτυξης της οδού, ο προσδιορισμός της πραγμάτωσης της παύσης.

Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

Αυτός είναι ο προσδιορισμός της διείσδυσης των αληθειών, ο προσδιορισμός της κατάθεσης του επιπέδου της ενόρασης, ο προσδιορισμός της διαλογιστικής ανάπτυξης της οδού, ο προσδιορισμός της πραγμάτωσης του καρπού της εισόδου στο ρεύμα. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτές είναι οι νοητικές διαφθορές», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση των νοητικών διαφθορών», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση των νοητικών διαφθορών». Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών». Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτές οι νοητικές διαφθορές καταπαύουν εντελώς».

Αυτός είναι ο προσδιορισμός της έγερσης της γνώσης της εξάλειψης, ο προσδιορισμός της άδειας της γνώσης της μη-έγερσης, ο προσδιορισμός της διαλογιστικής ανάπτυξης της οδού, ο προσδιορισμός της πλήρους κατανόησης της δυστυχίας, ο προσδιορισμός της εγκατάλειψης της προέλευσης, ο προσδιορισμός της έναρξης της ικανότητας της ενεργητικότητας, ο προσδιορισμός της απομάκρυνσης αυτών που κολλούν, ο προσδιορισμός της κατάθεσης του επιπέδου της διαλογιστικής ανάπτυξης, ο προσδιορισμός της καταστροφής των κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων.

41. «Αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί... κ.λπ... «Αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί... κ.λπ... «Αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

Αυτός είναι ο προσδιορισμός της διδασκαλίας των αληθειών, ο προσδιορισμός της κατάθεσης της σοφίας αποκτημένης μέσω της μάθησης, ο προσδιορισμός της πραγμάτωσης της ικανότητας του «θα γνωρίσω το άγνωστο», ο προσδιορισμός της κίνησης του τροχού της Διδασκαλίας.

«Αυτός όμως ο υπαρξιακός πόνος πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητός», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή λοιπόν η προέλευση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να εγκαταλειφθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί... κ.λπ... «Αυτή λοιπόν η παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να συνειδητοποιηθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί... κ.λπ... «Αυτή λοιπόν η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

Αυτός είναι ο προσδιορισμός της διαλογιστικής ανάπτυξης της οδού, ο προσδιορισμός της κατάθεσης της σοφίας αποκτημένης μέσω του στοχασμού, ο προσδιορισμός της πραγμάτωσης της ικανότητας της τελικής απελευθερωτικής γνώσης.

«Αυτός όμως ο υπαρξιακός πόνος έχει γίνει πλήρως κατανοητός», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή λοιπόν η προέλευση του υπαρξιακού πόνου έχει εγκαταλειφθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί... κ.λπ... «Αυτή λοιπόν η παύση του υπαρξιακού πόνου έχει πραγματωθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί... κ.λπ... «Αυτή λοιπόν η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου έχει αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. Αυτός είναι ο προσδιορισμός της διαλογιστικής ανάπτυξης της οδού, ο προσδιορισμός της κατάθεσης της σοφίας αποκτημένης μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης, ο προσδιορισμός της πραγμάτωσης της ικανότητας του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, ο προσδιορισμός της κίνησης του τροχού της Διδασκαλίας.

«Το μετρήσιμο και το αμέτρητο, την προέλευση, τη δραστηριότητα της ύπαρξης εγκατέλειψε ο σοφός·
Χαίροντας εσωτερικά, αυτοσυγκεντρωμένος, έσπασε σαν θώρακα την αυθυπαρξία».

«Μετρήσιμο» σημαίνει το στοιχείο των δραστηριοτήτων. «Αμέτρητο» σημαίνει το στοιχείο του Νιμπάνα· «το μετρήσιμο και το αμέτρητο, την προέλευση» είναι ο προσδιορισμός της άμεσης γνώσης όλων των φαινομένων. Ο προσδιορισμός της κατάθεσης της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων. «Τη δραστηριότητα της ύπαρξης εγκατέλειψε ο σοφός» είναι ο προσδιορισμός της απάρνησης της προέλευσης. Ο προσδιορισμός της πλήρους κατανόησης του υπαρξιακού πόνου. «Χαίροντας εσωτερικά, αυτοσυγκεντρωμένος» είναι ο προσδιορισμός της διαλογιστικής ανάπτυξης της μνήμης επί του σώματος. Ο προσδιορισμός της διάρκειας της ενιαίας εστίασης του νου. «Έσπασε σαν θώρακα την αυθυπαρξία» είναι ο προσδιορισμός της αποστασιοποίησης της συνείδησης, ο προσδιορισμός της σύλληψης της παντογνωσίας, ο προσδιορισμός του σπασίματος των κελυφών-αυγών της άγνοιας. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε «το μετρήσιμο και το αμέτρητο, την προέλευση».

Αυτός που είδε τον υπαρξιακό πόνο και από πού προέρχεται, πώς θα μπορούσε αυτό το πλάσμα να κλίνει προς τις ηδονές;

Γνωρίζοντας ότι οι ηδονές στον κόσμο είναι προσκόλληση, αυτός με επίγνωση
ας εξασκείται για την απομάκρυνσή τους.

«Αυτός που τον υπαρξιακό πόνο» είναι ο προσδιορισμός του συνωνύμου και ο προσδιορισμός της πλήρους κατανόησης του υπαρξιακού πόνου. «Από πού προέρχεται» είναι ο προσδιορισμός της προέλευσης και ο προσδιορισμός της εγκατάλειψης της προέλευσης. «Είδε» είναι ο προσδιορισμός του συνωνύμου του οφθαλμού της γνώσης και ο προσδιορισμός της διείσδυσης. «Πώς θα μπορούσε αυτό το πλάσμα να κλίνει προς τις ηδονές» είναι ο προσδιορισμός του συνωνύμου και ο προσδιορισμός της εμμονής της ηδονικής επιθυμίας. «Γνωρίζοντας ότι οι ηδονές στον κόσμο είναι προσκόλληση» είναι ο προσδιορισμός της θέασης των ηδονών ως αντιπάλων. Διότι οι ηδονές είναι σαν λάκκος με κάρβουνα, σαν κομμάτι κρέας, σαν φλόγα, σαν γκρεμός και σαν φίδι. «Αυτός με επίγνωση για αυτές» είναι ο προσδιορισμός της μείωσης για την εγκατάλειψη, ο προσδιορισμός της κατάθεσης της μνήμης επί του σώματος, ο προσδιορισμός της διαλογιστικής ανάπτυξης της οδού. «Ας εξασκείται για την απομάκρυνση» είναι ο προσδιορισμός της διείσδυσης της απομάκρυνσης της λαγνείας, της απομάκρυνσης του μίσους, της απομάκρυνσης της αυταπάτης. «Πλάσμα» είναι ο προσδιορισμός του συνωνύμου του γιόγκι. Όταν πράγματι ο γιόγκι κατανοεί ότι οι ηδονές είναι προσκόλληση. Αυτός για τη μη-έγερση των ηδονών εγείρει καλές νοητικές καταστάσεις· αυτός προσπαθεί για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων. Αυτός είναι ο προσδιορισμός της προσπάθειας για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος. Ο προσδιορισμός της κατάθεσης της δυσaréσκειας με τα κατώτερα. Εκεί αυτός προσπαθεί για τη διάρκεια των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων· αυτός είναι ο προσδιορισμός της επιμέλειας για τη διαλογιστική ανάπτυξη, ο προσδιορισμός της κατάθεσης της ικανότητας της ενεργητικότητας, ο προσδιορισμός της διαφύλαξης των καλών νοητικών καταστάσεων, ο προσδιορισμός της διάρκειας της εξάσκησης στην ανώτερη συνείδηση. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε «αυτός που είδε τον υπαρξιακό πόνο και από πού προέρχεται».

«Ο κόσμος δεμένος με την αυταπάτη, φαίνεται σαν να έχει ουσία·
ο αδαής δεμένος με τις προσκολλήσεις, περιστοιχισμένος από το σκοτάδι·
φαίνεται σαν άτυχος, για αυτόν που βλέπει δεν υπάρχει καμία κατοχή».

«Ο κόσμος δεμένος με την αυταπάτη» είναι ο προσδιορισμός της διδασκαλίας των ψευδαισθήσεων. «Φαίνεται σαν να έχει ουσία» είναι ο προσδιορισμός της διαστρέβλωσης του κόσμου. «Ο αδαής δεμένος με τις προσκολλήσεις» είναι ο προσδιορισμός της προέλευσης των κακών επιθυμιών που κυκλοφορούν, ο προσδιορισμός της λειτουργίας των προδιαθέσεων. Ο προσδιορισμός της δύναμης των νοητικών μολύνσεων. Ο προσδιορισμός της ανάπτυξης των δραστηριοτήτων. «Περιστοιχισμένος από το σκοτάδι» είναι ο προσδιορισμός της διδασκαλίας του σκότους της άγνοιας και ο συνώνυμος προσδιορισμός. «Φαίνεται σαν άτυχος» είναι ο προσδιορισμός της ενόρασης του θείου οφθαλμού, ο προσδιορισμός της κατάθεσης του οφθαλμού της σοφίας. «Για αυτόν που βλέπει δεν υπάρχει καμία κατοχή» είναι ο προσδιορισμός της διείσδυσης των όντων· η λαγνεία είναι κατοχή, το μίσος είναι κατοχή, η αυταπάτη είναι κατοχή. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε «ο κόσμος δεμένος με την αυταπάτη».

«Υπάρχει, μοναχοί, το αγέννητο, το μη-γενόμενο, το άπρακτο, το μη συνθηκοκρατημένο· αν, μοναχοί, δεν υπήρχε το αγέννητο, το μη-γενόμενο, το άπρακτο, το μη συνθηκοκρατημένο. Δεν θα ήταν εμφανής εδώ η διαφυγή από αυτό που γεννήθηκε, αυτό που δημιουργήθηκε, αυτό που έγινε, το συνθηκοκρατημένο. Επειδή όμως, μοναχοί, υπάρχει το αγέννητο, το μη-γενόμενο, το άπρακτο, το μη συνθηκοκρατημένο, για αυτό το λόγο η διαφυγή από αυτό που γεννήθηκε, αυτό που δημιουργήθηκε, αυτό που έγινε, το συνθηκοκρατημένο γίνεται γνωστή».

«Αν, μοναχοί, δεν υπήρχε το αγέννητο, το μη-γενόμενο, το άπρακτο, το μη συνθηκοκρατημένο» είναι ο προσδιορισμός της διδασκαλίας του Νιμπάνα και ο συνώνυμος προσδιορισμός. «Δεν θα ήταν εμφανής εδώ η διαφυγή από αυτό που γεννήθηκε, αυτό που δημιουργήθηκε, αυτό που έγινε, το συνθηκοκρατημένο» είναι ο συνώνυμος προσδιορισμός του συνθηκοκρατημένου και ο προσδιορισμός της εφαρμογής στη συλλογιστική. «Επειδή όμως, μοναχοί, υπάρχει το αγέννητο, το μη-γενόμενο, το άπρακτο, το μη συνθηκοκρατημένο» είναι ο συνώνυμος προσδιορισμός του Νιμπάνα και ο προσδιορισμός της διαφώτισης. «Για αυτό το λόγο η διαφυγή από αυτό που γεννήθηκε, αυτό που δημιουργήθηκε, αυτό που έγινε, το συνθηκοκρατημένο γίνεται γνωστή» - αυτός είναι ο συνώνυμος προσδιορισμός του Νιμπάνα, ο προσδιορισμός της οδού που οδηγεί στην απελευθέρωση, ο προσδιορισμός της διαφυγής από την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε «αν, μοναχοί, δεν υπήρχε». Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε: «Ο Ευλογημένος διδάσκει ένα φαινόμενο με ποικίλους προσδιορισμούς».

Αφοσιωμένη η μέθοδος του προσδιορισμού.

12. Ανάλυση της μεθόδου της εισόδου

42. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της εισόδου; «Και η εξαρτημένη συμπαράγωγή».

«Προς τα πάνω, προς τα κάτω, πλήρως απελευθερωμένος παντού, μη παρατηρώντας 'αυτός είμαι εγώ'·
έτσι απελευθερωμένος διέβη τη νοητική πλημμύρα, που δεν είχε διαβεί πριν,
για τη μη επαναγέννηση».

«Προς τα πάνω» σημαίνει το στοιχείο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας και το στοιχείο της άυλης σφαίρας. «Προς τα κάτω» σημαίνει το ηδονικό στοιχείο. «Πλήρως απελευθερωμένος παντού» σημαίνει στα τρία στοιχεία αυτή είναι η απελευθέρωση αυτού που είναι πέραν της άσκησης. Αυτές ακριβώς οι πέντε πνευματικές ικανότητες αυτού που είναι πέραν της άσκησης, αυτή είναι η είσοδος μέσω των ικανοτήτων.

Αυτές ακριβώς οι πέντε πνευματικές ικανότητες αυτού που είναι πέραν της άσκησης είναι η αληθινή γνώση· από την έγερση της αληθινής γνώσης υπάρχει η παύση της άγνοιας, από την παύση της άγνοιας υπάρχει η παύση των δραστηριοτήτων, από την παύση των δραστηριοτήτων υπάρχει η παύση της συνείδησης, από την παύση της συνείδησης υπάρχει η παύση της νοητικότητας και υλικότητας, από την παύση της νοητικότητας και υλικότητας υπάρχει η παύση των έξι αισθητήριων βάσεων, από την παύση των έξι αισθητήριων βάσεων υπάρχει η παύση της επαφής, από την παύση της επαφής υπάρχει η παύση του αισθήματος, από την παύση του αισθήματος υπάρχει η παύση της επιθυμίας, από την παύση της επιθυμίας υπάρχει η παύση της προσκόλλησης, από την παύση της προσκόλλησης υπάρχει η παύση του γίνεσθαι,

από την παύση του γίνεσθαι υπάρχει η παύση της γέννησης, από την παύση της γέννησης καταπαύουν τα γηρατειά και ο θάνατος, η λύπη, ο θρήνος, ο πόνος, η δυσαρέσκεια και το άγχος. Έτσι υπάρχει η παύση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. Αυτή είναι η είσοδος μέσω της Εξαρτώμενης Γένεσης.

Αυτές ακριβώς οι πέντε πνευματικές ικανότητες αυτού που είναι πέραν της άσκησης περιλαμβάνονται στα τρία συναθροίσματα - στο σύνολο της ηθικής, στο σύνολο της αυτοσυγκέντρωσης, στο σύνολο της σοφίας· αυτή είναι η είσοδος μέσω των συναθροισμάτων.

Αυτές ακριβώς οι πέντε πνευματικές ικανότητες αυτού που είναι πέραν της άσκησης περιλαμβάνονται στις δραστηριότητες· όποιες δραστηριότητες είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, αλλά δεν είναι το συνεχές ζωής, αυτές οι δραστηριότητες περιλαμβάνονται στο στοιχείο των φαινομένων. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των στοιχείων.

Αυτό το στοιχείο των φαινομένων περιλαμβάνεται στην αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων, η οποία αισθητήρια βάση είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, αλλά δεν είναι το συνεχές ζωής. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των αισθητήριων βάσεων.

«Μη παρατηρώντας 'αυτός είμαι εγώ'» σημαίνει αυτή είναι η εκρίζωση της άποψης περί ταυτότητας· αυτή είναι η απελευθέρωση του εκπαιδευόμενου, αυτές ακριβώς οι πέντε πνευματικές ικανότητες του εκπαιδευόμενου. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των ικανοτήτων.

Αυτές ακριβώς οι πέντε πνευματικές ικανότητες του εκπαιδευόμενου είναι η αληθινή γνώση· από την έγερση της αληθινής γνώσης υπάρχει η παύση της άγνοιας, από την παύση της άγνοιας υπάρχει η παύση των δραστηριοτήτων· έτσι ολόκληρη η Εξαρτώμενη Γένεση. Αυτή είναι η είσοδος μέσω της Εξαρτώμενης Γένεσης.

Αυτή ακριβώς η αληθινή γνώση είναι το σύνολο της σοφίας. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των συναθροισμάτων.

Αυτή ακριβώς η αληθινή γνώση περιλαμβάνεται στις δραστηριότητες· όποιες δραστηριότητες είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, αλλά δεν είναι το συνεχές ζωής, αυτές οι δραστηριότητες περιλαμβάνονται στο στοιχείο των φαινομένων· αυτή είναι η είσοδος μέσω των στοιχείων.

Αυτό το στοιχείο των φαινομένων περιλαμβάνεται στην αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων, η οποία αισθητήρια βάση είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, αλλά δεν είναι το συνεχές ζωής· αυτή είναι η είσοδος μέσω των αισθητήριων βάσεων.

Με την απελευθέρωση του εκπαιδευόμενου και με την απελευθέρωση αυτού που είναι πέραν της άσκησης, απελευθερωμένος διέβη τη νοητική πλημμύρα, που δεν είχε διαβεί πριν, για τη μη επαναγέννηση. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε «προς τα πάνω, προς τα κάτω».

43. «Για τον εξαρτώμενο υπάρχει ταλάντευση, για τον ανεξάρτητο δεν υπάρχει ταλάντευση· όταν δεν υπάρχει ταλάντευση, υπάρχει γαλήνη· όταν υπάρχει γαλήνη, δεν υπάρχει κλίση· όταν δεν υπάρχει κλίση, δεν υπάρχει έλευση και πορεία· όταν δεν

υπάρχει έλευση και πορεία, δεν υπάρχει θάνατος και επαναγέννηση· όταν δεν υπάρχει θάνατος και επαναγέννηση, δεν υπάρχει ούτε εδώ ούτε εκεί ούτε ανάμεσα στα δύο· αυτό ακριβώς είναι το τέλος του πόνου».

«Για τον εξαρτώμενο υπάρχει ταλάντευση»: η εξάρτηση είναι διπλή - η εξάρτηση από την επιθυμία και η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη. Εκεί όποια είναι η βούληση αυτού που είναι προσκολλημένος, αυτή είναι η εξάρτηση από την επιθυμία· όποια είναι η βούληση αυτού που είναι παραπλανημένος, αυτή είναι η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη. Η βούληση όμως είναι δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα· έτσι ολόκληρη η Εξαρτώμενη Γένεση. Αυτή είναι η είσοδος μέσω της Εξαρτώμενης Γένεσης.

Εκεί όποιο είναι το αίσθημα αυτού που είναι προσκολλημένος, αυτό είναι το ευχάριστο αίσθημα. Όποιο είναι το αίσθημα αυτού που είναι παραπλανημένος, αυτό είναι το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα· αυτά τα δύο αισθήματα είναι το συνάθροισμα του αισθήματος. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των συναθροισμάτων.

Εκεί το ευχάριστο αίσθημα είναι δύο ικανότητες - η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και η ικανότητα ευαρέσκειας· το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα είναι η ικανότητα αταραξίας. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των ικανοτήτων.

Αυτές ακριβώς οι ικανότητες περιλαμβάνονται στις δραστηριότητες· όποιες δραστηριότητες είναι με νοητικές διαφθορές και είναι το συνεχές ζωής, αυτές οι δραστηριότητες περιλαμβάνονται στο στοιχείο των φαινομένων. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των στοιχείων.

Αυτό το στοιχείο των φαινομένων περιλαμβάνεται στην αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων, η οποία αισθητήρια βάση είναι με νοητικές διαφθορές και είναι το συνεχές ζωής· αυτή είναι η είσοδος μέσω των αισθητήριων βάσεων.

«Για τον ανεξάρτητο δεν υπάρχει ταλάντευση»: μέσω της νοητικής ηρεμίας είναι ανεξάρτητος από την επιθυμία ή μέσω της διόρασης είναι ανεξάρτητος από τη λανθασμένη άποψη. Όποια είναι η διόραση, αυτή είναι η αληθινή γνώση· από την έγερση της αληθινής γνώσης υπάρχει η παύση της άγνοιας, από την παύση της άγνοιας υπάρχει η παύση των δραστηριοτήτων, από την παύση των δραστηριοτήτων υπάρχει η παύση της συνείδησης· έτσι ολόκληρη η Εξαρτώμενη Γένεση. Αυτή είναι η είσοδος μέσω της Εξαρτώμενης Γένεσης.

Αυτή ακριβώς η διόραση είναι το συνάθροισμα της σοφίας. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των συναθροισμάτων.

Αυτή ακριβώς η διόραση είναι δύο ικανότητες - η ικανότητα της ενεργητικότητας και η ικανότητα της σοφίας. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των ικανοτήτων.

Αυτή ακριβώς η διόραση περιλαμβάνεται στις δραστηριότητες· όποιες δραστηριότητες είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, αλλά δεν είναι το συνεχές ζωής, αυτές οι δραστηριότητες περιλαμβάνονται στο στοιχείο των φαινομένων. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των στοιχείων.

Αυτό το στοιχείο των φαινομένων περιλαμβάνεται στην αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων, η οποία αισθητήρια βάση είναι χωρίς νοητικές διαφθορές,

αλλά δεν είναι το συνεχές ζωής. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των αισθητήριων βάσεων.

«Όταν υπάρχει γαλήνη»: η γαλήνη είναι διπλή - σωματική και νοητική. Όποια είναι η σωματική ευχαρίστηση, αυτή είναι η γαλήνη του σώματος. Όποια είναι η νοητική ευχαρίστηση, αυτή είναι η νοητική γαλήνη. Αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται· ο αυτοσυγκεντρωμένος κατανοεί όπως πραγματικά είναι· αυτός που κατανοεί όπως πραγματικά είναι αποστασιοποιείται· αυτός που αποστασιοποιείται απαλλάσσεται από το πάθος· μέσω του μη πάθους απελευθερώνεται· στον απελευθερωμένο υπάρχει η γνώση «υπάρχει απελευθέρωση»· κατανοεί «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Αυτός δεν κλίνει στις υλικές μορφές, ούτε στους ήχους, ούτε στις οσμές, ούτε στις γεύσεις, ούτε στα απτά αντικείμενα, ούτε στα νοητικά φαινόμενα, με την εξάλειψη του πάθους, με την εξάλειψη του μίσους, με την εξάλειψη της αυταπάτης· η ύλη με την οποία κάποιος περιγράφοντας τον Τατχάγκατα που στέκεται ή περιφέρεται θα τον περιέγραφε, με την εξάλειψη εκείνης της ύλης, με το μη πάθος, με την παύση, με την εγκατάλειψη, με την παραίτηση, απελευθερωμένος με την εξάλειψη της ύλης, ο Τατχάγκατα «υπάρχει» δεν ισχύει, «δεν υπάρχει» δεν ισχύει, «και υπάρχει και δεν υπάρχει» δεν ισχύει, «ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει» δεν ισχύει. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως βαθύς, αμέτρητος, αναρίθμητος, κατασβεσμένος, με την εξάλειψη του πάθους, με την εξάλειψη του μίσους, με την εξάλειψη της αυταπάτης.

Με όποιο αίσθημα... κ.λπ... με όποια αντίληψη. Με όποιες δραστηριότητες. Με όποια συνείδηση κάποιος περιγράφοντας τον Τατχάγκατα που στέκεται και περιφέρεται θα τον περιέγραφε, με την εξάλειψη εκείνης της συνείδησης, με το μη πάθος, με την παύση, με την εγκατάλειψη, με την παραίτηση, απελευθερωμένος με την εξάλειψη της συνείδησης, ο Τατχάγκατα δεν υπόκειται στο «υπάρχει», δεν υπόκειται στο «δεν υπάρχει», δεν υπόκειται στο «υπάρχει και δεν υπάρχει», δεν υπόκειται στο «ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει». Αλλά θεωρείται ακριβώς ως βαθύς, αμέτρητος, αναρίθμητος, κατασβεσμένος, με την εξάλειψη του πάθους, με την εξάλειψη του μίσους, με την εξάλειψη της αυταπάτης. «Έλευση» σημαίνει έλευση εδώ. «Προορισμός» σημαίνει η μελλοντική ύπαρξη. Ούτε έλευση ούτε προορισμός υπάρχουν· «ούτε εδώ» σημαίνει στις έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις. «Ούτε αλλού» σημαίνει στις έξι εξωτερικές αισθητήριες βάσεις. «Ούτε ανάμεσα στα δύο» σημαίνει ότι δεν βλέπει τον εαυτό στα φαινόμενα που εγείρονται με την επαφή. «Αυτό ακριβώς είναι το τέλος του πόνου» σημαίνει η Εξαρτώμενη Γένεση. Αυτή είναι διπλή: εγκόσμια και υπερκόσμια. Εκεί η εγκόσμια είναι: με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, μέχρι το γήρας και τον θάνατο. Η υπερκόσμια είναι: στον ηθικό γεννιέται η απουσία μεταμέλειας, μέχρι που κατανοεί «δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «Για τον εξαρτώμενο υπάρχει ταλάντευση, για τον ανεξάρτητο δεν υπάρχει ταλάντευση... κ.λπ... αυτό ακριβώς είναι το τέλος του πόνου».

- 44.** «Όποιες λύπες ή θρήνοι, και οδύνες πολύμορφες στον κόσμο· εξαρτώμενα από το αγαπητό προκύπτουν αυτά, όταν το αγαπητό απουσιάζει δεν υπάρχουν αυτά.

Γι' αυτό λοιπόν εκείνοι είναι ευτυχισμένοι, χωρίς λύπη, για όσους δεν υπάρχει αγαπητό πουθενά στον κόσμο·
γι' αυτό αυτός που επιθυμεί το χωρίς λύπη, το χωρίς σκόνη, ας μην κάνει κάτι αγαπητό πουθενά στον κόσμο».

«Όποιες λύπες ή θρήνοι, και οδύνες πολύμορφες στον κόσμο, εξαρτώμενα από το αγαπητό προκύπτουν αυτά» - αυτό είναι το δυσάρεστο αίσθημα. «Όταν το αγαπητό απουσιάζει δεν υπάρχουν αυτά» - αυτό είναι το ευχάριστο αίσθημα. Το αίσθημα είναι το συνάθροισμα του αισθήματος. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των συναθροισμάτων.

Με το αίσθημα ως συνθήκη υπάρχει επιθυμία, με την επιθυμία ως συνθήκη υπάρχει προσκόλληση, με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίγνεσθαι, με το γίγνεσθαι ως συνθήκη υπάρχει γέννηση, με τη γέννηση ως συνθήκη υπάρχει γήρας και θάνατος· έτσι τα πάντα. Αυτή είναι η είσοδος μέσω της Εξαρτώμενης Γένεσης.

Εκεί το ευχάριστο αίσθημα είναι δύο ικανότητες - η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και η ικανότητα ευαρέσκειας. Το δυσάρεστο αίσθημα είναι δύο ικανότητες - η ικανότητα του σωματικού πόνου και η ικανότητα δυσαρέσκειας. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των ικανοτήτων.

Αυτές ακριβώς οι ικανότητες περιλαμβάνονται στις δραστηριότητες· όποιες δραστηριότητες είναι με νοητικές διαφθορές και είναι το συνεχές ζωής, αυτές οι δραστηριότητες περιλαμβάνονται στο στοιχείο των φαινομένων. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των στοιχείων.

Αυτό το στοιχείο των φαινομένων περιλαμβάνεται στην αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων, η οποία αισθητήρια βάση είναι με νοητικές διαφθορές και είναι το συνεχές ζωής. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των αισθητήριων βάσεων.

Γι' αυτό λοιπόν εκείνοι είναι ευτυχισμένοι, χωρίς λύπη, για όσους δεν υπάρχει αγαπητό πουθενά στον κόσμο·
γι' αυτό αυτός που επιθυμεί το χωρίς λύπη, το χωρίς σκόνη, ας μην κάνει κάτι αγαπητό πουθενά στον κόσμο.

Αυτή είναι η εγκατάλειψη της επιθυμίας. Από την παύση της επιθυμίας υπάρχει η παύση της προσκόλλησης, από την παύση της προσκόλλησης υπάρχει η παύση του γίγνεσθαι· έτσι τα πάντα. Αυτή είναι η είσοδος μέσω της Εξαρτώμενης Γένεσης.

Αυτή ακριβώς η εγκατάλειψη της επιθυμίας είναι η νοητική ηρεμία. Αυτή η νοητική ηρεμία είναι δύο ικανότητες - η ικανότητα της μνήμης και η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των ικανοτήτων.

Αυτή ακριβώς η νοητική ηρεμία είναι το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των συναθροισμάτων.

Αυτή ακριβώς η νοητική ηρεμία περιλαμβάνεται στις δραστηριότητες· όποιες δραστηριότητες είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, αλλά δεν είναι το συνεχές ζωής, αυτές οι δραστηριότητες περιλαμβάνονται στο στοιχείο των φαινομένων. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των στοιχείων.

Αυτό το στοιχείο των φαινομένων περιλαμβάνεται στην αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων, η οποία αισθητήρια βάση είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, αλλά δεν είναι το συνεχές ζωής. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των αισθητήριων βάσεων. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «Όποιες λύπες».

Σε αυτόν που ποθεί την ηδονή, αν αυτή του επιτυγχάνεται·
Σίγουρα έχει χαρούμενο νου, ο θνητός που απέκτησε αυτό που επιθυμεί.

Σε αυτόν που ποθεί τις ηδονές, στο όν που έχει γεννηθεί επιθυμία·
Αν αυτές οι ηδονές παρακμάζουν, υποφέρει σαν τρυπημένος από βέλος.

Όποιος αποφεύγει τις ηδονές, όπως με το πόδι το κεφάλι του φιδιού·
«Αυτός την κολλώδη στον κόσμο, μνήμων ξεπερνά».

Εκεί όποια είναι η χαρούμενη νοητική κατάσταση, αυτή είναι η κλίση. Αυτό που είπε «υποφέρει σαν τρυπημένος από βέλος», αυτή είναι η αποστροφή. Η κλίση και η αποστροφή όμως είναι η πλευρά της επιθυμίας, και οι δέκα υλικές αισθητήριες βάσεις είναι η εγγύτατη αιτία της επιθυμίας. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των αισθητήριων βάσεων.

Αυτές ακριβώς οι δέκα υλικές είναι το σύνολο της υλικότητας σχετιζόμενο με τη νοητικότητα, και τα δύο αυτά είναι η νοητικότητα και υλικότητα, με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις, με τις έξι αισθητήριες βάσεις ως συνθήκη υπάρχει επαφή, με την επαφή ως συνθήκη υπάρχει αίσθημα, με το αίσθημα ως συνθήκη υπάρχει επιθυμία· έτσι όλα. Αυτή είναι η είσοδος μέσω της Εξαρτώμενης Γένεσης.

Αυτή ακριβώς η νοητικότητα και υλικότητα είναι τα πέντε συναθροίσματα· Αυτή είναι η είσοδος μέσω των συναθροισμάτων·

Αυτή ακριβώς η νοητικότητα και υλικότητα είναι τα δεκαοκτώ στοιχεία· Αυτή είναι η είσοδος μέσω των στοιχείων·

Εκεί όποιο είναι το σύνολο της υλικότητας, αυτές είναι οι πέντε υλικές ικανότητες· όποιο είναι το σύνολο της νοητικότητας, αυτές είναι οι πέντε άυλες ικανότητες· αυτές είναι οι δέκα ικανότητες. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των ικανοτήτων.

Εκεί αυτό που είπε -

«Όποιος αποφεύγει τις ηδονές, όπως με το πόδι το κεφάλι του φιδιού·
αυτός την κολλώδη στον κόσμο, μνήμων ξεπερνά».

Αυτό είναι το στοιχείο του Νιμπάνα με υπόλειμμα προσκόλλησης· αυτή είναι η είσοδος μέσω των στοιχείων.

Αυτό ακριβώς το στοιχείο του Νιμπάνα με υπόλειμμα προσκόλλησης είναι η αληθινή γνώση· από την έγερση της αληθινής γνώσης υπάρχει η παύση της άγνοιας, από την παύση της άγνοιας υπάρχει η παύση των δραστηριοτήτων· έτσι όλα. Αυτή είναι η είσοδος μέσω της Εξαρτώμενης Γένεσης.

Αυτή ακριβώς η αληθινή γνώση είναι το σύνολο της σοφίας. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των συναθροισμάτων.

Αυτή ακριβώς η αληθινή γνώση είναι δύο ικανότητες -η ικανότητα της ενεργητικότητας και η ικανότητα της σοφίας. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των ικανοτήτων.

Αυτή ακριβώς η αληθινή γνώση περιλαμβάνεται στις δραστηριότητες· όποιες δραστηριότητες είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, αλλά δεν είναι το συνεχές ζωής, αυτές οι δραστηριότητες περιλαμβάνονται στο στοιχείο των φαινομένων. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των στοιχείων.

Αυτό το στοιχείο των φαινομένων περιλαμβάνεται στην αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων, η οποία αισθητήρια βάση είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, αλλά δεν είναι το συνεχές ζωής. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των αισθητήριων βάσεων. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «Σε αυτόν που ποθεί την ηδονή».

Σε αυτό το βαθμό, εξαρτώμενες από αυτά, οι ικανότητες, τα συναθροίσματα, τα στοιχεία και οι αισθητήριες βάσεις γίνονται σύγκλιση και είσοδος. Έτσι, εξαρτώμενες από αυτά, οι ικανότητες, τα συναθροίσματα, τα στοιχεία και οι αισθητήριες βάσεις πρέπει να εισαχθούν. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε: «Και η εξαρτημένη συμπαράγωγή».

Αφοσιωμένη η μέθοδος της εισόδου.

13. Ανάλυση της μεθόδου της εξακρίβωσης

45. Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθαρισμού; «Όταν η ερώτηση έχει απαντηθεί» είναι η στροφή. Όπως ο σεβάσμιος Ατζίτα στο Παραγιάνα ρωτά τον Ευλογημένο μια ερώτηση -

«Από τι είναι εμποδισμένος ο κόσμος, από τι δεν φωτίζεται;
Τι λες ότι είναι η κόλλα του, τι είναι ο μεγάλος φόβος του;»

«Από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος]
από τη σκεπτικιστική αμφιβολία και την αμέλεια δεν φωτίζεται·
η δίψα είναι η επικάλυψή του, λέω, η δυστυχία είναι ο μεγάλος φόβος του».

Στην ερώτηση «από τι είναι εμποδισμένος ο κόσμος» ο Ευλογημένος καθαρίζει τον όρο «από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος», αλλά όχι την έναρξη. Στην ερώτηση «από τι δεν φωτίζεται» ο Ευλογημένος καθαρίζει τον όρο «από τη σκεπτικιστική αμφιβολία και την αμέλεια δεν φωτίζεται», αλλά όχι την έναρξη. Στην ερώτηση «τι λες ότι είναι η κόλλα του» ο Ευλογημένος καθαρίζει τον όρο «η δίψα είναι η επικάλυψή του, λέω», αλλά όχι την έναρξη. Στην ερώτηση «τι είναι ο μεγάλος φόβος του» «η δυστυχία είναι ο μεγάλος φόβος του» είναι η αγνή έναρξη. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε «από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος».

«Ρέουν παντού τα ρεύματα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα]
Ποια είναι η αποτροπή των ρευμάτων;
Πες μας την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων, με τι τα ρεύματα κλείνονται;»

«Όσα ρεύματα υπάρχουν στον κόσμο, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος]
η μνήμη είναι η αποτροπή τους·
την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων λέω, με τη σοφία αυτά κλείνονται».

Στην ερώτηση «ρέουν παντού τα ρεύματα, ποια είναι η αποτροπή των ρευμάτων» ο Ευλογημένος καθαρίζει τον όρο «όσα ρεύματα υπάρχουν στον κόσμο, η μνήμη είναι η αποτροπή τους», αλλά όχι την έναρξη. Στην ερώτηση «πες μας την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων, με τι τα ρεύματα κλείνονται» «την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων λέω, με τη σοφία αυτά κλείνονται» είναι η αγνή έναρξη. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε «όσα ρεύματα υπάρχουν στον κόσμο».

«Η σοφία και η μνήμη επίσης, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα]
και η νοητικότητα και υλικότητα, αγαπητέ·
αυτό σε μένα, ερωτηθείς, εξήγησε, πού αυτό παύει;»

Στην ερώτηση -

«Αυτή την ερώτηση που ρώτησες, Ατζίτα, σου απαντώ·
Όπου η νοητικότητα και η υλικότητα, παύουν εντελώς·
Με την παύση της συνείδησης, εδώ αυτό παύει».

Αγνή έναρξη. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «Αυτή την ερώτηση που ρώτησες». Όπου έτσι η έναρξη είναι αγνή, αυτή η ερώτηση έχει απαντηθεί. Όπου όμως η έναρξη είναι ακάθαρτη, αυτή η ερώτηση δεν έχει ακόμη απαντηθεί. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακασάγιανα είπε: «Όταν η ερώτηση έχει απαντηθεί».

Αφοσιωμένη η μέθοδος του καθορισμού.

14. Ανάλυση της μεθόδου του καθορισμού

46. Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθορισμού; «Τα φαινόμενα με ενότητα, και επίσης αυτά που διακρίθηκαν με διαφορετικότητα».

Όσα εκεί διακρίθηκαν, έτσι αυτά πρέπει να διατηρούνται.

«Υπαρξιακός πόνος» είναι η ενότητα. Εκεί ποιος είναι ο πόνος; Η γέννηση είναι υπαρξιακός πόνος, το γήρας είναι υπαρξιακός πόνος, η ασθένεια είναι υπαρξιακός πόνος, ο θάνατος είναι υπαρξιακός πόνος, η συσχέτιση με τα μη αγαπημένα είναι υπαρξιακός πόνος, ο χωρισμός από τα αγαπημένα είναι υπαρξιακός πόνος, το να μην αποκτά κανείς αυτό που επιθυμεί είναι επίσης υπαρξιακός πόνος, συνοπτικά τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι υπαρξιακός πόνος, η ύλη είναι υπαρξιακός πόνος, το αίσθημα είναι υπαρξιακός πόνος, η αντίληψη είναι υπαρξιακός πόνος, οι δραστηριότητες είναι υπαρξιακός πόνος, η συνείδηση είναι υπαρξιακός πόνος. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

«Προέλευση του υπαρξιακού πόνου» είναι η ενότητα. Εκεί ποια είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου; Αυτή η επιθυμία που οδηγεί σε επαναγέννηση, συνοδευόμενη από απόλαυση και πάθος, που βρίσκει ευχαρίστηση εδώ κι εκεί. Δηλαδή, ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ύπαρξη, επιθυμία για μη ύπαρξη. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

«Παύση του υπαρξιακού πόνου» είναι η ενότητα. Εκεί ποια είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου; Η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση αυτής της ίδιας της επιθυμίας χωρίς υπόλοιπο, η γενναιοδωρία, η παραίτηση, η ελευθερία, η μη προσκόλληση. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

«Πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου» είναι η ενότητα. Εκεί ποια είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου; Αυτή ακριβώς η

ευγενής οκταμελής οδός. Δηλαδή, ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

«Οδός» είναι η ενότητα. Εκεί ποια είναι η οδός; Η οδός που οδηγεί στην κόλαση, η οδός που οδηγεί στο ζωικό βασίλειο, η οδός που οδηγεί στη σφαίρα των φαντασμάτων, η οδός της σφαίρας των τιτάνων, η οδός που οδηγεί στον ευδαιμονικό κόσμο, η οδός που οδηγεί στον ανθρώπινο κόσμο, η οδός που οδηγεί στο Νιμπάνα. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

«Παύση» είναι η ενότητα. Εκεί ποια είναι η παύση; Η παύση μέσω αναστοχασμού, η παύση χωρίς αναστοχασμό, η παύση της προτίμησης, η παύση της αποστροφής, η παύση της αλαζονείας, η παύση της περιφρόνησης, η παύση της θρασύτητας, η παύση της ζήλιας, η παύση της τσιγκουνιάς, η παύση όλων των νοητικών μολύνσεων. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

«Ύλη» είναι η ενότητα. Εκεί τι είναι η ύλη; Η υλικότητα που αποτελείται από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία είναι ο προσδιορισμός της υλικότητας αναφορικά με τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία. Εκεί ποια είναι τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία; Το στερεό στοιχείο, το υγρό στοιχείο, το θερμό στοιχείο, το στοιχείο του αέρα.

47. Με δύο τρόπους κατανοεί τα στοιχεία, συνοπτικά και αναλυτικά. Πώς κατανοεί αναλυτικά τα στοιχεία; Με είκοσι τρόπους κατανοεί αναλυτικά το στερεό στοιχείο, με δώδεκα τρόπους κατανοεί αναλυτικά το υγρό στοιχείο, με τέσσερις τρόπους κατανοεί αναλυτικά το θερμό στοιχείο, με έξι τρόπους κατανοεί αναλυτικά το στοιχείο του αέρα.

Με ποιους είκοσι τρόπους κατανοεί αναλυτικά το στερεό στοιχείο; Υπάρχουν σε αυτό το σώμα τρίχες της κεφαλής, τρίχες του σώματος, νύχια, δόντια, δέρμα, σάρκα, τένοντες, οστά, μυελός των οστών, νεφρά, καρδιά, συκώτι, υπεζωκότας, σπλήνα, πνεύμονες, έντερα, μεσεντέριο, περιεχόμενα του στομάχου, κόπρανα, εγκέφαλος στο κεφάλι - με αυτούς τους είκοσι τρόπους κατανοεί αναλυτικά το στερεό στοιχείο.

Με ποιους δώδεκα τρόπους κατανοεί αναλυτικά το υγρό στοιχείο; Υπάρχουν σε αυτό το σώμα χολή, φλέγμα, πύον, αίμα, ιδρώτας, λίπος, δάκρυα, στέαρ, σάλιο, βλέννα, αρθρικό υγρό, ούρα - με αυτούς τους δώδεκα τρόπους κατανοεί αναλυτικά το υγρό στοιχείο.

Με ποιους τέσσερις τρόπους κατανοεί αναλυτικά το θερμό στοιχείο; Αυτό με το οποίο θερμαίνεται, αυτό με το οποίο γηράσκει, αυτό με το οποίο καίγεται, αυτό με το οποίο ό,τι τρώγεται, πίνεται, μασιέται και γεύεται χωνεύεται σωστά - με αυτούς τους τέσσερις τρόπους κατανοεί αναλυτικά το θερμό στοιχείο.

Με ποιους έξι τρόπους κατανοεί αναλυτικά το στοιχείο του αέρα; Οι άνεμοι που ανεβαίνουν, οι άνεμοι που κατεβαίνουν, οι άνεμοι στην κοιλιά, οι άνεμοι στα έντερα, οι άνεμοι που διατρέχουν τα μέλη, η εισπνοή και η εκπνοή - με αυτούς τους έξι τρόπους κατανοεί αναλυτικά το στοιχείο του αέρα.

Έτσι με αυτούς τους σαράντα δύο τρόπους, κατανοώντας αναλυτικά τα στοιχεία ως προς την εγγενή τους φύση, παρατηρώντας, ζυγίζοντας, διερευνώντας, εμβαθύνοντας, ανασκοπώντας, δεν βλέπει τίποτε άξιο να πιαστεί, ούτε το σώμα ούτε

μέρος του σώματος· όπως εξετάζοντας μια δεξαμενή λουτρού δεν θα έβλεπε τίποτε άξιο να πιαστεί, όπως εξετάζοντας έναν σωρό απορριμμάτων δεν θα έβλεπε τίποτε άξιο να πιαστεί, όπως εξετάζοντας ένα αποχωρητήριο δεν θα έβλεπε τίποτε άξιο να πιαστεί, όπως εξετάζοντας ένα νεκροταφείο δεν θα έβλεπε τίποτε άξιο να πιαστεί. Ακριβώς έτσι με αυτούς τους σαράντα δύο τρόπους, κατανοώντας έτσι αναλυτικά τα στοιχεία ως προς την εγγενή τους φύση, παρατηρώντας, ζυγίζοντας, διερευνώντας, εμβαθύνοντας, ανασκοπώντας, δεν βλέπει τίποτε άξιο να πιαστεί, ούτε το σώμα ούτε μέρος του σώματος. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: και το εσωτερικό στερεό στοιχείο και το εξωτερικό στερεό στοιχείο, αυτό είναι απλώς στερεό στοιχείο. Αυτό «δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου» - έτσι αυτό πρέπει να ιδωθεί όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία· έχοντας δει έτσι αυτό όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία, αποστρέφεται από το στερεό στοιχείο, απαλλάσσει τη συνείδηση από το πάθος για το στερεό στοιχείο. Και το εσωτερικό υγρό στοιχείο και το εξωτερικό υγρό στοιχείο... κ.λπ... και το εσωτερικό θερμό στοιχείο και το εξωτερικό θερμό στοιχείο... κ.λπ... και το εσωτερικό στοιχείο του αέρα και το εξωτερικό στοιχείο του αέρα, αυτό είναι απλώς στοιχείο του αέρα. Αυτό «δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου» - έτσι αυτό πρέπει να ιδωθεί όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία· έχοντας δει έτσι αυτό όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία, αποστρέφεται από το στοιχείο του αέρα, απαλλάσσει τη συνείδηση από το πάθος για το στοιχείο του αέρα. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

48. «Άγνοια» είναι η ενότητα. Εκεί ποια είναι η άγνοια; Αγνωσία για τον υπαρξιακό πόνο, αγνωσία για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, αγνωσία για την παύση του υπαρξιακού πόνου, αγνωσία για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, αγνωσία για το παρελθόν, αγνωσία για το μέλλον, αγνωσία για το παρελθόν και το μέλλον, αγνωσία για τα φαινόμενα που έχουν γεννηθεί εξαρτώμενα από τη συγκεκριμένη συνθηκοκρατία, όποια τέτοιου είδους αγνωσία, μη-όραση, μη-πλήρης συνειδητοποίηση, μη-κατανόηση, μη-ανώτατη φώτιση, μη-διείσδυση, μη-παρατήρηση, μη-επισήμανση, μη-επανεξέταση, μη-ισόρροπη εξέταση, μη-άμεση εμπειρία, αμβλύνιοι, ανοησία, έλλειψη ενσυνειδητότητας, αυταπάτη, έντονη αυταπάτη, σύγχυση, άγνοια, νοητική πλημμύρα της άγνοιας, νοητική δέσμευση της άγνοιας, υπολανθάνουσα τάση για άγνοια, προδιάθεση για άγνοια, εμπόδιο της άγνοιας, αυταπάτη, φαύλη ρίζα. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

«Αληθινή γνώση» είναι η ενότητα. Εκεί ποια είναι η αληθινή γνώση; Γνώση για τον υπαρξιακό πόνο, γνώση για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, γνώση για την παύση του υπαρξιακού πόνου, γνώση για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, γνώση για το παρελθόν, γνώση για το μέλλον, γνώση για το παρελθόν και το μέλλον, γνώση για τα φαινόμενα που έχουν γεννηθεί εξαρτώμενα από τη συγκεκριμένη συνθηκοκρατία, όποια τέτοιου είδους σοφία, κατανόηση, διερεύνηση, εκτεταμένη διερεύνηση, διερεύνηση των φαινομένων, παρατήρηση, επισήμανση, επανεξέταση, σύνθεση, επιδεξιότητα, λεπτότητα, διάκριση, στοχασμός, εξέταση, ευρεία κατανόηση, νοημοσύνη, καθοδήγηση, διόραση, ενσυνειδητότητα, βούκεντρο, σοφία, ικανότητα της σοφίας, δύναμη της σοφίας, μαχαίρι της σοφίας, ανάκτορο της σοφίας, φως της σοφίας, λάμψη της σοφίας, λαμπάδα της σοφίας, κόσμημα της σοφίας, μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη, παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, παράγοντας της οδού, περιλαμβανόμενο στην οδό. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

«Διαλογιστική επίτευξη» είναι η ενότητα. Εκεί ποια είναι η διαλογιστική επίτευξη; Η επίτευξη με αντίληψη, η επίτευξη χωρίς αντίληψη, η επίτευξη μήτε με αντίληψη μήτε χωρίς αντίληψη. Η επίτευξη με διαυγή αντίληψη, η επίτευξη της παύσης. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

«Διαλογιστής» είναι η ενότητα. Εκεί ποιος είναι ο διαλογιστής; Υπάρχει ο διαλογιστής που ασκείται, υπάρχει ο διαλογιστής που είναι πέραν της άσκησης, ο διαλογιστής που μήτε ασκείται μήτε είναι πέραν της άσκησης, ο ευγενής διαλογιστής, ο διαλογιστής σαν ατίθασο άλογο, ο διαλογιστής με υπεροχή στην άποψη, ο διαλογιστής με υπεροχή στην επιθυμία, ο διαλογιστής με υπεροχή στη σοφία. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

«Αυτοσυγκέντρωση» είναι η ενότητα. Εκεί ποια είναι η αυτοσυγκέντρωση; Η αυτοσυγκέντρωση με διαμάχη, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς διαμάχη, η αυτοσυγκέντρωση με εχθρότητα, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς εχθρότητα, η αυτοσυγκέντρωση με δυστυχία, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς δυστυχία, η αυτοσυγκέντρωση με αγαλλίαση, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς αγαλλίαση, η σαρκική αυτοσυγκέντρωση, η πνευματική αυτοσυγκέντρωση, η αυτοσυγκέντρωση με προσπάθεια, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς προσπάθεια, η αυτοσυγκέντρωση αναπτυγμένη μονομερώς, η αυτοσυγκέντρωση αναπτυγμένη αμφίπλευρα, η αυτοσυγκέντρωση αναπτυγμένη και από τις δύο πλευρές, η αυτοσυγκέντρωση με λογισμό και συλλογισμό, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό αλλά μόνο με συλλογισμό, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό και συλλογισμό, η αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε παρακμή, η αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε σταθερότητα, η αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε υπεροχή, η αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε διείσδυση, η εγκόσμια αυτοσυγκέντρωση, η υπερκόσμια αυτοσυγκέντρωση, η λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση, η ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

«Πρακτική» είναι η ενότητα. Εκεί ποια είναι η πρακτική; Η πρακτική της επιδόσεως στις ηδονές, η πρακτική της αυτοταλαιπωρίας, η μέση πρακτική, η πρακτική της μη υπομονής, η πρακτική της υπομονής, η πρακτική της γαλήνης, η πρακτική του δαμάσματος, η δύσκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση, η δύσκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση, η εύκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση, η εύκολη πρακτική με ταχεία άμεση γνώση. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

«Σώμα» είναι η ενότητα. Εκεί ποιο είναι το σώμα; Το σύνολο της νοητικότητας και το σύνολο της υλικότητας. Εκεί ποιο είναι το σύνολο της υλικότητας; Τρίχες της κεφαλής, τρίχες του σώματος, νύχια, δόντια, δέρμα, σάρκα, τένοντες, οστά, μυελός των οστών, νεφρά, καρδιά, συκώτι, υπεζωκότας, σπλήνα, πνεύμονες, έντερα, μεσεντέριο, περιεχόμενα του στομάχου, κόπρανα, χολή, φλέγμα, πύον, αίμα, ιδρώτας, λίπος, δάκρυα, στέαρ, σάλιο, βλέννα, αρθρικό υγρό, ούρα, εγκέφαλος - αυτό είναι το σύνολο της υλικότητας. Το σύνολο της νοητικότητας σημαίνει αίσθημα, αντίληψη, βούληση, συνείδηση, επαφή, προσοχή - αυτό είναι το σύνολο της νοητικότητας. Αυτή είναι η διαφορετικότητα.

Έτσι όποιο φαινόμενο έχει παρόμοια φύση με κάποιο άλλο φαινόμενο, εκείνο το φαινόμενο γίνεται ένα με εκείνο το φαινόμενο λόγω της ενότητας. Ή επίσης, με ό,τι είναι διαφορετικού χαρακτηριστικού, με αυτό πηγαίνει στη διαφορετικότητα. Έτσι σε ομιλία ή σε ανάλυση ή σε στροφή, με αυτό που ρωτήθηκε πρέπει να ερευνηθεί, αν

ρωτά με ενότητα ή με διαφορετικότητα. Αν ρωτήθηκε με ενότητα, πρέπει να απαντηθεί με ενότητα. Αν ρωτήθηκε με διαφορετικότητα, πρέπει να απαντηθεί με διαφορετικότητα. Αν ρωτήθηκε με βάση το *ον*, πρέπει να απαντηθεί με βάση το *ον*. Αν ρωτήθηκε με βάση το φαινόμενο, πρέπει να απαντηθεί με βάση το φαινόμενο. Ή επίσης, με όποιον τρόπο ρωτήθηκε, με τον ίδιο τρόπο πρέπει να απαντηθεί. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε: «Τα φαινόμενα με ενότητα».

Αφοσιωμένη η μέθοδος του καθορισμού.

15. Ανάλυση της μεθόδου του συμπληρώματος

49. Εκεί ποια είναι η μέθοδος του συμπληρώματος; «Όσα φαινόμενα γεννούν κάποιο φαινόμενο».

Όποιο φαινόμενο γεννά κάποιο φαινόμενο, αυτό είναι το συμπλήρωμά του. Ποιο είναι το χαρακτηριστικό του συμπληρώματος; Το συμπλήρωμα έχει το χαρακτηριστικό του παραγωγικού. Δύο φαινόμενα γεννούν: η αιτία και η συνθήκη. Εκεί ποιο είναι το χαρακτηριστικό της αιτίας, ποιο είναι το χαρακτηριστικό της συνθήκης; Η αιτία έχει το χαρακτηριστικό του μη-κοινού, η συνθήκη έχει το χαρακτηριστικό του κοινού. Όπως τι θα ήταν; Όπως για την παραγωγή του βλαστού ο σπόρος είναι μη-κοινός, η γη και το νερό είναι κοινά. Για τον βλαστό πράγματι η γη και το νερό είναι συνθήκη, η εγγενής φύση είναι αιτία. Ή όπως το γάλα που ρίχτηκε σε δοχείο γίνεται γιαούρτι, δεν υπάρχει ταυτόχρονη συνύπαρξη του γάλακτος και του γιαουρτιού. Ακριβώς έτσι δεν υπάρχει ταυτόχρονη συνύπαρξη της αιτίας και της συνθήκης.

Αυτή πράγματι η περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων έχει γεννηθεί με αιτία και με συνθήκη. Διότι έχει ειπωθεί: με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση· έτσι ολόκληρη η Εξαρτώμενη Γένεση. Έτσι η άγνοια είναι η αιτία της άγνοιας, η μη-σοφή προσοχή είναι η συνθήκη. Η προηγούμενη άγνοια είναι η αιτία της μεταγενέστερης άγνοιας. Εκεί η προηγούμενη άγνοια είναι η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια, η μεταγενέστερη άγνοια είναι η προδιάθεση για άγνοια· η προηγούμενη υπολανθάνουσα τάση για άγνοια γίνεται αιτία της μεταγενέστερης προδιάθεσης για άγνοια για την ανάπτυξη, όπως ο σπόρος και ο βλαστός λόγω της άμεσης εγγύτητας της αιτίας. Εκεί όμως όπου ο καρπός παράγεται, αυτό γίνεται αιτία του λόγω της διαδοχικής αιτιότητας. Διότι η αιτία είναι διπλή: η αιτία άμεσης εγγύτητας και η διαδοχική αιτία· έτσι και για την άγνοια η αιτία είναι διπλή: η αιτία άμεσης εγγύτητας και η διαδοχική αιτία.

Ή όπως το πιατάκι και το φυτίλι και το λάδι είναι συνθήκη του λυχναριού αλλά όχι αιτία εγγενούς φύσης, διότι δεν είναι δυνατόν το πιατάκι και το φυτίλι και το λάδι χωρίς φωτιά να φωτίσουν ως συνθήκη του λυχναριού. Όπως το λυχνάρι, η εγγενής φύση είναι αιτία. Έτσι η εγγενής φύση είναι αιτία, η άλλη φύση είναι συνθήκη. Η εσωτερική είναι αιτία, η εξωτερική είναι συνθήκη. Η παραγωγική είναι αιτία, η υποστηρικτική είναι συνθήκη. Η μη-κοινή είναι αιτία, η κοινή είναι συνθήκη.

Το νόημα της μη-διακοπής είναι το νόημα της συνεχούς ροής, το νόημα της παραγωγής είναι το νόημα του καρπού, το νόημα της σύλληψης είναι το νόημα της επαναγέννησης, το νόημα του εμποδίου είναι το νόημα της προδιάθεσης, το νόημα της μη-εκρίζωσης είναι το νόημα της υπολανθάνουσας τάσης, το νόημα της μη-διείσδυσης είναι το νόημα της άγνοιας, το νόημα του μη-πλήρως κατανοημένου είναι

το νόημα του σπόρου της συνείδησης. Όπου υπάρχει μη-διακοπή εκεί υπάρχει συνεχής ροή, όπου υπάρχει συνεχής ροή εκεί υπάρχει παραγωγή, όπου υπάρχει παραγωγή εκεί υπάρχει καρπός, όπου υπάρχει καρπός εκεί υπάρχει σύλληψη, όπου υπάρχει σύλληψη εκεί υπάρχει επαναγέννηση, όπου υπάρχει επαναγέννηση εκεί υπάρχει εμπόδιο, όπου υπάρχει εμπόδιο εκεί υπάρχει προδιάθεση, όπου υπάρχει προδιάθεση εκεί υπάρχει μη-εκρίζωση. Όπου υπάρχει μη-εκρίζωση εκεί υπάρχει υπολανθάνουσα τάση, όπου υπάρχει υπολανθάνουσα τάση εκεί υπάρχει μη-διείσδυση, όπου υπάρχει μη-διείσδυση εκεί υπάρχει άγνοια, όπου υπάρχει άγνοια εκεί υπάρχει συνείδηση με νοητικές διαφθορές μη-πλήρως κατανοημένη, όπου υπάρχει συνείδηση με νοητικές διαφθορές μη-πλήρως κατανοημένη εκεί υπάρχει το νόημα του σπόρου.

Το συνάθροισμα της ηθικής είναι συνθήκη του συναθροίσματος της αυτοσυγκέντρωσης, το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης είναι συνθήκη του συναθροίσματος της σοφίας, το συνάθροισμα της σοφίας είναι συνθήκη του συναθροίσματος της απελευθέρωσης, το συνάθροισμα της απελευθέρωσης είναι συνθήκη του συναθροίσματος της γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης. Η γνώση του πόρου είναι συνθήκη της γνώσης του ικανοποιητικού, η γνώση του ικανοποιητικού είναι συνθήκη της γνώσης του επιτευχθέντος, η γνώση του επιτευχθέντος είναι συνθήκη της γνώσης του εαυτού.

Ή όπως εξαρτώμενη από το μάτι και τις υλικές μορφές εγείρεται η οφθαλμική συνείδηση. Εκεί το μάτι είναι συνθήκη ως συνθηκοκρατία της κυριαρχίας, οι υλικές μορφές είναι συνθήκη ως συνθηκοκρατία του αντικειμένου. Το φως είναι συνθήκη ως καθοριστική υποστήριξη, η προσοχή είναι η εγγενής φύση ως αιτία. Οι δραστηριότητες είναι συνθήκη της συνείδησης, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Η συνείδηση είναι συνθήκη της νοητικότητας και υλικότητας, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Η νοητικότητα και υλικότητα είναι συνθήκη των έξι αισθητήριων βάσεων, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Οι έξι αισθητήριες βάσεις είναι συνθήκη της επαφής, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Η επαφή είναι συνθήκη του αισθήματος, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Το αίσθημα είναι συνθήκη της επιθυμίας, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Η επιθυμία είναι συνθήκη της προσκόλλησης, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Η προσκόλληση είναι συνθήκη του γίνεσθαι, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Το γίνεσθαι είναι συνθήκη της γέννησης, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Η γέννηση είναι συνθήκη του γήρατος και του θανάτου, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Το γήρας και ο θάνατος είναι συνθήκη της λύπης, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Η λύπη είναι συνθήκη του θρήνου, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Ο θρήνος είναι συνθήκη του πόνου, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Ο πόνος είναι συνθήκη της δυσaréσκειας, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Η δυσaréσκεια είναι συνθήκη του άγχους, η εγγενής φύση είναι η αιτία. Έτσι οποιαδήποτε καθοριστική υποστήριξη, όλη αυτή είναι συμπλήρωμα. Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε: «Όσα φαινόμενα γεννούν κάποιο φαινόμενο».

Αφοσιωμένη η μέθοδος του συμπληρώματος.

16. Ανάλυση της μεθόδου της απόδοσης

50. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της επίθεσης; «Όσα φαινόμενα είναι ρίζα κάποιου, και όσα διακηρύχθηκαν από τον σοφό ως έχοντα το ίδιο νόημα».

Σε μία εγγύτατη αιτία όσες εγγύτατες αιτίες εισέρχονται, όλες αυτές πρέπει να επιτεθούν. Όπως στη μέθοδο της περιστροφής πολλές εγγύτατες αιτίες εισέρχονται. Εκεί η επίθεση είναι τετραπλή: εγγύτατη αιτία, συνωνυμία, διαλογιστική ανάπτυξη, εγκατάλειψη.

Εκεί ποια είναι η επίθεση μέσω εγγύτατης αιτίας;

«Η μη-εκτέλεση κάθε κακού, η απόκτηση του καλού·
ο καθαρισμός του δικού του νου, αυτή είναι η διδασκαλία των Βουδών».

Ποια είναι η εγγύτατη αιτία αυτού; Οι τρεις καλές συμπεριφορές - η καλή σωματική συμπεριφορά, η καλή λεκτική συμπεριφορά, η καλή νοητική συμπεριφορά - αυτή είναι η εγγύτατη αιτία· εκεί ό,τι είναι σωματική και λεκτική καλή συμπεριφορά, αυτό είναι το συνάθροισμα της ηθικής. Στην καλή νοητική συμπεριφορά η μη πλεονεξία και ο μη θυμός, αυτό είναι το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης. Η ορθή άποψη, αυτό είναι το συνάθροισμα της σοφίας. Αυτή είναι η εγγύτατη αιτία· εκεί το συνάθροισμα της ηθικής και το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης είναι η νοητική ηρεμία, το συνάθροισμα της σοφίας είναι η διόραση. Αυτή είναι η εγγύτατη αιτία· εκεί ο καρπός της νοητικής ηρεμίας είναι η απελευθέρωση του νου μέσω της φθίσης της λαγνείας, ο καρπός της διόρασης είναι η απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της φθίσης της άγνοιας. Αυτή είναι η εγγύτατη αιτία.

Το δάσος είναι η εγγύτατη αιτία της θαμνώδους βλάστησης. Και τι είναι το δάσος; Και τι είναι η θαμνώδης βλάστηση; Δάσος ονομάζονται τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, η επιθυμία είναι η θαμνώδης βλάστηση. Αυτή είναι η εγγύτατη αιτία. Δάσος ονομάζεται η σύλληψη του σημαδιού «γυναίκα» ή «άνδρας». Θαμνώδης βλάστηση ονομάζεται η σύλληψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των διαφόρων μελών και εξαρτημάτων: «αχ το μάτι, αχ το αυτί, αχ η μύτη, αχ η γλώσσα, αχ το σώμα». Αυτή είναι η εγγύτατη αιτία. Δάσος ονομάζονται οι έξι εσωτερικές και εξωτερικές αισθητήριες βάσεις μη πλήρως κατανοημένες. Ο νοητικός δεσμός που εγείρεται εξαρτώμενος από αυτά τα δύο, αυτή είναι η θαμνώδης βλάστηση. Αυτή είναι η εγγύτατη αιτία. Δάσος ονομάζεται η υπολανθάνουσα τάση. Θαμνώδης βλάστηση ονομάζεται η προδιάθεση. Αυτή είναι η εγγύτατη αιτία. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «αφού κόψετε το δάσος και τη θαμνώδη βλάστηση». Αυτή είναι η επίθεση μέσω εγγύτατης αιτίας.

51. Εκεί ποια είναι η επίθεση μέσω συνωνυμίας; Με τη φθίση της λαγνείας η απελευθέρωση του νου είναι ο καρπός του ασκούμενου· με τη φθίση της άγνοιας η απελευθέρωση μέσω σοφίας είναι ο καρπός του πέραν της άσκησης. Αυτό είναι συνώνυμο. Με τη φθίση της λαγνείας η απελευθέρωση του νου είναι ο καρπός της μη-επιστροφής· με τη φθίση της άγνοιας η απελευθέρωση μέσω σοφίας είναι ο υπέρτατος καρπός, η Αξιότητα. Αυτό είναι συνώνυμο. Με τη φθίση της λαγνείας η απελευθέρωση του νου είναι η υπέρβαση του ηδονικού στοιχείου· με τη φθίση της άγνοιας η απελευθέρωση μέσω σοφίας είναι η υπέρβαση των τριών στοιχείων. Αυτό είναι συνώνυμο. Η ικανότητα της σοφίας, η δύναμη της σοφίας, η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία, το συνάθροισμα της σοφίας, ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας, η γνώση, η ορθή άποψη, η κρίση, η έρευνα, η ντροπή, η διόραση, η γνώση για τη Διδασκαλία, το όλον· αυτό είναι συνώνυμο. Αυτή είναι η επίθεση μέσω συνωνυμίας.

Εκεί ποια είναι η επίθεση μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης; Όπως είπε ο Ευλογημένος: «Γι' αυτό λοιπόν εσύ, μοναχέ, διαμένε παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο». «Ενεργητικός» σημαίνει η ικανότητα της ενεργητικότητας. «Με πλήρη επίγνωση» σημαίνει η ικανότητα της σοφίας. «Μνήμων» σημαίνει η ικανότητα της μνήμης. «Έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο» σημαίνει η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης. Έτσι σε αυτόν που διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Για ποιον λόγο; Επειδή οι τέσσερις ικανότητες έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό. Όταν οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης αναπτύσσονται, οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Όταν οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες αναπτύσσονται, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Όταν οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης αναπτύσσονται, οι πέντε πνευματικές ικανότητες φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Έτσι όλα. Για ποιον λόγο; Διότι όλα τα φαινόμενα που οδηγούν στη φώτιση, που ανήκουν στην πλευρά της φώτισης, έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό με το χαρακτηριστικό του οδηγείν στην απελευθέρωση· επειδή έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό, φτάνουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Αυτή είναι η επίθεση μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης.

Εκεί ποια είναι η επίθεση μέσω εγκατάλειψης; Διαμένοντας παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, εγκαταλείπει την ψευδαίσθηση «ωραίο στο μη ελκυστικό», και η φαγώσιμη τροφή του φτάνει στην πλήρη κατανόηση, και από την προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστίες γίνεται χωρίς προσκόλληση, και από τη νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής γίνεται αποδεσμευμένος, και από τον σωματικό κόμβο της πλεονεξίας αποσυνδέεται, και από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας γίνεται χωρίς νοητικές διαφθορές, και τη νοητική πλημμύρα της αισθησιακής ηδονής έχει διασχίσει, και από το αγκάθι της λαγνείας γίνεται χωρίς αγκάθι, και ο σταθμός συνείδησης που βασίζεται στην ύλη φτάνει στην πλήρη κατανόηση, και το πάθος του για το υλικό στοιχείο έχει εγκαταλειφθεί, και δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας.

Στα αισθήματα διαμένοντας παρατηρώντας τα αισθήματα, εγκαταλείπει την ψευδαίσθηση «ευτυχία στη δυστυχία», και η τροφή του, η επαφή, φτάνει στην πλήρη κατανόηση, και από την προσκόλληση στην ύπαρξη γίνεται χωρίς προσκόλληση, και από τη νοητική δέσμευση της ύπαρξης γίνεται αποδεσμευμένος, και από τον σωματικό κόμβο του θυμού αποσυνδέεται, και από τη νοητική διαφθορά της ύπαρξης γίνεται χωρίς νοητικές διαφθορές, και από τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης γίνεται αυτός που έχει διασχίσει, και από το βέλος του μίσους γίνεται χωρίς βέλος, και ο σταθμός συνείδησής του που βασίζεται στο αίσθημα φτάνει στην πλήρη κατανόηση, και στο στοιχείο του αισθήματος η λαγνεία του έχει εγκαταλειφθεί, και δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους.

Στη συνείδηση διαμένοντας παρατηρώντας τη συνείδηση, εγκαταλείπει την ψευδαίσθηση «μόνιμο στο παροδικό», και η τροφή του, η συνείδηση, φτάνει στην πλήρη κατανόηση, και από την προσκόλληση στις απόψεις γίνεται χωρίς προσκόλληση, και από τη νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης γίνεται αποδεσμευμένος, και από τον σωματικό κόμβο της αγκίστρωσης σε ηθικούς κανόνες

και αυστηρότητες αποσυνδέεται, και από τη νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης γίνεται χωρίς νοητικές διαφθορές, και από τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης γίνεται αυτός που έχει διασχίσει, και από το βέλος της αλαζονείας γίνεται χωρίς βέλος, και ο σταθμός συνείδησής του που βασίζεται στην αντίληψη φτάνει στην πλήρη κατανόηση, και στο στοιχείο της αντίληψης η λαγνεία του έχει εγκαταλειφθεί, και δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου.

Στα νοητικά φαινόμενα διαμένοντας παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, εγκαταλείπει την ψευδαίσθηση «εαυτός στον μη-εαυτό», και η τροφή του, η νοητική βούληση, φτάνει στην πλήρη κατανόηση, και από την προσκόλληση στη διδαχή για εαυτό γίνεται χωρίς προσκόλληση, και από τη νοητική δέσμευση της άγνοιας γίνεται αποδεσμευμένος, και από τον σωματικό κόμβο της δογματικής πεποίθησης ότι «μόνο αυτό είναι η αλήθεια» αποσυνδέεται, και από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας γίνεται χωρίς νοητικές διαφθορές, και από τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας γίνεται αυτός που έχει διασχίσει, και από το βέλος της αυταπάτης γίνεται χωρίς βέλος, και ο σταθμός συνείδησής του που βασίζεται στις δραστηριότητες φτάνει στην πλήρη κατανόηση, και στο στοιχείο των δραστηριοτήτων η λαγνεία του έχει εγκαταλειφθεί, και δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης. Αυτή είναι η επίθεση μέσω της εγκατάλειψης.

Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε -

«Όσα φαινόμενα είναι ρίζα κάποιου, και όσα διακηρύχθηκαν από τον σοφό ως έχοντα το ίδιο νόημα·
αυτά πρέπει να επιτεθούν, αυτή η μέθοδος είναι η επίθεση».

Αφοσιωμένη η μέθοδος της επίθεσης.

Και τέλος της ανάλυσης των μεθόδων.

1. Σύμπτωση της μεθόδου της διδαχής

52. «Δεκαέξι μέθοδοι πρώτα, από την παρατήρηση κατευθύνσεων αφού παρατηρήσει τις κατευθύνσεις·
αφού συνοψίσει με το άγκιστρο πράγματι, με τις τρεις μεθόδους ας εκθέσει την ομιλία».

Ειπώθηκε, η έκθεση αυτής που πρέπει να ιδωθεί; Στη σύμπτωση των μεθόδων. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου της διδαχής;

«Με απροστάτευτη συνείδηση, και καταστραμμένη από λανθασμένη άποψη·
κατανικημένη από νωθρότητα και υπνηλία, υποκύπτει στην εξουσία του Μάρα».

«Με απροστάτευτη συνείδηση» τι διδάσκει; Την αμέλεια, αυτή είναι η πορεία προς τον θάνατο. «Και καταστραμμένη από λανθασμένη άποψη» σημαίνει ότι καταστραμμένη από λανθασμένη άποψη ονομάζεται όταν βλέπει «μόνιμο στο παροδικό», αυτή είναι η ψευδαίσθηση. Αυτή όμως η ψευδαίσθηση ποιο έχει χαρακτηριστικό; Η ψευδαίσθηση έχει ως χαρακτηριστικό την αντίστροφη σύλληψη. Αυτή τι παραπλανά; Τρία φαινόμενα: την αντίληψη, τη συνείδηση και την άποψη. Αυτή που παραπλανά; Στα τέσσερα θεμέλια της ατομικής ύπαρξης· θεωρεί την ύλη

ως εαυτό, ή τον εαυτό ως έχοντα ύλη, ή την ύλη στον εαυτό, ή τον εαυτό στην ύλη. Έτσι το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... κ.λπ... τις δραστηριότητες... κ.λπ... θεωρεί τη συνείδηση ως εαυτό, ή τον εαυτό ως έχοντα συνείδηση, ή τη συνείδηση στον εαυτό, ή τον εαυτό στη συνείδηση.

Εκεί η ύλη είναι το πρώτο θεμέλιο της ψευδαίσθησης: «ωραίο στο μη ελκυστικό». Το αίσθημα είναι το δεύτερο θεμέλιο της ψευδαίσθησης: «ευτυχία στη δυστυχία». Η αντίληψη και οι δραστηριότητες είναι το τρίτο θεμέλιο της ψευδαίσθησης: «εαυτός στον μη-εαυτό». Η συνείδηση είναι το τέταρτο θεμέλιο της ψευδαίσθησης: «μόνιμο στο παροδικό». Δύο φαινόμενα είναι μολύνσεις της συνείδησης - η επιθυμία και η άγνοια. Η συνείδηση εμποδισμένη από την επιθυμία παραπλανάται από δύο ψευδαισθήσεις: «ωραίο στο μη ελκυστικό» και «ευτυχία στη δυστυχία». Η συνείδηση εμποδισμένη από την άποψη παραπλανάται από δύο ψευδαισθήσεις: «μόνιμο στο παροδικό» και «εαυτός στον μη-εαυτό».

Εκεί όποια είναι η ψευδαίσθηση της άποψης, αυτή θεωρεί την παρελθοντική ύλη ως εαυτό, το παρελθοντικό αίσθημα... κ.λπ... την παρελθοντική αντίληψη, τις παρελθοντικές δραστηριότητες... κ.λπ... θεωρεί την παρελθοντική συνείδηση ως εαυτό. Εκεί όποια είναι η ψευδαίσθηση της επιθυμίας, αυτή απολαμβάνει τη μέλλουσα ύλη, το μέλλον αίσθημα... κ.λπ... τη μέλλουσα αντίληψη, τις μέλλουσες δραστηριότητες, τη μέλλουσα συνείδηση απολαμβάνει. Δύο φαινόμενα είναι ακαθαρσίες της συνείδησης - η επιθυμία και η άγνοια. Η συνείδηση που εξαγνίζεται από αυτές εξαγνίζεται. Αυτών που έχουν το νοητικό εμπόδιο της άγνοιας και τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας, η αρχή δεν είναι εμφανής καθώς μεταναστεύουν και περιπλανώνται, τότε στην κόλαση, τότε στο ζωικό βασίλειο, τότε στη σφαίρα των φαντασμάτων, τότε στην κατηγορία των τιτάνων, τότε στους θεούς, τότε στους ανθρώπους.

Κατανικημένο από νωθρότητα και υπνηλία: Νωθρότητα ονομάζεται η ακαμψία και η αδυναμία εργασίας της συνείδησης· υπνηλία ονομάζεται η νωθρότητα του σώματος. Υποκύπτει στην εξουσία του Μάρα: υποκύπτει στην εξουσία του Μάρα των νοητικών μολύνσεων και του Μάρα των όντων, διότι αυτός είναι εμποδισμένος και στραμμένος προς την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Αυτές οι δύο αλήθειες διδάχθηκαν από τον Ευλογημένο: ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση. Ο Ευλογημένος διδάσκει τη Διδασκαλία για την πλήρη κατανόηση και την εγκατάλειψη αυτών, για την πλήρη κατανόηση του υπαρξιακού πόνου και για την εγκατάλειψη της προέλευσης. Με ό,τι κατανοεί πλήρως και με ό,τι εγκαταλείπει, αυτή είναι η οδός. Η εγκατάλειψη της επιθυμίας και της άγνοιας, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες. Γι' αυτό ο Ευλογημένος είπε: «Με απροστάτευτη συνείδηση». Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακασάγιανα είπε: «Απόλαυση και κίνδυνος».

Αφοσιωμένη η σύμπτωση της μεθόδου της διδασκαλίας.

2. Σύμπτωση της μεθόδου της διερεύνησης

53. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου της διερεύνησης; Εκεί η επιθυμία είναι διπλή, και καλή και φαύλη. Η φαύλη οδηγεί στην περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων, η καλή οδηγεί στη μη-συσσώρευση, η επιθυμία εγκατάλειψης. Και η αλαζονεία είναι διπλή, και καλή και φαύλη. Όποια αλαζονεία σε εξάρτηση από την οποία εγκαταλείπει την αλαζονεία, αυτή η αλαζονεία είναι καλή. Αλλά όποια

αλαζονεία γεννά υπαρξιακό πόνο, αυτή η αλαζονεία είναι φαύλη. Εκεί όποια δυσαρέσκεια βασίζεται στην απάρνηση, «πότε άραγε εγώ θα πραγματοποιήσω εκείνο το επίπεδο, έχοντας επιτύχει, θα διαμένω, το οποίο γαλήνιο επίπεδο οι ευγενείς πραγματοποιώντας, έχοντας επιτύχει, διαμένουν», σε αυτόν εγείρεται λαχτάρα, με συνθήκη τη λαχτάρα δυσαρέσκεια· αυτή η επιθυμία είναι καλή, με τη φθίση της λαγνείας η απελευθέρωση του νου, με εκείνο ως αντικείμενο η καλή, με τη φθίση της άγνοιας η απελευθέρωση μέσω σοφίας.

Ποια είναι η διερεύνηση αυτής; Οι οκτώ παράγοντες της οδού: ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτός πού πρέπει να ιδωθεί; Στην τελειότητα της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης. Διότι στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση αναπτύσσει τη συνείδηση προικισμένη με οκτώ παράγοντες, αγνή, λαμπερή, χωρίς νοητική κηλίδα, με εξαφανισμένες ακαθαρσίες, μαλακή, εύπλαστη, σταθερή, έχοντας φτάσει στην αδιαταραξία. Αυτός εκεί επιτυγχάνει οκτώ είδη, έξι άμεσες γνώσεις και δύο διακρίσεις· αυτή η συνείδηση επειδή είναι αγνή, γι' αυτό είναι λαμπερή, επειδή είναι λαμπερή, γι' αυτό είναι χωρίς νοητική κηλίδα, επειδή είναι χωρίς νοητική κηλίδα, γι' αυτό είναι με εξαφανισμένες ακαθαρσίες, επειδή είναι με εξαφανισμένες ακαθαρσίες, γι' αυτό είναι μαλακή, επειδή είναι μαλακή, γι' αυτό είναι εύπλαστη, επειδή είναι εύπλαστη, γι' αυτό είναι σταθερή, επειδή είναι σταθερή, γι' αυτό έχει φτάσει στην αδιαταραξία. Εκεί οι νοητικές κηλίδες και οι ακαθαρσίες, και τα δύο αυτά είναι η πλευρά της επιθυμίας. Και η κίνηση και η αστάθεια της συνείδησης, αυτή είναι η πλευρά της λανθασμένης άποψης.

Τέσσερις ικανότητες - η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και η ικανότητα ευαρέσκειας - καταπαύουν στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση· σε αυτόν η ικανότητα αταραξίας παραμένει. Αυτός στρέφει την προσοχή του στην ανώτερη διαλογιστική επίτευξη ως γαλήνια· σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του στην ανώτερη διαλογιστική επίτευξη ως γαλήνια, στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση η χονδροειδής αντίληψη σταθεροποιείται και η δυσαρέσκεια και η αντίληψη της αποστροφής· αυτός με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος «άπειρος είναι ο χώρος», έχοντας πραγματοποιήσει τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Η σταθερή απόφαση της άμεσης γνώσης είναι η αντίληψη της υλικής μορφής, η διασπορά είναι η αντίληψη της ποικιλομορφίας, υπερβαίνει, και η αντίληψη της αποστροφής του εξαφανίζεται· έτσι η αυτοσυγκέντρωση, σε αυτόν τον αυτοσυγκεντρωμένο το φως εξαφανίζεται και η όραση των υλικών φαινομένων· αυτή η αυτοσυγκέντρωση προικισμένη με έξι παράγοντες πρέπει να ανασκοπηθεί. Ο νους μου είναι συνοδευόμενος από μη πλεονεξία σε ολόκληρο τον κόσμο, η συνείδησή μου είναι αδιάφθορη προς όλα τα όντα, η ενεργητικότητά μου είναι ξεκινημένη και τεταμένη, το σώμα μου είναι γαλήνιο χωρίς ταραχή, η συνείδησή μου είναι αυτοσυγκεντρωμένη χωρίς διάσπαση, η μνήμη μου είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη· εκεί και ο νους συνοδευόμενος από μη πλεονεξία σε ολόκληρο τον κόσμο και η αδιάφθορη συνείδηση προς όλα τα όντα και η ξεκινημένη ενεργητικότητα τεταμένη και η αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση χωρίς διάσπαση, αυτή είναι η νοητική ηρεμία. Το γαλήνιο σώμα χωρίς ταραχή, αυτό είναι το συμπλήρωμα της αυτοσυγκέντρωσης. Η εφαρμοσμένη μνήμη χωρίς λήθη, αυτή είναι η διόραση.

54. Αυτή η αυτοσυγκέντρωση πρέπει να γίνει κατανοητή με πέντε τρόπους. «Αυτή η αυτοσυγκέντρωση είναι ευχάριστη στο παρόν», έτσι γι' αυτόν η γνώση και η ενόραση είναι ατομικά παρούσα· «αυτή η αυτοσυγκέντρωση έχει ευχάριστο επακόλουθο στο μέλλον», έτσι γι' αυτόν η γνώση και η ενόραση είναι ατομικά παρούσα· «αυτή η αυτοσυγκέντρωση είναι ευγενής και πνευματική», έτσι γι' αυτόν η γνώση και η ενόραση είναι ατομικά παρούσα· «αυτή η αυτοσυγκέντρωση δεν ασκείται από κατώτερα άτομα», έτσι γι' αυτόν η γνώση και η ενόραση είναι ατομικά παρούσα· «αυτή η αυτοσυγκέντρωση είναι γαλήνια και εξάισια και αποκτημένη μέσω της καταπράυνσης και επιτευχθείσα μέσω της ενότητας του νου και δεν επιτυγχάνεται μέσω καταστολής και αποτροπής με προσπάθεια», έτσι γι' αυτόν η γνώση και η ενόραση είναι ατομικά παρούσα. «Εισέρχομαι λοιπόν σε αυτή την αυτοσυγκέντρωση μνήμων και εξέρχομαι μνήμων», έτσι γι' αυτόν η γνώση και η ενόραση είναι ατομικά παρούσα. Εκεί και η αυτοσυγκέντρωση που είναι ευχάριστη στο παρόν και η αυτοσυγκέντρωση που έχει ευχάριστο επακόλουθο στο μέλλον, αυτή είναι η νοητική ηρεμία. Και η αυτοσυγκέντρωση που είναι ευγενής και πνευματική, και η αυτοσυγκέντρωση που δεν ασκείται από κατώτερα άτομα, και η αυτοσυγκέντρωση που είναι γαλήνια και εξάισια και αποκτημένη μέσω της καταπράυνσης και επιτευχθείσα μέσω της ενότητας του νου και δεν επιτυγχάνεται μέσω καταστολής και αποτροπής με προσπάθεια, και ότι εγώ εισέρχομαι λοιπόν σε αυτή την αυτοσυγκέντρωση μνήμων και εξέρχομαι μνήμων, αυτή είναι η διόραση.

Αυτή η αυτοσυγκέντρωση πρέπει να γίνει κατανοητή με πέντε τρόπους: η διάχυση της χαράς, η διάχυση της ευτυχίας, η διάχυση του νου, η διάχυση του φωτός, το σημάδι της ανασκόπησης. Εκεί και η διάχυση της χαράς και η διάχυση της ευτυχίας και η διάχυση του νου, αυτή είναι η νοητική ηρεμία. Και η διάχυση του φωτός και το σημάδι της ανασκόπησης. Αυτή είναι η διόραση.

55. Δέκα επίπεδα κυκλικών διαλογιστικών αντικειμένων: το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του ύδατος, το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της φωτιάς, το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του αέρα, το μπλε κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο, το κίτρινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο, το κόκκινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο, το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο, το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του χώρου, το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της συνείδησης. Εκεί και το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης και το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του ύδατος, έτσι όλα, και το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο. Αυτά τα οκτώ κυκλικά διαλογιστικά αντικείμενα είναι νοητική ηρεμία. Και το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του χώρου και το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της συνείδησης, αυτή είναι η διόραση. Έτσι ολόκληρη η ευγενής οδός, με όποιον τρόπο δηλώθηκε, με εκείνον τον ηρεμιστικό και διορατικό διαλογισμό πρέπει να συνδεθεί. Αυτά περιλαμβάνονται σε τρία φαινόμενα: στην παροδικότητα, στη δυστυχία, στον μη-εαυτό. Αυτός αναπτύσσοντας τον ηρεμιστικό και διορατικό διαλογισμό αναπτύσσει τις τρεις πύλες προς την απολύτρωση. Αναπτύσσοντας τις τρεις πύλες προς την απολύτρωση αναπτύσσει τα τρία συναθροίσματα. Αναπτύσσοντας τα τρία συναθροίσματα αναπτύσσει την ευγενή οκταμελή οδό.

Το άτομο με ιδιοσυγκρασία λαγνείας αναχωρεί μέσω της πύλης προς την απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά, εξασκούμενο στην εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση, εγκαταλείποντας την απληστία τη φαύλη ρίζα, μη προσεγγίζοντας την

επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο, κατανοώντας πλήρως το ευχάριστο αίσθημα, αποπλύνοντας τον ρύπο της λαγνείας, αποτινάσσοντας τη σκόνη της λαγνείας, εμώντας το δηλητήριο της λαγνείας, σβήνοντας τη φωτιά της λαγνείας, ξεριζώνοντας το αγκάθι της λαγνείας, ξεμπλέκοντας το μπλέξιμο της λαγνείας. Το άτομο με ιδιοσυγκρασία μίσους αναχωρεί μέσω της πύλης προς την απολύτρωση χωρίς πόθο, εξασκούμενο στην εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή, εγκαταλείποντας το μίσος τη φαύλη ρίζα, μη προσεγγίζοντας την επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο, κατανοώντας πλήρως το δυσάρεστο αίσθημα, αποπλύνοντας τον ρύπο του μίσους, αποτινάσσοντας τη σκόνη του μίσους, εμώντας το δηλητήριο του μίσους, σβήνοντας τη φωτιά του μίσους, ξεριζώνοντας το αγκάθι του μίσους, ξεμπλέκοντας το μπλέξιμο του μίσους. Το άτομο με ιδιοσυγκρασία αυταπάτης αναχωρεί μέσω της πύλης προς την απολύτρωση μέσω της κενότητας, εξασκούμενο στην εξάσκηση στην ανώτερη σοφία, εγκαταλείποντας την αυταπάτη τη φαύλη ρίζα, μη προσεγγίζοντας την επαφή που βιώνεται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, κατανοώντας πλήρως το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα, αποπλύνοντας τον ρύπο της αυταπάτης, αποτινάσσοντας τη σκόνη της αυταπάτης, εμώντας το δηλητήριο της αυταπάτης, σβήνοντας τη φωτιά της αυταπάτης, ξεριζώνοντας το αγκάθι της αυταπάτης, ξεμπλέκοντας το μπλέξιμο της αυταπάτης.

Εκεί η πύλη προς την απολύτρωση μέσω της κενότητας είναι το συνάθροισμα της σοφίας, η πύλη προς την απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά είναι το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης, η πύλη προς την απολύτρωση χωρίς πόθο είναι το συνάθροισμα της ηθικής. Αυτός αναπτύσσοντας τις τρεις πύλες προς την απολύτρωση αναπτύσσει τα τρία συναθροίσματα, αναπτύσσοντας τα τρία συναθροίσματα αναπτύσσει την ευγενή οκταμελή οδό. Εκεί και η ορθή ομιλία και η ορθή πράξη και ο ορθός βιοπορισμός, αυτό είναι το συνάθροισμα της ηθικής· και η ορθή προσπάθεια και η ορθή μνήμη και η ορθή αυτοσυγκέντρωση, αυτό είναι το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης· και η ορθή άποψη και ο ορθός λογισμός, αυτό είναι το συνάθροισμα της σοφίας.

Εκεί το συνάθροισμα της ηθικής και το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης είναι νοητική ηρεμία, το συνάθροισμα της σοφίας είναι διόραση. Αυτός που αναπτύσσει τον ηρεμιστικό και διορατικό διαλογισμό, σε αυτόν δύο παράγοντες του γίνεσθαι πηγάζουν στη διαλογιστική ανάπτυξη: το σώμα και η συνείδηση· η πρακτική που οδηγεί στην παύση του γίνεσθαι έχει δύο βήματα: την ηθική και την αυτοσυγκέντρωση. Αυτός γίνεται μοναχός με αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη ηθική, αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένη σοφία. Όταν το σώμα αναπτύσσεται, δύο φαινόμενα πηγάζουν στη διαλογιστική ανάπτυξη: η ορθή πράξη και η ορθή προσπάθεια· όταν η ηθική αναπτύσσεται, δύο φαινόμενα πηγάζουν στη διαλογιστική ανάπτυξη: η ορθή ομιλία και ο ορθός βιοπορισμός· όταν η συνείδηση αναπτύσσεται, δύο φαινόμενα πηγάζουν στη διαλογιστική ανάπτυξη: η ορθή μνήμη και η ορθή αυτοσυγκέντρωση· όταν η σοφία αναπτύσσεται, δύο φαινόμενα πηγάζουν στη διαλογιστική ανάπτυξη: η ορθή άποψη και ο ορθός λογισμός.

Εκεί και η ορθή πράξη και η ορθή προσπάθεια μπορεί να είναι σωματικές ή νοητικές· εκεί ό,τι περιλαμβάνεται στο σώμα, αυτό όταν το σώμα αναπτύσσεται πηγάζει στη διαλογιστική ανάπτυξη· ό,τι περιλαμβάνεται στη συνείδηση, αυτό όταν η συνείδηση αναπτύσσεται πηγάζει στη διαλογιστική ανάπτυξη. Αυτός αναπτύσσοντας τον ηρεμιστικό και διορατικό διαλογισμό πηγάζει σε πενταπλό επίτευγμα: υπάρχει ταχύ

επίτευγμα, υπάρχει επίτευγμα απελευθέρωσης, υπάρχει μεγάλο επίτευγμα, υπάρχει εκτεταμένο επίτευγμα, υπάρχει πλήρες επίτευγμα. Εκεί με τη νοητική ηρεμία υπάρχει ταχύ επίτευγμα και μεγάλο επίτευγμα και εκτεταμένο επίτευγμα· με τη διόραση υπάρχει επίτευγμα απελευθέρωσης και πλήρες επίτευγμα.

56. Εκεί αυτός που διδάσκει, ο Διδάσκαλος προικισμένος με τις δέκα δυνάμεις, δεν εξαπατά τους μαθητές με τη νουθεσία. Αυτός με τριπλό τρόπο «κάντε αυτό, με αυτή τη μέθοδο κάντε, αυτό για εσάς που το κάνετε θα είναι προς ευημερία και ευτυχία», αυτός έτσι νουθετημένος, έτσι καθοδηγημένος, έτσι κάνοντας, έτσι ακολουθώντας, δεν θα φτάσει σε εκείνο το επίπεδο - αυτό είναι αδύνατον. Αυτός έτσι νουθετημένος, έτσι καθοδηγημένος, μη ολοκληρώνοντας το συνάθροισμα της ηθικής, δεν θα φτάσει σε εκείνο το επίπεδο - αυτό είναι αδύνατον. Αυτός έτσι νουθετημένος, έτσι καθοδηγημένος, ολοκληρώνοντας το συνάθροισμα της ηθικής, θα φτάσει σε εκείνο το επίπεδο - αυτό είναι δυνατόν.

Εσύ που είσαι πλήρως αυτοφωτισμένος, μνήμων, αυτά τα φαινόμενα δεν έχουν κατανοηθεί πλήρως - αυτό είναι αδύνατον. Εσύ που έχεις εξαλείψει όλες τις νοητικές διαφθορές, μνήμων, αυτές οι νοητικές διαφθορές δεν έχουν εξαλειφθεί - αυτό είναι αδύνατον. Η Διδασκαλία που διδάχθηκε για τον σκοπό της οποίας, δεν οδηγεί αυτόν που την ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου - αυτό είναι αδύνατον. Ο μαθητής σου που ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκεί σωστά, που ακολουθεί τη συμφωνούσα διδασκαλία, αυτός δεν θα πραγματοποιήσει από το προηγούμενο στο επόμενο εξαίρετο επίτευγμα διάκρισης - αυτό είναι αδύνατον.

Όσα φαινόμενα είναι παρεμποδίσεις, αυτά για αυτόν που τα επιδίδεται δεν είναι ικανά να παρεμποδίσουν - αυτό είναι αδύνατον. Όσα φαινόμενα δεν οδηγούν στην απελευθέρωση, αυτά οδηγούν αυτόν που τα ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου - αυτό είναι αδύνατον. Όσα φαινόμενα οδηγούν στην απελευθέρωση, αυτά οδηγούν αυτόν που τα ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου - αυτό είναι δυνατόν. Ο μαθητής σου με υπόλειμμα προσκόλλησης δεν θα φτάσει στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης - αυτό είναι αδύνατον.

Ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη θα αφαιρέσει τη ζωή της μητέρας του, θα την καταστρέψει καλά με τα χέρια ή τα πόδια - αυτό είναι αδύνατον· ένας κοινός άνθρωπος θα αφαιρέσει τη ζωή της μητέρας του, θα την καταστρέψει καλά με τα χέρια ή τα πόδια - αυτό είναι δυνατόν. Έτσι τον πατέρα, τον Άξιο, τον μοναχό. Ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη θα διασπάσει την Κοινότητα ή θα δημιουργήσει διαφωνία στην Κοινότητα - αυτό είναι αδύνατον· ένας κοινός άνθρωπος θα διασπάσει την Κοινότητα ή θα δημιουργήσει διαφωνία στην Κοινότητα - αυτό είναι δυνατόν· ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη με κακόβουλο νου θα προκαλέσει αιματοχυσία στον Τατχάγκατα, ή με κακόβουλο νου θα καταστρέψει τη στούπα του Τατχάγκατα που έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα - αυτό είναι αδύνατον. Ένας κοινός άνθρωπος με κακόβουλο νου θα προκαλέσει αιματοχυσία στον Τατχάγκατα, ή με κακόβουλο νου θα καταστρέψει τη στούπα του Τατχάγκατα που έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα - αυτό είναι δυνατόν. Ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη θα υποδείξει άλλον Διδάσκαλο ακόμα και για λόγους ζωής - αυτό είναι αδύνατον· ένας κοινός άνθρωπος θα υποδείξει άλλον Διδάσκαλο - αυτό είναι δυνατόν. Ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη θα αναζητήσει έξω από εδώ άλλον άξιο προσφορών - αυτό είναι αδύνατον· ένας κοινός άνθρωπος θα αναζητήσει έξω από εδώ άλλον άξιο προσφορών - αυτό είναι

δυνατόν· ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη θα πιστέψει στον εξαγνισμό μέσω περιέργων ευλογιών - αυτό είναι αδύνατον. Ένας κοινός άνθρωπος θα πιστέψει στον εξαγνισμό μέσω περιέργων ευλογιών - αυτό είναι δυνατόν.

57. Μια γυναίκα να είναι βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης - αυτό είναι αδύνατον· ένας άνδρας να είναι βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης - αυτό είναι δυνατόν· μια γυναίκα να είναι ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών - αυτό είναι αδύνατον· ένας άνδρας να είναι ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών - αυτό είναι δυνατόν· μια γυναίκα να είναι ο Μάρα ο Κακός - αυτό είναι αδύνατον· ένας άνδρας να είναι ο Μάρα ο Κακός - αυτό είναι δυνατόν· μια γυναίκα να είναι ο Μέγας Βράχμα - αυτό είναι αδύνατον· ένας άνδρας να είναι ο Μέγας Βράχμα - αυτό είναι δυνατόν· μια γυναίκα να είναι Τατχάγκατα, Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος - αυτό είναι αδύνατον· ένας άνδρας να είναι Τατχάγκατα, Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος - αυτό είναι δυνατόν.

Δύο Τατχάγκατα, Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι να εγερθούν ταυτόχρονα, ούτε πριν ούτε μετά, σε ένα κοσμικό σύστημα ή να διδάξουν τη Διδασκαλία - αυτό είναι αδύνατον· μόνο ένας Τατχάγκατα, Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος θα εγερθεί σε ένα κοσμικό σύστημα ή θα διδάξει τη Διδασκαλία - αυτό είναι δυνατόν.

Των τριών κακών συμπεριφορών το επακόλουθο θα είναι επιθυμητό, αγαπητό, φίλτατο, ευχάριστο - αυτό είναι αδύνατον· των τριών κακών συμπεριφορών το επακόλουθο θα είναι ανεπιθύμητο, μη αγαπητό, μη φίλτατο, δυσάρεστο - αυτό είναι δυνατόν. Των τριών καλών συμπεριφορών το επακόλουθο θα είναι ανεπιθύμητο, μη αγαπητό, μη φίλτατο, δυσάρεστο - αυτό είναι αδύνατον· των τριών καλών συμπεριφορών το επακόλουθο θα είναι επιθυμητό, αγαπητό, φίλτατο, ευχάριστο - αυτό είναι δυνατόν.

Κάποιος ασκητής ή βραχμάνος που είναι απατεώνας, κόλακας, μάντης, έχοντας θέσει ως πρόδρομο την απάτη, την κολακεία και τη μαντεία, χωρίς να εγκαταλείψει τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, διαμένοντας χωρίς εφαρμοσμένη μνήμη στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, χωρίς να αναπτύξει τους επτά παράγοντες της φώτισης, θα αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση - αυτό είναι αδύνατον· κάποιος ασκητής ή βραχμάνος που έχει απαλλαγεί από όλα τα ελαττώματα, έχοντας εγκαταλείψει τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, διαμένοντας με εφαρμοσμένη μνήμη στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, αφού αναπτύξει τους επτά παράγοντες της φώτισης, θα αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση - αυτό είναι δυνατόν. Η γνώση εδώ ως προς την αιτία, ως προς τη συνθήκη, απεριόριστα, αυτή ονομάζεται γνώση του δυνατού και του αδύνατου, η πρώτη δύναμη του Τατχάγκατα.

Έτσι όσα ανήκουν στο δυνατόν και το αδύνατον, όλα είναι υποκείμενα σε καταστροφή, έχοντα τη φύση της παρακμής, υποκείμενα στη φθίση, έχοντα τη φύση της παύσης· κάποια πηγαίνουν στον ουράνιο κόσμο, κάποια πηγαίνουν στον κόσμο της αθλιότητας, κάποια πηγαίνουν στο Νιμπάνα· έτσι ο Ευλογημένος είπε -

58. Όλα τα όντα θα πεθάνουν, διότι η ζωή έχει τον θάνατο ως τέλος· θα πάνε σύμφωνα με τις πράξεις τους, δεχόμενα τον καρπό των αξιέπαινων και κακόβουλων πράξεων· αυτοί με κακόβουλες πράξεις στην κόλαση, αυτοί με αξιέπαινες πράξεις σε καλό προορισμό·

και άλλοι αφού αναπτύξουν την οδό, επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα χωρίς νοητικές διαφθορές.

«Όλα τα όντα»: οι ευγενείς και οι μη ευγενείς, οι περιλαμβανόμενοι στην ταυτότητα και αυτοί που έχουν υπερβεί την ταυτότητα. «Θα πεθάνουν»: με δύο είδη θανάτου, με τον αργό θάνατο και με τον μη αργό θάνατο· για τους περιλαμβανόμενους στην ταυτότητα ο μη αργός θάνατος, για αυτούς που έχουν υπερβεί την ταυτότητα ο αργός θάνατος. «Διότι η ζωή έχει τον θάνατο ως τέλος»: με την εξάλειψη της ζωτικότητας, με την παύση των ικανοτήτων, το τέλος της ζωής είναι το τέλος του θανάτου. «Θα πάνε σύμφωνα με τις πράξεις τους»: η ιδιοκτησία των πράξεων. «Δεχόμενα τον καρπό των αξιέπαινων και κακόβουλων πράξεων»: η άμεση εμπειρία του καρπού των πράξεων και ο μη αποχωρισμός.

«Αυτοί με κακόβουλες πράξεις στην κόλαση»: οι αξιόμεμπτες δραστηριότητες. «Αυτοί με αξιέπαινες πράξεις σε καλό προορισμό»: οι αξιέπαινες δραστηριότητες θα πάνε σε καλό προορισμό. «Και άλλοι αφού αναπτύξουν την οδό, επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα χωρίς νοητικές διαφθορές»: η υπέρβαση όλων των δραστηριοτήτων. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος - «Όλα... κ.λπ... χωρίς νοητικές διαφθορές».

«Όλα τα όντα θα πεθάνουν, διότι η ζωή έχει τον θάνατο ως τέλος. Θα πάνε σύμφωνα με τις πράξεις τους, δεχόμενα τον καρπό των αξιέπαινων και κακόβουλων πράξεων. Αυτοί με κακόβουλες πράξεις στην κόλαση»: η σκληρή και η καυστική πρακτική. «Και άλλοι αφού αναπτύξουν την οδό, επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα χωρίς νοητικές διαφθορές»: η μέση πρακτική. «Όλα τα όντα θα πεθάνουν, διότι η ζωή έχει τον θάνατο ως τέλος, θα πάνε σύμφωνα με τις πράξεις τους, δεχόμενα τον καρπό των αξιέπαινων και κακόβουλων πράξεων, αυτοί με κακόβουλες πράξεις στην κόλαση»: αυτή είναι η μόλυνση. Έτσι γεννά την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων. «Όλα τα όντα θα πεθάνουν... κ.λπ... αυτοί με κακόβουλες πράξεις στην κόλαση»: αυτοί είναι οι τρεις κύκλοι - ο κύκλος του υπαρξιακού πόνου, ο κύκλος της πράξης, ο κύκλος της νοητικής μόλυνσης. «Και άλλοι αφού αναπτύξουν την οδό, επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα χωρίς νοητικές διαφθορές»: το τέλος των τριών κύκλων. «Όλα τα όντα θα πεθάνουν... κ.λπ... αυτοί με κακόβουλες πράξεις στην κόλαση»: ο κίνδυνος· «αυτοί με αξιέπαινες πράξεις σε καλό προορισμό»: η απόλαυση· «και άλλοι αφού αναπτύξουν την οδό, επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα χωρίς νοητικές διαφθορές»: η διαφυγή. «Όλα τα όντα θα πεθάνουν... κ.λπ... αυτοί με κακόβουλες πράξεις στην κόλαση»: η αιτία και ο καρπός· τα πέντε συναθροίσματα είναι ο καρπός, η επιθυμία είναι η αιτία· «και άλλοι αφού αναπτύξουν την οδό, επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα χωρίς νοητικές διαφθορές»: η οδός και ο καρπός. «Όλα τα όντα θα πεθάνουν, διότι η ζωή έχει τον θάνατο ως τέλος. Θα πάνε σύμφωνα με τις πράξεις τους, δεχόμενα τον καρπό των αξιέπαινων και κακόβουλων πράξεων, αυτοί με κακόβουλες πράξεις στην κόλαση»: αυτή είναι η μόλυνση· αυτή η μόλυνση είναι τριών ειδών: η μόλυνση της επιθυμίας, η μόλυνση της λανθασμένης άποψης, η μόλυνση της κακής συμπεριφοράς.

59. Εκεί η μόλυνση της επιθυμίας πρέπει να αναλυθεί με τις τρεις επιθυμίες -την ηδονική επιθυμία, την επιθυμία για ύπαρξη, την επιθυμία για μη ύπαρξη. Ή επίσης, με όποιο θέμα είναι αγκιστρωμένος, με εκείνο ακριβώς πρέπει να αναλυθεί· η ανάπτυξη αυτής είναι οι περιπλανήσεις του διχτυού των τριάντα έξι επιθυμιών. Εκεί η μόλυνση της λανθασμένης άποψης πρέπει να αναλυθεί με την εκμηδένιση και την αιωνιότητα, ή επίσης, με όποιο θέμα εμμένει με τη δύναμη της λανθασμένης άποψης, «μόνο αυτό

είναι αλήθεια και οτιδήποτε άλλο είναι μάταιο», με εκείνο ακριβώς πρέπει να αναλυθεί· η ανάπτυξη αυτής είναι οι εξήντα δύο λανθασμένες απόψεις. Εκεί η μόλυνση της κακής συμπεριφοράς πρέπει να αναλυθεί με τη βούληση και τον νοητικό παράγοντα της πράξης, με τις τρεις κακές συμπεριφορές - την κακή σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά· η ανάπτυξη αυτής είναι οι δέκα φαύλες πορείες πράξεων. «Και άλλοι αφού αναπτύξουν την οδό, επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα χωρίς νοητικές διαφθορές»: αυτή είναι η κάθαρση.

Αυτή η κάθαρση είναι τριών ειδών· η μόλυνση της επιθυμίας εξαγνίζεται με τη νοητική ηρεμία, αυτή η νοητική ηρεμία είναι το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης· η μόλυνση της λανθασμένης άποψης εξαγνίζεται με τη διόραση, αυτή η διόραση είναι το συνάθροισμα της σοφίας· η μόλυνση της κακής συμπεριφοράς εξαγνίζεται με την καλή συμπεριφορά, αυτή η καλή συμπεριφορά είναι το συνάθροισμα της ηθικής.

«Όλα τα όντα θα πεθάνουν, διότι η ζωή έχει τον θάνατο ως τέλος, θα πάνε σύμφωνα με τις πράξεις τους, δεχόμενα τον καρπό των αξιέπαινων και κακόβουλων πράξεων, αυτοί με κακόβουλες πράξεις στην κόλαση»: η πρακτική των αξιόμειπτων πράξεων· «αυτοί με αξιέπαινες πράξεις σε καλό προορισμό»: η πρακτική των αξιέπαινων πράξεων· «και άλλοι αφού αναπτύξουν την οδό, επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα χωρίς νοητικές διαφθορές»: η πρακτική της υπέρβασης των αξιέπαινων και κακόβουλων πράξεων· εκεί και η πρακτική των αξιέπαινων πράξεων και η πρακτική των αξιόμειπτων πράξεων, αυτή είναι μία πρακτική που οδηγεί σε κάθε προορισμό, μία στους κόσμους της αθλιότητας, μία στους θεούς· και η πρακτική της υπέρβασης των αξιέπαινων και κακόβουλων πράξεων, αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί εκεί ακριβώς.

Τρεις κατηγορίες - η κατηγορία με οριστική πορεία της λανθασμένης οδού, η κατηγορία με οριστική πορεία της ορθής οδού, η ακαθόριστη κατηγορία· εκεί και η κατηγορία με οριστική πορεία της λανθασμένης οδού και η κατηγορία με οριστική πορεία της ορθής οδού, μία πρακτική που οδηγεί εκεί ακριβώς· εκεί η ακαθόριστη κατηγορία, αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί σε κάθε προορισμό. Για ποιον λόγο; Λαμβάνοντας τη συνθήκη θα επαναγεννιόταν στην κόλαση, λαμβάνοντας τη συνθήκη θα επαναγεννιόταν στο ζωικό βασίλειο, λαμβάνοντας τη συνθήκη θα επαναγεννιόταν στη σφαίρα των φαντασμάτων, λαμβάνοντας τη συνθήκη θα επαναγεννιόταν στους τιτάνες, λαμβάνοντας τη συνθήκη θα επαναγεννιόταν στους θεούς, λαμβάνοντας τη συνθήκη θα επαναγεννιόταν στους ανθρώπους, λαμβάνοντας τη συνθήκη θα επιτύγχανε το τελικό Νιμπάνα· για αυτό το λόγο αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί σε κάθε προορισμό· η γνώση εδώ ως προς την αιτία, ως προς τη συνθήκη, απεριόριστα, αυτή ονομάζεται γνώση της πρακτικής που οδηγεί σε κάθε προορισμό, η δεύτερη δύναμη του Τατχάγκατα.

Έτσι η πρακτική που οδηγεί σε κάθε προορισμό είναι ο κόσμος με πολλά στοιχεία· η πρακτική που οδηγεί εκεί ακριβώς είναι ο κόσμος με διάφορα στοιχεία. Εκεί ποιος είναι ο κόσμος με πολλά στοιχεία; Στοιχείο του ματιού, υλικό στοιχείο, στοιχείο της οφθαλμικής συνείδησης· στοιχείο του αυτιού, στοιχείο του ήχου, στοιχείο της ωτικής συνείδησης· στοιχείο της μύτης, στοιχείο της οσμής, στοιχείο ρινικής συνείδησης· στοιχείο της γλώσσας, στοιχείο της γεύσης, στοιχείο γλωσσικής συνείδησης· στοιχείο του σώματος, στοιχείο της αφής, στοιχείο σωματικής

συνείδησης· στοιχείο του νου, στοιχείο των φαινομένων, στοιχείο της νοητικής συνείδησης· το στερεό στοιχείο, το υγρό στοιχείο, το θερμό στοιχείο, το στοιχείο του αέρα, το στοιχείο του χώρου, το στοιχείο της συνείδησης· ηδονικό στοιχείο, στοιχείο του θυμού, στοιχείο της βίας· στοιχείο της απάρνησης, στοιχείο μη θυμού, στοιχείο της μη βίας· στοιχείο του πόνου, στοιχείο δυσαρέσκειας, στοιχείο της άγνοιας· στοιχείο της ευχαρίστησης, στοιχείο της ευαρέσκειας, στοιχείο αταραξίας· στοιχείο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας, στοιχείο της άυλης σφαίρας, στοιχείο της παύσης, στοιχείο των δραστηριοτήτων, το στοιχείο του Νιμπάνα· αυτός είναι ο κόσμος με πολλά στοιχεία.

Εκεί ποιος είναι ο κόσμος με διάφορα στοιχεία; Διαφορετικό το στοιχείο του ματιού, διαφορετικό το υλικό στοιχείο, διαφορετικό το στοιχείο της οφθαλμικής συνείδησης. Έτσι όλα. Διαφορετικό το στοιχείο του Νιμπάνα. Η γνώση εδώ ως προς την αιτία, ως προς τη συνθήκη, απεριορίστα, αυτή ονομάζεται γνώση των πολλών στοιχείων και των διάφορων στοιχείων, η τρίτη δύναμη του Τατχάγκατα.

60. Έτσι σε αυτόν τον κόσμο με πολλά στοιχεία και διάφορα στοιχεία, σε οποιοδήποτε στοιχείο τα όντα αποφασίζουν, σε εκείνο ακριβώς προσκολλώνται και εμμένουν· κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στην ύλη, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στον ήχο, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στην οσμή, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στη γεύση, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στην αφή, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στα νοητικά φαινόμενα, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στις γυναίκες, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στους άνδρες, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στη γενναιοδωρία, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στο κατώτερο, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στο ανώτερο, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στους θεούς, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στους ανθρώπους, κάποιιοι είναι προσκολλημένοι στο Νιμπάνα. Η γνώση εδώ ως προς την αιτία, ως προς τη συνθήκη, απεριορίστα, ότι αυτός μπορεί να καθοδηγηθεί, αυτός δεν μπορεί να καθοδηγηθεί, αυτός πορεύεται στον παράδεισο, αυτός πορεύεται στον κακότυχο κόσμο, αυτή ονομάζεται γνώση των διαφορετικών τάσεων των όντων, η τέταρτη δύναμη του Τατχάγκατα.

Έτσι αυτοί ανάλογα με τις τάσεις τους γίνονται, αναλαμβάνουν την αντίστοιχη ανάληψη πράξης. Αυτοί αναλαμβάνουν εξαπλή πράξη - κάποιιοι λόγω απληστίας, κάποιιοι λόγω μίσους, κάποιιοι λόγω αυταπάτης, κάποιιοι λόγω πίστης, κάποιιοι λόγω ενεργητικότητας, κάποιιοι λόγω σοφίας. Αυτή διαιρούμενη είναι διπλή -οδηγούσα στην περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων και οδηγούσα στο Νιμπάνα.

Εκεί όποια πράξη κάνει λόγω απληστίας, λόγω μίσους και λόγω αυταπάτης, αυτή η πράξη είναι σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο. Εκεί όποια πράξη κάνει λόγω πίστης, αυτή η πράξη είναι φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο. Εκεί όποια πράξη κάνει λόγω απληστίας, λόγω μίσους, λόγω αυταπάτης και λόγω πίστης, αυτή η πράξη είναι σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο. Εκεί όποια πράξη κάνει λόγω ενεργητικότητας και λόγω σοφίας, αυτή η πράξη είναι ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο, η ύψιστη πράξη, η άριστη πράξη, οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης.

Τέσσερις αναλήψεις πράξης. Υπάρχει ανάληψη πράξης που είναι ευχάριστη στο παρόν με επώδυνο επακόλουθο στο μέλλον, υπάρχει ανάληψη πράξης που είναι επώδυνη στο παρόν με ευτυχισμένο επακόλουθο στο μέλλον, υπάρχει ανάληψη πράξης που είναι επώδυνη στο παρόν και με επώδυνο επακόλουθο στο μέλλον, υπάρχει ανάληψη

πράξης που είναι ευχάριστη στο παρόν και με ευτυχισμένο επακόλουθο στο μέλλον. Όποια τέτοιου είδους ανάληψη πράξης, από αυτό το άτομο έχει συσσωρευτεί φαύλη ανάληψη πράξης, άωρη, παρούσα για επακόλουθο, και δεν είναι ικανός να φτάσει στη διείσδυση, αυτόν ο Ευλογημένος δεν προτρέπει. Όπως τον Ντεβαντάττα, τον Κοκάλικα, τον Σουνακκχάττα γιο των Λίτσαβι, ή όποια άλλα όντα έχουν οριστική πορεία της λανθασμένης οδού, και αυτών των ατόμων το συσσωρευμένο φαύλο δεν έχει φτάσει ακόμα στην εκπλήρωση, πριν φτάσει στην εκπλήρωση. Πριν παράγει καρπό, πριν εμποδίσει την οδό, πριν υπερβεί τη δυνατότητα καθοδήγησης, αυτούς ο Ευλογημένος προτρέπει ενώ είναι ατελείς. Όπως τον Πούννα που ακολουθούσε την πρακτική του βοδιού και τον γυμνό ασκητή που ακολουθούσε την πρακτική του σκύλου.

61. Και αυτού του ατόμου η ανάληψη φαύλης πράξης που εκπληρώνεται θα εμποδίσει την οδό, πριν φτάσει στην εκπλήρωση, πριν παράγει καρπό, πριν εμποδίσει την οδό, πριν υπερβεί τη δυνατότητα καθοδήγησης, αυτόν ο Ευλογημένος προτρέπει ενώ είναι ατελής. Όπως τον σεβάσμιο Ανγκουλιμάλα.

Όλων η ήπια, μέση και υπερβολική κατάσταση. Εκεί ήπιες είναι οι αδιατάρακτες βουλητικές δραστηριότητες, μέσες οι υπόλοιπες καλές δραστηριότητες, υπερβολικές οι φαύλες δραστηριότητες· η γνώση εδώ ως προς την αιτία, ως προς τη συνθήκη, απεριόριστα: αυτό βιώνεται στην παρούσα ζωή, αυτό βιώνεται στην επόμενη ζωή, αυτό βιώνεται από μια ζωή στην άλλη, αυτό βιώνεται στην κόλαση, αυτό βιώνεται στο ζωικό βασίλειο, αυτό βιώνεται στη σφαίρα των φαντασμάτων, αυτό βιώνεται στους τιτάνες, αυτό βιώνεται στους θεούς, αυτό βιώνεται στους ανθρώπους· αυτή ονομάζεται γνώση της ποικιλίας των επακολουθώντων των αναλήψεων πράξεων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ως προς την αιτία, ως προς τη συνθήκη, απεριόριστα, η πέμπτη δύναμη του Τατχάγκατα.

62. Έτσι για τις πράξεις που έχουν αναληφθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, για τις διαλογιστικές εκστάσεις που έχουν αναληφθεί, για τις απολυτρώσεις, τις αυτοσυγκεντρώσεις και τις διαλογιστικές επιτεύξεις, αυτή είναι η μόλυνση, αυτή είναι η κάθαρση, αυτή είναι η ανάδυση, έτσι μολύνεται, έτσι καθαρίζεται, έτσι αναδύεται - η γνώση είναι χωρίς εμπόδιο.

Εκεί πόσες είναι οι διαλογιστικές εκστάσεις; Τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις. Πόσες απολυτρώσεις; Έντεκα και οκτώ και επτά και τρεις και δύο. Πόσες αυτοσυγκεντρώσεις; Τρεις αυτοσυγκεντρώσεις - η αυτοσυγκέντρωση με λογισμό και συλλογισμό, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό αλλά μόνο με συλλογισμό, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό και συλλογισμό. Πόσες διαλογιστικές επιτεύξεις; Πέντε διαλογιστικές επιτεύξεις - η επίτευξη με αντίληψη, η επίτευξη χωρίς αντίληψη, η επίτευξη μήτε με αντίληψη μήτε χωρίς αντίληψη, η επίτευξη με διαυγή αντίληψη, η επίτευξη της παύσης.

Εκεί ποια είναι η μόλυνση; Για την πρώτη διαλογιστική έκσταση, το ηδονικό πάθος και ο θυμός είναι η μόλυνση. Και οι δύο πρώτες διαλογιστικές εκστάσεις αυτού που διαλογίζεται σαν κότα, ή οποιαδήποτε αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε παρακμή, αυτή είναι η μόλυνση. Εκεί ποια είναι η κάθαρση; Η εξάγνιση από τα νοητικά εμπόδια, για την πρώτη διαλογιστική έκσταση, και οι δύο τελευταίες διαλογιστικές εκστάσεις αυτού που διαλογίζεται σαν κότα, ή οποιαδήποτε αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε υπεροχή, αυτή είναι η κάθαρση. Εκεί ποια είναι η ανάδυση; Η επιδεξιότητα

στην ανάδυση από τη διαλογιστική επίτευξη, αυτή είναι η ανάδυση. Η γνώση εδώ ως προς την αιτία, ως προς τη συνθήκη, απεριόριστα, αυτή ονομάζεται γνώση της μόλυνσης, της κάθαρσης και της ανάδυσης από όλες τις διαλογιστικές εκστάσεις, τις απολυτρώσεις, τις αυτοσυγκεντρώσεις και τις διαλογιστικές επιτεύξεις, η έκτη δύναμη του Τατχάγκατα.

63. Έτσι αυτής ακριβώς της αυτοσυγκέντρωσης τρία φαινόμενα είναι συνοδείες - οι ικανότητες, οι δυνάμεις και η ενεργητικότητα· αυτές ακριβώς οι ικανότητες λόγω ενεργητικότητας γίνονται δυνάμεις· με την έννοια της κυριαρχίας είναι ικανότητες, με την έννοια του ακλόνητου είναι δυνάμεις· έτσι αυτών η αμβλεία, μέση και υπέρτατη κατάσταση: αυτός έχει αμβλείες ικανότητες, αυτός έχει μέσες ικανότητες, αυτός έχει οξείες ικανότητες. Εκεί ο Ευλογημένος προτρέπει αυτόν με οξείες ικανότητες με σύντομη νουθεσία, ο Ευλογημένος προτρέπει αυτόν με μέσες ικανότητες με συνοπτική και αναλυτική νουθεσία, ο Ευλογημένος προτρέπει αυτόν με αμβλείες ικανότητες αναλυτικά. Εκεί ο Ευλογημένος υποδεικνύει σε αυτόν με οξείες ικανότητες ήπια διδαχή της Διδασκαλίας, ο Ευλογημένος υποδεικνύει σε αυτόν με μέσες ικανότητες ήπια και οξεία διδαχή της Διδασκαλίας, ο Ευλογημένος υποδεικνύει σε αυτόν με αμβλείες ικανότητες οξεία διδαχή της Διδασκαλίας. Εκεί ο Ευλογημένος υποδεικνύει σε αυτόν με οξείες ικανότητες τον ηρεμιστικό διαλογισμό, ο Ευλογημένος υποδεικνύει σε αυτόν με μέσες ικανότητες τον ηρεμιστικό και διορατικό διαλογισμό, ο Ευλογημένος υποδεικνύει σε αυτόν με αμβλείες ικανότητες τη διόραση. Εκεί ο Ευλογημένος υποδεικνύει σε αυτόν με οξείες ικανότητες τη διαφυγή, ο Ευλογημένος υποδεικνύει σε αυτόν με μέσες ικανότητες τον κίνδυνο και τη διαφυγή, ο Ευλογημένος υποδεικνύει σε αυτόν με αμβλείες ικανότητες την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή. Εκεί ο Ευλογημένος καθιστά γνωστή σε αυτόν με οξείες ικανότητες την εξάσκηση στην ανώτερη σοφία, ο Ευλογημένος καθιστά γνωστή σε αυτόν με μέσες ικανότητες την εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση, ο Ευλογημένος καθιστά γνωστή σε αυτόν με αμβλείες ικανότητες την εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή.

Η γνώση εδώ ως προς την αιτία, ως προς τη συνθήκη, απεριόριστα, ότι αυτός έχει φτάσει σε αυτό το επίπεδο και τη διαλογιστική ανάπτυξη, σε αυτή την περίοδο με αυτή την παραίνεση, ότι αυτός έχει τέτοια ιδιοσυγκρασία, και αυτός είναι ο τόπος διαμονής του και αυτή είναι η υπολανθάνουσα τάση του, αυτή ονομάζεται γνώση της διαφορετικότητας της ανώτερης και κατώτερης κατάστασης των ικανοτήτων άλλων όντων, άλλων ατόμων, η έβδομη δύναμη του Τατχάγκατα.

Έτσι εκεί αυτό που θυμάται πολλές προηγούμενες ζωές. Δηλαδή, μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλές εκατοντάδες γεννήσεις, πολλές χιλιάδες γεννήσεις, πολλές εκατοντάδες χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος. Εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί. Εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και

λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ· έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες ζωές με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους.

64. Εκεί μεταξύ των όντων που πηγαίνουν στον ευδαιμονικό κόσμο και των όντων που πηγαίνουν στον ανθρώπινο κόσμο και των όντων που πηγαίνουν στον κόσμο της αθλιότητας, σε αυτό το άτομο η απληστία και τα λοιπά είναι ισχυρά, η μη-απληστία και τα λοιπά είναι αδύναμα· σε αυτό το άτομο η μη-απληστία και τα λοιπά είναι ισχυρά, η απληστία και τα λοιπά είναι αδύναμα· ή πάλι όποια είναι ισχυρά ή πάλι όποια είναι αδύναμα, σε αυτό το άτομο αυτές οι ικανότητες έχουν συσσωρευτεί, σε αυτό το άτομο αυτές οι ικανότητες δεν έχουν συσσωρευτεί, σε τάδε δέκα εκατομμύρια κοσμικούς κύκλους ή σε εκατό χιλιάδες κοσμικούς κύκλους ή σε χίλιους κοσμικούς κύκλους ή σε εκατό κοσμικούς κύκλους ή σε έναν κοσμικό κύκλο ή σε ενδιάμεσο κοσμικό κύκλο ή σε μισό κοσμικό κύκλο ή σε ένα χρόνο ή σε μισό χρόνο ή σε ένα μήνα ή σε ένα δεκαπενθήμερο ή σε μία ημέρα ή σε μία στιγμή, με αυτή την αμέλεια ή με αυτή την πεποίθηση. Αναθυμούμενος κάθε ύπαρξη ο Ευλογημένος γνωρίζει εντελώς· εκεί αυτό που με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς, κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - «Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

Ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο»· εκεί μεταξύ των όντων που πηγαίνουν στον ευδαιμονικό κόσμο και των όντων που πηγαίνουν στον ανθρώπινο κόσμο και των όντων που πηγαίνουν στον κόσμο της αθλιότητας, από αυτό το άτομο τέτοιου είδους πράξη έχει συσσωρευτεί σε τάδε δέκα εκατομμύρια κοσμικούς κύκλους ή σε εκατό χιλιάδες κοσμικούς κύκλους ή σε χίλιους κοσμικούς κύκλους ή σε εκατό κοσμικούς κύκλους ή σε έναν κοσμικό κύκλο ή σε ενδιάμεσο κοσμικό κύκλο ή σε μισό κοσμικό κύκλο ή σε ένα χρόνο ή σε μισό χρόνο ή σε ένα μήνα ή σε ένα δεκαπενθήμερο ή σε μία ημέρα ή σε μία στιγμή, με αυτή την αμέλεια ή με αυτή την πεποίθηση. Αυτές είναι οι δύο γνώσεις του Ευλογημένου - η γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζώων και ο θείος οφθαλμός, η όγδοη και η ένατη δύναμη του Τατχάγκατα.

Έτσι εκεί αυτό που η παντογνωσία επιτεύχθηκε, όλα τα φαινόμενα έγιναν γνωστά, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο, εγέρθηκε η γνώση της παντογνωσίας, ο Μάρα νικήθηκε στη ρίζα του δέντρου της φώτισης· αυτή είναι η δέκατη δύναμη του Ευλογημένου, η γνώση της πλήρους εξάλειψης όλων των νοητικών διαφθορών. Διότι οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, είναι προικισμένοι με τις δέκα δυνάμεις.

Αφοσιωμένη η σύμπτωση της μεθόδου της διερεύνησης.

3. Σύμπτωση της μεθόδου του συλλογισμού

- 65.** Εκεί ποια είναι η σύνδεση με τη μέθοδο του συλλογισμού;
«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό·
με την ορθή άποψη μπροστά, γνωρίζοντας την έγερση και την παρακμή·
ο μοναχός που υπερνικά τη νωθρότητα και την υπνηλία, ας εγκαταλείψει
όλους τους κακότυχους κόσμους».

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό»·
συνδέεται ότι αυτός με προστατευμένη συνείδηση θα έχει ως πεδίο τον ορθό
λογισμό· συνδέεται ότι αυτός με πεδίο τον ορθό λογισμό θα έχει ορθή άποψη·
συνδέεται ότι διαμένοντας με την ορθή άποψη μπροστά θα διεισδύσει στην έγερση
και την παρακμή· συνδέεται ότι διεισδύοντας στην έγερση και την παρακμή θα
εγκαταλείψει όλους τους κακότυχους κόσμους. Συνδέεται ότι εγκαταλείποντας
όλους τους κακότυχους κόσμους θα υπερβεί όλους τους φόβους του κακότυχου
κόσμου και του ξεπεσμού.

Αφοσιωμένη η σύμπτωση της μεθόδου της εγκυρότητας.

4. Σύμπτωση της μεθόδου της εγγύτατης αιτίας

- 66.** Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου της εγγύτατης αιτίας;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό»
ο στίχος. «Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση» είναι η εγγύτατη
αιτία των τριών καλών συμπεριφορών. «Με πεδίο τον ορθό λογισμό» είναι η
εγγύτατη αιτία της νοητικής ηρεμίας. «Με την ορθή άποψη μπροστά» είναι η
εγγύτατη αιτία της διόρασης. «Γνωρίζοντας την έγερση και την παρακμή» είναι η
εγγύτατη αιτία του επιπέδου της ενόρασης. «Ο μοναχός που υπερνικά τη νωθρότητα
και την υπνηλία» είναι η εγγύτατη αιτία της ενεργητικότητας. «Ας εγκαταλείψει
όλους τους κακότυχους κόσμους» είναι η εγγύτατη αιτία της διαλογιστικής
ανάπτυξης.

Αφοσιωμένη η σύμπτωση της μεθόδου της εγγύτατης αιτίας.

5. Σύμπτωση της μεθόδου του χαρακτηριστικού

- 67.** Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου του χαρακτηριστικού;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό»
ο στίχος. «Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό
λογισμό»· αυτή είναι η ικανότητα της μνήμης· όταν η ικανότητα της μνήμης
συλλαμβάνεται, συλλαμβάνονται οι πέντε ικανότητες. «Με την ορθή άποψη
μπροστά»· όταν η ορθή άποψη συλλαμβάνεται, συλλαμβάνεται η ευγενής οκταμελής
οδός. Για ποιο λόγο; Από την ορθή άποψη πράγματι πηγάζει ο ορθός λογισμός, από
τον ορθό λογισμό πηγάζει η ορθή ομιλία, από την ορθή ομιλία πηγάζει η ορθή πράξη,
από την ορθή πράξη πηγάζει ο ορθός βιοπορισμός, από τον ορθό βιοπορισμό πηγάζει
η ορθή προσπάθεια, από την ορθή προσπάθεια πηγάζει η ορθή μνήμη, από την ορθή
μνήμη πηγάζει η ορθή αυτοσυγκέντρωση, από την ορθή αυτοσυγκέντρωση πηγάζει η
ορθή απελευθέρωση, από την ορθή απελευθέρωση πηγάζει η γνώση και ενόραση της
ορθής απελευθέρωσης.

6. Σύμπτωση της μεθόδου του τετραπλού αδιεξόδου

68. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου της τετραπλής διάταξης;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό» ο στίχος. «Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση» - το προστατευμένο σημαίνει διαφυλαγμένο - αυτή είναι η γλώσσα. Εδώ ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι θα επιθυμούν να απελευθερωθούν από τους κακότυχους κόσμους, αυτοί θα ζουν σύμφωνα με τη Διδασκαλία - αυτή είναι εδώ η πρόθεση του Ευλογημένου. Ο Κοκάλικα πράγματι, έχοντας διαφθείρει τη συνείδησή του προς τους πρεσβύτερους μοναχούς Σαριπούττα και Μογκαλλάνα, επαναγεννήθηκε στη μεγάλη κόλαση Πάντουμα. Και ο Ευλογημένος είναι προικισμένος με νου που έχει τη μνήμη ως προστασία· στην ομιλία έχει ειπωθεί «η συνείδηση πρέπει να προστατεύεται με τη μνήμη».

Αφοσιωμένη η σύμπτωση της μεθόδου της τετραπλής διάταξης.

7. Σύμπτωση της μεθόδου της περιστροφής

69. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου της περιστροφής;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό» ο στίχος. «Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό» η νοητική ηρεμία. «Με την ορθή άποψη μπροστά» η διόραση. «Γνωρίζοντας την έγερση και την παρακμή» η πλήρης κατανόηση του υπαρξιακού πόνου. «Ο μοναχός που υπερνικά τη νωθρότητα και την υπνηλία» η εγκατάλειψη της προέλευσης. «Ας εγκαταλείψει όλους τους κακότυχους κόσμους» η παύση. Αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες.

Αφοσιωμένη η σύμπτωση της μεθόδου της περιστροφής.

8. Η σύμπτωση της μεθόδου της ανάλυσης

70. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου της ανάλυσης;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό» ο στίχος. Η καλή πλευρά πρέπει να αναλυθεί με την καλή πλευρά. Η φαύλη πλευρά πρέπει να αναλυθεί με τη φαύλη πλευρά.

Αφοσιωμένη η σύμπτωση της μεθόδου της διαίρεσης.

9. Η σύμπτωση της μεθόδου της μετατροπής

71. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου της αντιστροφής;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό» ο στίχος. Όταν ο ηρεμιστικός και διορατικός διαλογισμός έχει αναπτυχθεί, η παύση είναι ο καρπός, ο υπαρξιακός πόνος έχει κατανοηθεί πλήρως, η προέλευση έχει εγκαταλειφθεί, η οδός έχει αναπτυχθεί μέσω του αντίθετου.

Ολοκληρώθηκε η σύμπτωση της μεθόδου της αντιστροφής.

10. Η σύμπτωση της μεθόδου των συνωνύμων

72. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου της συνωνυμίας;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό» ο στίχος. «Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση»· συνείδηση, νους, συνείδηση, νοητική ικανότητα, αισθητήρια βάση του νου, συνειδητοποίηση, κατάσταση συνειδητοποίησης· αυτό είναι συνώνυμο. «Με πεδίο τον ορθό λογισμό»· λογισμός της απάρνησης, λογισμός του μη θυμού, λογισμός της μη βίας· αυτό είναι συνώνυμο. «Με την ορθή άποψη μπροστά»· ορθή άποψη ονομάζεται μαχαίρι της σοφίας, ξίφος της σοφίας, κόσμημα της σοφίας, λαμπάδα της σοφίας, βούκεντρο της σοφίας, ανάκτορο της σοφίας· αυτό είναι συνώνυμο.

Ολοκληρώθηκε η σύμπτωση της μεθόδου της συνωνυμίας.

11. Η σύμπτωση της μεθόδου του προσδιορισμού

73. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου του προσδιορισμού;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό» ο στίχος. «Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση» είναι ο προσδιορισμός της εγγύτατης αιτίας της μνήμης. «Με πεδίο τον ορθό λογισμό» είναι ο προσδιορισμός της διαλογιστικής ανάπτυξης της νοητικής ηρεμίας. «Με την ορθή άποψη μπροστά, γνωρίζοντας την έγερση και την παρακμή» είναι ο προσδιορισμός της κατάθεσης του επιπέδου της ενόρασης. «Ο μοναχός που υπερνικά τη νωθρότητα και την υπνηλία» είναι ο προσδιορισμός της εγκατάλειψης χωρίς υπόλοιπο της προέλευσης· «ας εγκαταλείψει όλους τους κακότυχους κόσμους» είναι ο προσδιορισμός της διαλογιστικής ανάπτυξης της οδού.

Ολοκληρώθηκε η σύμπτωση της μεθόδου του προσδιορισμού.

12. Η σύμπτωση της μεθόδου της κατάδυσης

74. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου της εισόδου;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό» ο στίχος. «Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό». «Με την ορθή άποψη μπροστά»· όταν η ορθή άποψη συλλαμβάνεται, συλλαμβάνονται οι πέντε ικανότητες· αυτή είναι η είσοδος μέσω των ικανοτήτων.

Αυτές ακριβώς οι ικανότητες είναι η αληθινή γνώση· από την έγερση της αληθινής γνώσης υπάρχει η παύση της άγνοιας, από την παύση της άγνοιας υπάρχει η παύση των δραστηριοτήτων, από την παύση των δραστηριοτήτων υπάρχει η παύση της συνείδησης· έτσι όλα· αυτή είναι η είσοδος μέσω της Εξαρτώμενης Γένεσης.

Αυτές ακριβώς οι πέντε ικανότητες περιλαμβάνονται στα τρία συναθροίσματα -στο σύνολο της ηθικής, στο σύνολο της αυτοσυγκέντρωσης, στο σύνολο της σοφίας. Αυτή είναι η είσοδος μέσω των συναθροισμάτων.

Αυτές ακριβώς οι πέντε ικανότητες περιλαμβάνονται στις δραστηριότητες. Όποιες δραστηριότητες είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, αλλά δεν είναι το συνεχές ζώης, αυτές οι δραστηριότητες περιλαμβάνονται στο στοιχείο των φαινομένων· αυτή είναι η είσοδος μέσω των στοιχείων.

Αυτό το στοιχείο των φαινομένων περιλαμβάνεται στην αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων, η οποία αισθητήρια βάση είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, αλλά δεν είναι το συνεχές ζωής· αυτή είναι η είσοδος μέσω των αισθητήριων βάσεων.

Ολοκληρώθηκε η σύμπτωση της μεθόδου της εισόδου.

13. Η σύμπτωση της μεθόδου της κάθαρσης

75. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου του καθαρισμού;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό» ο στίχος. Όπου η έναρξη είναι αγνή, αυτή η ερώτηση έχει απαντηθεί. Όπου όμως η έναρξη δεν είναι αγνή, αυτή η ερώτηση δεν έχει ακόμη απαντηθεί.

Ολοκληρώθηκε η σύμπτωση της μεθόδου του καθαρισμού.

14. Η σύμπτωση της μεθόδου του καθορισμού

76. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου του καθορισμού;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό» είναι ο στίχος. «Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση» είναι η ενότητα. Συνείδηση, νους, συνείδηση· αυτή είναι η ποικιλία. «Με πεδίο τον ορθό λογισμό» είναι η ενότητα. Λογισμός της απάρνησης, λογισμός του μη θυμού, λογισμός της μη βίας· αυτή είναι η ποικιλία. «Με την ορθή άποψη μπροστά» είναι η ενότητα. Ορθή άποψη ονομάζεται η γνώση για τον υπαρξιακό πόνο, η γνώση για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την παύση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την οδό, η γνώση για την αιτία, η γνώση για τα φαινόμενα που έχουν γεννηθεί από την αιτία, η γνώση για τη συνθήκη, η γνώση για τα φαινόμενα που έχουν γεννηθεί από τη συνθήκη, η γνώση και ενόραση εκεί ακριβώς όπως πραγματικά είναι, η πλήρης συνειδητοποίηση, η βαθύτατη κατανόηση, η πρόσβαση στην αλήθεια· αυτή είναι η ποικιλία. «Γνωρίζοντας την έγερση και την παρακμή» είναι η ενότητα· με την έγερση, με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση· έτσι όλα γίνονται προέλευση. Με την παρακμή, από την παύση της άγνοιας υπάρχει παύση των δραστηριοτήτων· έτσι όλα γίνονται παύση· αυτή είναι η ποικιλία. «Ο μοναχός που υπερνικά τη νωθρότητα και την υπνηλία» είναι η ενότητα· νωθρότητα ονομάζεται η ακαμψία και η αδυναμία εργασίας της συνείδησης· υπνηλία ονομάζεται η νωθρότητα του σώματος· αυτή είναι η ποικιλία. «Ας εγκαταλείψει όλους τους κακότυχους κόσμους» είναι η ενότητα· σε σύγκριση με τους θεούς και τους ανθρώπους, οι κόσμοι της αθλιότητας είναι κακότυχος κόσμος· σε σύγκριση με το Νιμπάνα, όλες οι επαναγεννήσεις είναι κακότυχος κόσμος· αυτή είναι η ποικιλία.

Ολοκληρώθηκε η σύμπτωση της μεθόδου του καθορισμού.

15. Η σύμπτωση της μεθόδου των αναγκαίων ειδών

77. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου του συμπληρώματος;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό» ο στίχος. Αυτό είναι το συμπλήρωμα του ηρεμιστικού και διορατικού διαλογισμού.

16. Η σύμπτωση της μεθόδου της απόδοσης

78. Εκεί ποια είναι η σύμπτωση της μεθόδου της επίθεσης;

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση, με πεδίο τον ορθό λογισμό·

με την ορθή άποψη μπροστά, γνωρίζοντας την έγερση και την παρακμή· ο μοναχός που υπερνικά τη νωθρότητα και την υπνηλία, ας εγκαταλείψει όλους τους κακότυχους κόσμους».

«Για αυτό το λόγο, αυτός με προστατευμένη συνείδηση» είναι η εγγύτατη αιτία των τριών καλών συμπεριφορών· όταν η συνείδηση είναι προστατευμένη, αυτή είναι προστατευμένη - η σωματική πράξη, η λεκτική πράξη, η νοητική πράξη. «Με την ορθή άποψη μπροστά»· όταν η ορθή άποψη έχει αναπτυχθεί, αναπτύσσεται η ευγενής οκταμελής οδός. Για ποιον λόγο; Από την ορθή άποψη πράγματι πηγάζει ο ορθός λογισμός, από τον ορθό λογισμό πηγάζει η ορθή ομιλία, από την ορθή ομιλία πηγάζει η ορθή πράξη, από την ορθή πράξη πηγάζει ο ορθός βιοπορισμός, από τον ορθό βιοπορισμό πηγάζει η ορθή προσπάθεια, από την ορθή προσπάθεια πηγάζει η ορθή μνήμη, από την ορθή μνήμη πηγάζει η ορθή αυτοσυγκέντρωση, από την ορθή αυτοσυγκέντρωση πηγάζει η ορθή απελευθέρωση, από την ορθή απελευθέρωση πηγάζει η γνώση και ενόραση της ορθής απελευθέρωσης. Αυτό είναι το άτομο χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης και το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης.

Ολοκληρώθηκε η σύμπτωση της μεθόδου της επίθεσης.

Γι' αυτό ο σεβάσμιος Μαχακατσάγιανα είπε -

«Δεκαέξι μέθοδοι πρώτα, από την παρατήρηση κατευθύνσεων αφού παρατηρήσει τις κατευθύνσεις·

αφού συνοψίσει με το άγκιστρο πράγματι, με τις τρεις μεθόδους ας εκθέσει την ομιλία».

Ολοκληρώθηκε η σύμπτωση της μεθόδου.



ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 19. Ο οδηγός. 4. Η ενότητα της αντίστροφης επεξήγησης έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org